

மகாமகோபாத்தாயம்,
உ. வே. சாமிநாதையர் தாஸ் திரையம்
அடை யா நு. சென்னை-௨௮.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுனஞகத்தில் எழுந்தருளிய

காசி. அ - வரதராஜபண்டிதர்

இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது

வலிவை

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்

ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

கரலிக்தவமுதககோநது

சென்னை —

இதது ௮ ரியன அசுசியத்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

விஜயநாடு கன்னிரவி.

Registered Copyright.

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 099,

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம்.

மயில்வாகனப்புவரியற்றியது.

பரதராசனாய ரசலராசனமகள் பங்கண்ணபுதரு பண்புசேர்
விரதராசசிவ நிசியினீள்சரிதை மிக்விளங்கிட விளம்பினான்
கரதராசனைய மொழியரங்கனருள கருணைமாரிநிகர் பருணிதன
வரதராசனமறை வாணராசனமிரு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்.

சினனததம்பிப்புவரியற்றியது.

மைத்தவிடப் பணிப்பணியான் வராசனமுஞ் சராசனமு மலை
யாக் கொண்ட, சித்தனுயா சிவநிசிமான மியமதனைச் செந்தமிழாற
நெரித்தல் செயதா, நைதகைய பாரதது வாசகோத திரைநங்க னரு
ளு மைந்தன,சுத்தபுரி களிற்காசி நகர்வரத பண்டிதனமுத் தமிழவல
லோனே.

யாழ்ப்பாணம்.

சி. வை. தாமோதரமயின்னையியற்றியது.

சூயலியங்க சொருபனருள சொலிசிவராத திரிபுரா ணருகன னாகத்
தியலிங்க* நயவரத ராஜபண் டிதமறையோ னியம்பி னுன்வைத
தியலிங்கன் வல்வையியற் றமிழ்ப்போத காசிரியன செகமீ தசசில
மயலிங்கங் கிலாதவகைவழங்கவழுக்கணைந்தினி துவருத்தானனறே

* இங்கம்-அறிவு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

ஓங்குமொரு மருப்பானே யுயிர்க்குயிரா யிருப்பானே புரக வே
ருதன, ருங்குநெடு நிலத்தானே முகத்தானே வதைத்தானேச சயில மா
னைப், பாங்குவைத்து மழுத்தானே பரித்தான்நற தளித்தானேப் பசும்
பொற் றோட்டிப், பூங்கமல பத்தானேப் பொருவிலைது காத்தா
னைப் போற்றல செயவாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாபதி.

சோதந்த கமலமலர்த் திசைமுகனூந் திருமாலுந் தேவர் கோவுங்
கூதநத நகப்புலிககாற நவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வாழ்நத கலசமூலை மலைவனிறை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்நத மணிமிடற்றுக் கடவுடரு வடியினைகள் கருத்துள் வைப்பாம்

சிவகாமியம்மை.

கடிகமழ்கட் சமலமலாக் கட்டிகிரிக் கரனொருகு கரம தாகிப்
படியிடந்து மறிவரிய பதப்பவளமலை மருங்கிற படரும் பசைக்
கொடிகொடியபவக்கடலிற்ருளித்தழுந்தா தினபமுத திகூடுமவண்ண
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யமமைபத்த தனபு கூர்வாம். (உ)

விநாயகனார்.

சொற்பகர்நா வினுக்கடங்கா வளங்குவவு தில்லைன்றிற் றுலங்
கு கோயிற், பொற்பகலாக் குடபுலககோ புரத்தமரர் கணத்தலைவர்
போற்ற மேவி, யறபகனூண் மலநிறைத்துத் தொழுமடியார் கேட்ட
வர மளித்த லாலே, கற்பகநா மம்பெறுமே ரம்பனையோ கொம்பனை
யுட் கருதி வாழ்வாம். (ரு)

சுபபிரமணியர்.

சூராட்டுப் பயிலசயிலத துணைமுலைத்திண டருவியாமை தோயும் வாடகண, ணீராட்டுப் பெறமறந் டவுனருடற புலவலகை நிறையத தேக்கிப, பாராட்டுத தரவடிவேற படைபணிதத கரணனபாப் பதி கருச செலவச, சீராட்டுப் பிள்ளையெனுமுருகனமுரு கவிழமலாததாள செனனி சோப்பாம. (சு)

இரங்குனறன றருசநமக கெனறமக வானமுதலோ ரிரப்பி ணீ ட, ரரங்குனறம படைத்தனைய கரிமுகத்தோ னரிமுகத்தோன கதங கொரா சூரன, வரங்குனற மயிலுக்கைத்தங கயிலெடுத்தமலாககரத்தோ ன மருச துஞசும, பரங்குனறத திருந்தசெவவேளடிககடிச்செம பது மமலா பணிதல செயவாம (சு)

ரரிலவா யசங்கவரப பிணங்கிடகருங களத்தமார்த்ததெயதி னொ யதில, வாரிலவா யுறுமொருமா வரையோரொன ரோரிரண்டா வகி ராத வேலோன, வேரிலவா யழிக்கமெனரோட கவினபடைத்த வள னிசா வேழத தோடு, சீரிலவாய வரும்டிக ளடியரடிப பொடிமுடி யிற் சோத்தல செயவாம (சு)

பெருவாலிக கயனயனக குறத்திமுகாம புயமலாததும் பெட்பி னெனறு, மொருவாலி னனகுடிலைப் பொருளவிரித்ததுத தாதைதனக குறாததோ னாகா, மருவாலி நனகுடினருப புனனமலாததேனுட னவி வயறகுப பாயுந், திருவாலி னனகுடிவாழ செவவேடன சேவடி கள சிறதை செயவாம (சு)

பாரகத்தம விசுமபகத்தம பயினமுனிவ ரிமையவாதம பழங்க ணீங்கரு, தாரகத்தோன மறையுருவாய் மருவுசிவ சத்திதரு சத்தி யால வெஞ், சூரகத்தைத துளைபடுத்தி யொருதோகை யேறியிரு தோகை மாரோ, டேரகத்தி லிருந்தபிரா னெனனகத்தி லிருக்கவிடாக கிடமி னெறெனபால. (சு)

ரீடலுறழ் கருங்கனங்கள படிந்தமுழ வெனமுழங்க நிரந்து தும்பி பாடலபுரி தரத்தழைத்த பாசடைச்சந தனப்பணையிற்படருஞ் செயட கோடலலா விளக்கேந்தக குலமயின டகம்புரியுங் குன்று தோறு மாடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவின யகற்றி வாழவாம். (சு)

உருத்தணியாய வரும்சுர ருடறுணிகரு நெடடிவே லுரவோ ய துனபக், கருத்தணியாப் பெருவெயிலுட்டிழைத் திளைத்தகளைந்

லக சருணைக கண்டந, திருத்தணியா கழனிழற்கீ டெனறுவழி பங்
உட்பா ரிசயத் துள்ளந, திருத்தணியாம பதியகததும் வாழ்குமா குரு
பாருள சிரமேற கொளவாம (௧௮)

பொருவினற மலாபொதுளுந தண்டலேரு கதிரைநகர்ப் புனி
த பாந், முருகியுளத் தழுத்திவினே றீறமு, ந மாரெழுத்தங் முண்
நது நாவின், முருகசர வணபவசண முகருகவேள் தனுதினமுமொ
ழிவொ தங்கண, மருமருவ கமலமல ரடிமுடியின் மீ துவைத்த வண்
கல செயவாம (௧௯)

திருநந்திதேவர்.

செய்யதழற புரிசடைபு திருதுதலிற் றனிவிழியு நிண்டோ
ணுனருங், கையதனீற சரிசைமழுப பிரமபுகுவ யடிச்சிறமான க
மு, தாங்கி, வையமுத லோ, ததுலருந் கொழுநகரீலே டலகாகக் மது
யஞ சூதி, மையனருள பெற்றநகதி யடிக்கமல முடிக்கமல மாக்கைய
பாம, (௨௦)

சரஸ்வதி.

காரதிருங் கயிலைமலை கண்குணமுடி புரமெரிக்ககருந் ம
நா, ணீர்திகை தருநதருங்கத் தடங்கடலருந் திமிமபுடவி நெடுநடு
ருகத், சாரதிதன திருநாவி லடியருளத் தினிலிருக்குந் தவன் யெ
னிப, பாரதிசைம பதப்பதுமத் துணைப்போது முப்போடும் பரவல
செய்வாம (௨௧)

சண்டசுரா

நீளிரண்டு கரசுதெடுத்த நிறைகுடப்பான முகறமுத நீரி லாடடி
வாளிரண்டு நிகாததவிழி மலைமகாக்கள வளைவருத்தி மலாகள சாத்தி
யாளிரண்டு பதமளித்தென றருசசிகு மமைந் தவ்வருசெய தந்தை
தாளிரண்டு மறவெறித்த சண்டசா முண்டகமலாற்றாளிற் ருழுவாம.

திருஞானசம்பந்தமுாததிருயனா.

வெங்குருவிற் கவுணியாதங் குலத்ததிசுது மீனவனறன் வெப்பு
ங்குணு, மெங்குமிசை பெறமாறறி யமணொண்ணு யிராகழுவி னேற
வேற்றிப், பங்குமிலென பரிவையுருண்டை ததுயிர்பெற நெழுப்பதி
கம பாடி மேனமை, தங்குமறைத் துணை சம்பந்தன ருடடுணை
டலேமேற கொளவாம. (௨௨)

சுந்தரமூர்த்திநாயனா.

மங்குனிற் திருநெடுமால வளையெயிறற் பெருங்கேழல் உட
தாங்கி, யங்குணில முழுதுமுழு தறிவரிய கமலமல ரடிகள் சேப

பச்சங்கணிகைக் குதலைமொழிச் சரவைவிழிப் பரவையென்பா டன்
பாலன்பாற, பொங்கிருளிற சந்தரனை நடப்பித்த சந்தரனைப் போற
றல் செய்வாம். (௩௬)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயனமால் கடவுள்ககாச சென்றமாசெய் காம னு
மைம், பூவரசு படவிழித்துப் புனவேங்கை யத்தியதழ் புனைந்து போ
ந்தத, தேவரசு மனமகிழ்த திருப்பதிக மிசைத்தமிழிற சிறக்கப் பாடு,
நாவரசு பதம்பரசு நமக்குயாபொன னூடரசு நலகு மனறே. (௩௭)

மாணிககவாசகசுவாமிகள்.

பெருவாத பித்தகபப் பினிகருடையு முடறசமக்கும் பிறந்தை நீக்கி
யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற நறவமல ருயிமுரு சோலை
மருவாத மனைநதுலவு மன்றுடையாற குக்கோவை மாலை சாததுந
திருவாத ஓரடிக ளடிகளபடி யுறவணங்கிச சென்னி சேர்ப்பாம். (௧)

தில்லைமூவாயிரா.

செமமையா ரழலொருகை துடியொருகை தரித்துமன்றிற் நிரு
க்கூத் தாடு, மெமமையா னுடையிரான யாமவரி லொருவொன்றன்
நிசைக்கப் பெற்ற, முமமையா யிரமுனிவா பொறபொதுவிற நிருப
பணிகண முயன்று செயலோர், தமமையா யிரமுறைகை தொழுத
லையோர் தாட்டுனைக் டலைமேற கொளவாம் (௧௯)

சிவனடியார.

பொய்விரவு பவரீது படப்புரிவெண டிருரீது பூசிக கண்டி, கை
விரவு மணியினரா யஞ்செழுத்து முணாநதுமனக் களங்க நீங்கி, மெய்
விரவு மறைவரமபி னிலைகடவா தொழுகியருண் மேனமை பூண்ட,
மைவிரவு கண்டாதொண்டா மலரடிகள சிரத்திருத்தி வழுத்தல செய
வாம். (௨௦)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

புதி யி ர ம்.

கந்தமலர்ப் பொழில்புடைருழ் தில்லைவனத தறிஞர்திருக்கடை
க்க னோக்கி, முந்தவுரைத் தனாபலரு மாயினுய யாகமநூன் மொழிவ
ழாமற, பந்தமறத திடுஞ்சிவராத திரிவிரத சரிதைதனைப் பாடுகென

ஃ, ஸ்ரீநாதமிழி னுயர்விருத்தப் பாவசனாற் றீர்த் தீய்யொனருச செப்ப லுறநேன. (க)

வீணிலிவன் றனதுமடம் வெளிப்படையாச செயதனனால் வித் தின பாதி, நாணிலனென றெனையுலகி ஞவலாக ணருவரதை நாடிச் சற்றும், பேணிலனின மலனீர்வின பெருமையெடுத துணாகருமிந் தப பேறு கூறு, மேணிலனென சிவபதத்து ளிருததுமெனும விருப் புனத்தை யீர்த்த லாலே. (உ)

வேறு.

அரியநற பரத விதிமுறை வழுவா தானிராடலகண்டு வபபோ, விரிசினைத் தருவின வாழ்கவிநடமுங் கண்களெ விரப்பொடுவியப்பரா தெரிதமிழ்ப் புலவ ரமிழ்தெனத் தெருட்டுஞ் செய்யுளகேட டகமகிழ் சிறந்தோ, ஞுரியனொன புனசொற கவிசெவி யேற்றுள ஞுவுப்புறற கெ னபதா லுணாததேன. (ஈ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம்.

திலக வாணுதற கலைமகள செறிதலாற நினை மிலகு நானமறைத் தொனிகனி யிராததிடு லலகிலா வுயிர்ப்படைகருநான முகற்கினை ம றுலகு போற்றுகை மிசவன வளஞ்சிறி து. (க)

மண்ட லநதனைச் செங்கனிப் பவளவாய் றுண்ட முண்டகக் கப்புரு டோததம் துண்ட குண்ட மொண்டழற கணணிஞன குண்ட காப்பென றண்டா யாவரும் புகழுவது நைமிசா. (உ)

முனிவா முன்னேநாண முண்டக முண்ட முகனைப் புனித மாதவம் புரிந்தியாம் னைவிய வினிய நறறல மியம்புதி யென கமல வனிதை கேள்வனோ துண்ட முப்பையை வாங்கி. (ஈ)

இருகை யால்வளைத் தருட்டி மிடித்திடு மிடத்திற் பொருவின் மாதவம் புரிதொன றுணாததிடப் போனா கருது மகருகை தங்கிய கானமற் றதனா றிருவு றைந்திடு நைமிச வனமெனச் சிறந்த. (சு)

சிவராத்திரிபுராணம்.

துன்று கொன்றையாற பசங்கொடி விரவலாற சகிதி
யென்று மேவலாற கடுவிடப் பணிகளெய துதலாற
உன்று மாணுகண் மிறைதலாற கதிர்மணிக் கனக
மன்று ளாடிய பரம்பர னிகாக்குமட வனமே (13)

ஆண்டெ ழூததுயா சோலைக் ளறவருக் கடைகாட
மாண்ட நறகனி மலாமுதல வழங்கினஞ் சுராகுரு
மாண்ட ளீர்த்திட வேணடுமென நெண்ணிவா ளளைய
மாண்ட வன்றடஞ் சினைககையை ிட்டியே மிறகும (14)

சுடையா குணடிகை தரித்திடுபு கரத்தாங்கண் மிசையன்
நெடைய ராதப மறைத்திடு சோகைமென ிலிக
சுடையா செயயகற நேயத்திடுங் கோடிக் மிறைஞ்சி
சுடையா மாதவத துறவாக ளுறவதவ ளெமே, (15)

ஆத் பகதெறு வேனினு ளம்புதந் துளித்தசு
சித்த ிர்பொழி மாரிகா ளீரிமம்பெயுந் தினங்கண்
மாத வந்தவ ளுறவதைத் துமபரு மதிககப்
பாத் கங்குலக் கடித்திடும படிவரப படிவா (16)

உருபு மாததழல வேடபவ ரொணமலா சமிதை
தருபவ மண்டளி ரெடுப்பவா தமனியச சிகரப
பருபவ மண்டல தணுவெனக் குனிசெய்த பரணை
விருபவ மண்டல சிப்பவ மெண்ணிலா விளம்பல (17)

இன்ன மண்டல வனத்தில பனைததையு மெடுத்தது
வனன மண்டல மண்டலத்தொளிர் பற்றில் வாயாற
சொன்ன மண்டல பறபல தொலைந் திட்டத் துணிகது
பன்ன காதி மண்டல மண்டல பகாந் திட்டற கரிதால் (18)

தேருணம் னத்திடு மண்டல மண்டல மண்டல
மருணம் னத்திடு மண்டல மண்டல மண்டல
பொருணம் னத்திடு மண்டல மண்டல மண்டல
மருணம் னத்திடு மண்டல மண்டல மண்டல (19)

வேறு.

வந்தமா முனிவன் நனககெதிர் புருந் துவருகென வுரைத்திவண வர
யெந்தமா தவஞ்செய்தனமென முகம ளியம்பியங் கியாவரு மிறைஞ்சி

பொற நவீசினி லிருத்தி யருத்ருக்கியமுதலா
கவா தரவிற பூசனை விதியின முறைதவரு முடிதது. (௧௨)

மழைக்கரு முகினமின னிறத்தசெஞ சடிவமாதவா சூதனைநோ
ககி, யிழைப்பதற செளிதாயப் பவக்கடல சுவற்றி யிருங்கதிப பேதற
ல குவதாயக, குழைக்கயனடநது சுழிக்கயன மருட்டுங கூாவிழிக்கோ
தைபங கிருக்கு, முழைக்கரப பெருமான விரதமொன றெமக்கீண
டுரைத்திட வேண்டுமென றிரப்ப. (௧௩)

நனறென முகமு மிதையமு மலாநது நயனநீர பொழிதர விருக்கே
முனறவ மிழைத்த பயனிது கேடக முயனறது நீவீரமுக ருதம்பை
வெனறமா தவசுநீர விடையுயாத தருளும் விமலனுக் குரியநலவிரத
மொனறுள தமா ரனைவரு நோற்ப துரைக்குவ னுவநது கேட டிடுமின

மினனைநோ சடிவத தவிாமதிக கொழுநது மிலைசெய சிவனிரா
பபெருமை, யன்னலூ தியுமோ ராயிரங சவைநா வனநதனு மறைந
திடற கரிதான, மன்னுமா தவஞ்சோ நந்திவா னவறகு வழு வையு
முழுவையு முரிசுதோன, முனனைநா னுரைத்த தெனனெரு நாவான
மொழிந்திட முடியுமோ முடியா. (1௩)

உலகுயா பிாமன படைப்பதுந திருமா லுயிசுதொகை காப்பது
முலகி, லலகிவா வளமபெற நியக்காகோ னனகை யளிப்பதுங சளிப
பொடிந திரனரு, னிலகுபொன லுலகம புரப்பது மதிய மிரவிசெந
தழற்கிறை யிவாக, டலைமைபெற நதுவுரு சிவநிசி விரதந தோயி
ழைத தெனவுளத துணாவீர (௧௪)

கூறுநான மறையோக் கிருநிலம பசும்பொற குவைபசுக் கோம
நல கிடினும், வேறுவே றுரைத்த விரதநோற நிடினும் விரியுளைப் புர
வியின வேளவி, தாறுசெய திடினும் புரளவெண் டரள துரைத்திறை
கொழித்திடுங ககை, யாறுமூழ் கிடினுரு சிவநிசி நோறபோர பெ
றுபய னடைதனமற றரிதால (௧௫)

அநதண ராசா வணிகாவே ளாள ராதியா விழிகுலத துதித்த
வெநதொழி லாள ராசமா விநத விரதமே நோற்றிடி லவாதா
மிநதிர னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞ்சிநின நேத்தசு
கநதடு களிநன றுரிததுமெய் சரித்தகண்ணுதற்கடவுளிற பொலிவார.

ஆவினைப புரிதா லணி சருமருமத தருமறைக் கிழவரைக்கருங்க
ண, மாவினை யளித்த கடலமிரதனைய மழலைமென மொழிச்சிறு மக

ரைக, காவீனே [redacted] ந்துங் கருங்குழற் செவ்வாயக் கன [redacted]
 னைச செகுதத, [redacted] யனைததும் பரிதிமுன னிருளபோற் சிவ [redacted]
 நோற்றிடிற் தீரும- (கக)

மறைகளிற் சாம மகங்களிற் புரவி மகமலை களிணமக மேரு
 ினறபுன னதியிற் கங்கையோ ரைந்தாய நிகழந்தபூ தத்தினு காய
 முறைதெரிசுரரிநகருமுகிலூாதி முதனமைபெற்றயாந்ததா மென்
 வறைதரு விரத மனைத்தினு முரைக்கு மரனிர வதிகமென றறிமின

மற்றொரு விரதஞ் சிவநிசிக கிணையா மதிப்பது மாணமீண (1
 திததுப், பெற்றன தொழிலக ளியற்றிநின றுழலும் பிரமனமான மு
 தலிமை யவரைப,பற்றலா புரமோ ரொடியினிலடலபடவட வரை
 ருனித தருளுங், கற்றையரு சடிலக கண்ணுதற் கிணையென றறிவி
 லா ருரைப்பது கடுகரும. (உக)

அனபுனா ரனறி யனபிலா ரெனினு மரனிர வினிலுண வகற்றி
 ப், புனபுலா லுடலம வருந்திடத் துயிலகண பொருந்திடா தருச்சுனை
 புரிந்தாற், துனபீன் பிறவிச சுழிக்கட லமுந்தித் துயருறா துறக்க
 மே முதலா, மினபமா பதத்திற் போகமாந தமல னிணைப்பதமபெ
 றுவரென நிசைத்தான. (உஉ)

இனையன மொழிகள கனைகட லமிாத மெனசசெவிப்புலம்புக
 முனிவ, ரனைவரு மகிழந்து மெயமமயிா பொடிப்ப வங்கையாற் ரொ
 முதுபைங் குவளைச, சுனைபயில் கயிலைச சிவநிசி விரதத் தோற்றமு
 நோற்றிடு மியல்பும், வினையக றவததுச் சூதமா முனிவ விரித்துரைத்
 தருளென விளகும். (உ௩)

பெற்றுயா கீதீ வீற்றுலகின்ற பிதாமக னுலாதுபே ருலக, டு
 றறுமற் ரொடுங்கிப் பிளையத் துயிாகண முடிந்திடுங் கங்குலி னுளத்
 தன, புற்றுமா மறையா கமவிதிப் படிவண டுமுதுதே னுணடுபாட்
 டயரும், பொற்றுணாக டுதகைத் தொடைமிடை சடிலப் புனிதனை
 யருச்சுனை புரிந்தாள். (உ௪)

யாமமோர் நான்குஞ் சென்றகன் றுகாந்தத் திருட்பொழு தகன
 ரபி னிதழித், தாமமாபுனைநத் சோமசே கரனபொற் றுளிணை பணி
 நதவன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின றுனைநான வழிபடு கங்கு
 ல்வா னவரு,நாமரீர் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவநிசி யெனவின்
 றிடவும். (உ௫)

சிவ லிசிநோற் றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருதிப் பச்சிமத தடைந்த பரிதிபூ ருவத்திற பருப்பதத துதித்ததிடு மளவு நச்சிநற பூசை புரிந்தவா முததி நண்ணவும் வேண்கிமென றிரப்ப வுச்சியின மணிசே ருரகபூ டணனு முமையவட கவவர மளித்தான.

ஆதலாற சிவராத திரியெனு நாம மனைவரு மறைந்திட நிகழ நத, தீதலாற பரம னிரவினிற நேறற மின்னுமோ காரணமுளதெ ன, நேறதவா ரிதிரு மூலகுளோ பொருட்டா வுறுவாகேட டெவந்தன முருகச, ருதமா முனிவன வியாதனமுன மொழிந்த சொறபடி சொ லலுவான றுணிந்தே. (௨௭)

பின்னுமோ கற்ப விறுதியி னிரசப்பிரசமெனகமலவீட்டிருக்கு மன்னவா கனனு மூலகுறா ருயிரு மழிந்திடு மற்றைநா னிருண்ட, வ னன்னமா முகிலக னீண்டியோ றோழு மறிகட னீராமுகந தெழுந்தது, மு னன்னோ பொழிந்த பிரளயப் புனலவான் முகட்டள வளவிமுட டிய தால். (௨௮)

ஊறிலா னுயிருக் குயிரதா யிருக்கு மொருபொரு ளொப்புட னுயாவு வேறிலா னகண்ட பூரண மான வெறுவெளி வெறுத்தேதி ரடக்கு மாறிலா னிமய மலைமக டனைத்தன வாமமீ திருத்திடுளென வாழ்நா னீறிலாமுதல்வன பாவரு முயய யோகமுற நிருந்தன னிப்பால். (௨௯)

கானிமிா துளபக் கண்ணியு மணியுங் கவினபெறப்புனைந திடுங் கரிய மேனிய னளித்த சராசர மனைதது மீளவும் படைப்பதற கெண்ணி யூனிமி ருடற்செங் கட்பெருங்கேழ லுருத்தரித்தாழ்ந்தபேருலகைக கூனியமருப்பிறறுங்கியப்புனலுடகுளித்ததுமீதெடுத்தியாந்ததற்பின.

சரிதிசைக் கிரிக ளெட்டுமென டிசையிறறளம்பிடாவகைமுதனாட்டி விரிக திரப்பசம்பொறகொடுமுடிவீளங்குமேருவைநிலைபெற்றதுதிப் பரிவுறு முயிக ளினைத்ததுமீ றோழு புவனமும பண்டுபோற்படைத்தற் குரியநான முகத்தாக ஞாவனை விரவு முந்தியம போதின லுதவி. (௩௦)

பங்கயத தயனைக் கடைக்கணித்துலகம்பண்டுபோற்படைத்திட ப்பணித்துத, துங்கவேற் றடங்கட் டிருமகள் சுருதி துதித்திடுந் து ணைப் பதம் வருட, வெங்கணமாமணிசூட் டரவணைப் புறத்து வெ ண்டிணைப் பாறகட னெவ, ணங்கணமா ஞால முமுதுமுண டிமிடந்த வமலனங் கறிதுயில் புரிந்தான. (௩௧)

உந்திய லுதித்த நான்மறைப் பிரம னுணைக்குமுக் காலமு முணர்ந்து புந்தியிற நெளிந்தி றோழுல குடனே புலவர்கந தருவர்கிம் புருடா

வெந்திற லரக்கங்காவா ளசரர் விஞ்சையர் கருடர் பைசாசா முந்திய சித்தா மஹாநீ ரெகா முனிவரா முதனமுதற் படைத்தே.

புதியமைந தினஷ்பவமபொருந திப்பொருவின முககுணங்கனிற் றமு யாதியிற் புகளுன கிருபதின மேனன கமைந்ததா றுயிற் பேத மோதிய யோனி நாலிடத் துதிப்பித் தொற்றையா ழியநதடந் தேன சோதிவா னிரவி குளிரகதிா மதியுந தோற்றுவித்தனனத் துவசன

பாருல கெவையுஞ் சராசரச் சொகையும் படைத்தபின் பண்ண வா முசலாயச, சுருல விடுமீ ரொண்பது கணமுந திரண்டிரு மருங்கு செலிப்பக, கூருல வியவென னுகிப்பெரும பேழவாயக கோளரிசும தத பொற் றவிசிற, காருல வியமைக குழற்கருந தடங்கட கீலம கள கொழுநனயீற் றிருந்தான. (நூரு)

பின்னரோ தினத்திறுநனவகுத்தமைத்தபேருலகினைத்தையுநோககச சொன்னமாகணங்கள் சூழவரவெழுநது துலங்குமேலுலகுபாதலங்கள் பொன்னவா குடுரிப் புதரமுதலாப்போயவனகண்டல புளகித் தோ தென்னினினை முதலவ ரிளிப்பிற்றொருவ ரிலொணுமிருஞ்செருக்குற

உளமித்த தருக்கிக் கொண்டிமண டலம்பண்டிண்டவன ரெண்ண டையங் கனிவாயத், தளரிடைக கரிய கெண்டையந் தடங்கட டாக் கணங் கிளவன சரமாத, துளவணி மருமத் தரியர வுணையிற் றுணை விழி முகிழ்த்தறி துயிலசெய, கிளாநெடுந் தமாத தினாமணி கொழித் துய ஈரவா ரிதிமருங்கு கடைந்தான. (நூரு)

விண்ணினினை நிழித்து முதிர்ந்தகுற காள் மேகமொன மயித்த சாகரத்தி, னண்ணிய தெனவே டெட்டுடற்பகுவாய நகுமணிச்சமகை வா ளரவிற, புண்ணிய முதலவன யோகநித் திராமுன புர்வது கண மிளம பொரும, வெண்ணினை றடாநது கணபடை வளாவோன யாவ னு? யெழுந்திடுவன நிசைத்தான. (நூரு)

வேறு.

அகலாசன லலாமினபயி லமலனதுயி லொருயி மிகல்கொண்டிவை பகாகினற்றை யாநீயென வினவப் புகலம்பர முலகுமபாகள் புவனங்கனல் பவனஞ் சகலாதனி யுதவுமபொரு டானென்றுரை தந்தான. (நூரு)

பூவுந் தியில வந்தோனிலை புகலப்புய லனையான ரூவுந் திரை தவமுங்கட றையெண்டிசை வரைபார்

மேவும்பல வுயிரும்பர்கள் விதியிவருளை முதன்மற்
றியாவுநதரு பரதததுவன் யானென்றுணா செய்தான். (௩௦)

மறைநாலுமென ஞவுறந்து மண்காலபுனல விணம
கிறைவாகிய பொருளயாவுமென னினைவினபடி படைப்பே
னிறையாகிய பரதததுவன் யானலலது நீயென்
றறைவாயறி வறமுயென வயனுங்கழ றுற்றான். (௩௧)

அக்காலையி விருவோரையு மடாமாயை மறைக்கப்
புககாருணா விலலாரமா பொருவானமுயல பொழுதிற்
கைக்கராமுக முனிவுறறெதிரா கண்ணனகுனித திடடுத்
திககாணைகள் வெருவுமபடி சிறுநாடுணுலி செய்தான். (௩௨)

வலிசேர்புய நெடுமால்கர மருவுங்கொடு மரநா
டுணுலியாலர வரசுமபாக ஞடனுட்கிட வுவரார்
கலியார்கடை யனலகாலகிளா காலந்தனை யொப்பச்
சலியாதட லுடனினறடு சரமாரி பொழிந்தான். (௩௩)

கடுததானுருத தெழுநதாலெனக் காயுங்கத மிகவந
தடுததானமுத லகிலஞ்சுடு மயிலமபுகள பலவும
விடுததானவை முடுகாதயல விலகுமபடி வினாவிற்
றடுததானொரு குசைகொண்டியா சலசத்தவி சுறைவோன, (௩௪)

சேறித்திசை முகனீடிய சிறையோதிம மதனமே
லேறிப்பல படைமந்திர மெடுததோதினன விடுததா
னுறித்தரு கருணைக்கட லுவணபடி ஞகைத்தே
தூறிச்சில கணைகொண்டொரு நொடியிறறுகள் செய்தான். (௩௫)

கண்டந்தண னிவளுகமொ கடிக்கைப்பொழு தனவிற்
றுண்டஞ்செயவ னென்றேழ்கடல சுவறசகரா பதற
வண்டங்கள் வெடித்ததுட்கிட வசனிகுல நாணுந
தண்டொன்றது கொண்டங்கரி தடமாபி லெறிந்தான். (௩௬)

முதிரச்சின மெதிரச்சதன் முடுகுங்கதை கடுகிற
பிதிர்பட்டுதிர் தரமைப்புயல பிளிறுற்றிடு மொலிபோ
லதிரப்பொரு செருவிற்றின மட்டாட லரக்க
ருதிரப்பிண முடைநாறிடு மோர்தண்டுமு னுய்த்தான். (௩௭)

வின்னாடெரி ஈதுவக்திறை விரியுங்கடல் சுவறத்
தண்ணாமதி தபன்னற்சை தடுமாறினாதிரிய

மண்ணாழி வற்றும்பரு மடியும்படி மறமுற்
றெண்ணுதமா பொருதிட்டன நீரைமபது வருடம். (சுஅ)

பொருதிப்படி மலைவற்றிடு போதிறநிரு மார்பன்
சுருதிக்கிறை வனசெனனி துணிககுமபடி நெருசிற
கருதித்துணை விழியிறகனல காலககனல காலும்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதுறல கண்டே. (சுஅ)

நாமாமுகத் துருமேலினிக கொளவானபரசிவன் றன
சரமானது கெடுதேவினை றனியாடலவிற குனிததே
திரமாமுக மொருநான்குள் செழுநானமறை யவனும
வரனாகனை விடுததானவளா வடவைககனன மான. (சுஅ)

பெண்டானமுடிக் கொண்டானிடம் பெற்றானுத லிறநீக்
கண்டானுது மெண்டோளிறை கண்டானகன மண்டா
நுண்டானுது துண்டாதித தொண்டாமரை யுறைவோன
றண்டானுதி வண்டானமுதிர சமரம்பொரு தமரம. (சுஅ)

கடுவெஞ்சின மொடுதன்படை விடுகின்றனா கடிதின்
றடுவெங்குள மிசைதுஞ்சுவ ரரியமபுய னெனவே
சடுவெங்குள சிகைகொண்டெழு சுடரினறிள வடிகாப
நடுகின்றனன மதியம்பொதி நளிரசெஞ்சடை முதலவன. (சுஅ)

எடுகருங்குட மாதத்தினி லிலகுமயிறை குறையத்
தொடுகருந்திதி பனனுகெனச சொல்லுஞ்சுதாத தசியி
னடுகருங்குலி னப்பேரொளி நணனுறறபி னன்னோ
விடுக்குமபடை நீரூயவை வெடுத்திட்டன மாதோ. (சுஅ)

வேறு.

நீனமலை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைக்கும் வேதப்
பொனமலை தனக்கு நாப்பட் புரைதவிா பதும ராக
மனமலை நின்ற தென்ன மாறுகொண்டவர்தம் மிற்றஞ்ஞ்
சொனமலை வுறாத வண்ணந தோன்றிய சுடரைக கண்டா. (சுஅ)

பங்கயத் தயனமால விண்ணோர் பாராதகட் புலத்துக் கெட்டா
தங்கவா மனத்தி னுல மளவிடற கரிய தாகிச
செங்குதிரப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாயக கூடிப்
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப் பொலிந்தபே ரொளியை ரோககி.

அதிசய மடைந்து நீண்ட வழற்பிழம் பாகி நிற்ரு
மிதனடி முடிகள காண்பா னிருவரு மிசைநது தம்மிற்
கதிதரு மடிக டேடக கடவனென றேன மாகித்
துதிபெறு முருநதன கிழேழ் தொன்னிலங் கீண்டு சென்றான். (௫௬)

கன்னமா மதங்கள் சிந்துங் கரிமுத லாக முன்னோ
சொன்னவா ருயிரக ளெல்லாந் துணுககிடப் பவளச செங்கா
லன்னமாய்ச சிறைக்கான மேரு வசைத்திடப் பறந்து வாச
வன்னவா ரிசத்தோன வானின மணிமுடி தேடிப் பேளுன. (௫௭)

மருவருந் தளவ மாலு மலர்மிசை வதிகின றேனு
மிருவரு மநநத கால மிறந்துட லினோதத தனறித
திருவரு மழலின செய்ய சேவடி முடிகா ணுமல
வெருவரு மனதத ராகி வெள்கினர் மீள்கின றுரால். (௫௮)

கூடியங் கிருவா தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
யாடியி னடங்கும வெறபி னமாநதுய ரனப ருள்ளத
தூடிருந் தருளவோய நினனை யுணர்நதில மெமது சென்னி
கூடியம் வாழ வினறுன றுணைப்பதங் காட்டுகெனரா. (௫௯)

மாசிமா தத்திற் றேன்று மதிக்கலை குறைநது தேயு
மாசிலபன னானகாம பசுக்க தரையிரு ளியாமந் தன்னிற
றேசினுல விளங்குளு சோதிச் செஞ்சுட ராகி நின்ற
காசிலா நுதற்கட் பெமமான் றனதுருக காட்டி நின்றான். (௬௦)

நீலகண்ட முமெண் டோளு நெற்றியிற கண்ணு நீறுங்
காலனைக காயநத காலுங் கையின மான மழுவுங் கண்டு
மாலவன வாமந் தன்னின மலரயன வலப்பா னின்று
குலபா னியனை நோக்கித் துதிபல சொல்ல லுறரா. (௬௧)

ஓதியா யணுவா யெண்ணி லுயிர்க்குயி ராகி யெனறம
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற
சோதியா யெழுதாக கேளவிச சுருதியின முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகனின னடிகள் போற்றி. (௬௨)

விடைக்கொடி யுயர்தாய் போற்றி விரிமலாச செழுமபொற
கொன்றைத, தொடைப்புயா சலனே போற்றி துலங்குபொற றேட்
டிற் றுவும, படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா
போற்றி, சடைப்பரம பரனே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி. (1)

விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீகருநாட் சராச ரங்கள்
பரிததுள புவன மூனறும் பாலநேத திரததி யூட்டி
யெரிததுநீ ருக்கிப் பூசி யெனபணிர திலங்கு குலந
திரிததுநின ருடு நினபொற சேவடி போற்றி போற்றி. (௬௪)

இலகொளிக கதிரொன ருகி யீரம்புனற் கும்பந தோறம
பலவுரு வாகித தோனறம பானமைபோ லங்கந காயநின
முலகுயாக கனுப வங்க னுடடுவித தொழிந்த காலத
தலகிலாக கருணை நலகு மமலனே போற்றி போற்றி. (௬௫)

அருவமா யுருவ மாகி யகண்டமா யசல மாகி
யொருபரம் பொருளாய வண்ண மொப்புட னுயாவு மினறி
நிருமல னுன யெங்கு நிறைநதுந்ந காது நிறகுங்
கருதரு ஞான நைதக கருணையங் கடலே போற்றி. (௬௬)

காலனார் வீழ்த தாகருங் கனைகழற காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக கெல்லா முழுமுதற பொருளே போற்றி
பாலநேத திரனே போற்றி படாதினாப் பாலின வேலை
யாலமுண் டிருண்ட கண்டத தண்ணலே போற்றி போற்றி. (௬௭)

பொடியெழப் புரமோ மூனறும் புன்னகை கோட்டிச் சட்டாய
கொடியின்மீ னெழுது வேளைக குளவிழி யழலிற் கொன்றாய
படிமுதற ககன மீராயப் பரந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காண்டற கெட்டா வததனே போற்றி போற்றி. (௬௮)

நீர்வடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம
பார்வடி வாகத தோனறப் படைத்திட முன்ன மன்னுங்
கார்வடிவான கூந்தற கவுரியு நீயு மொன்றாயப்
பேர்வடி வினறி நின்ற பிஞ்ஞகா போற்றி யெனறே. (௬௯)

எயசசிலை யுண்டென ரோதற கேதுவா மிடையாண மாரன்
கைசசிலைப் புருவ மைக்கட கவுதமன பன்னி கொண்ட
மைசசிலை யுருவ மாற்று மலாப்பதன வடததண டாரநத
பசசிலைப் பன்னி யானுட் பரிவுடன பழிசசி யேதத. (௭௦)

மருவிரி கமலப் போதின மன்னுநான் முகத்தோன வெற்பி
லருவிபோல விழிநீர சோர வாகநெக் குருகி யனபாற
றருவிரி மலர்க லேவித தமனியச சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செம்பொற பூவடி போற்றி செயதான். (௭௧)

வேறு,

நிலத்தானைக் கடுவொடுக்கு மிடற்றானை மழுத்தானை நீங்காச்செ
ங்ங்கை, வலத்தானை மலைமகளசே ரிடத்தானை வரிசிலைகளை மதனைக்
காயந் , சலத்தானை யெண்புயா சலத்தானைப்படைஞ்முத தருக்கி வா
ழ்தென, புலத்தானை யுதைத்தமலாப் பத்தத்தானைப் போற்றிசெய்தார்
புலவ ரெல்லாம். (௭௨)

கந்தரனோ கந்தரத்தான கருணைவிழிக கடையருளிக களிப்பினோ
டு, மந்தரவா னவாபுகழ்புள ளரசுகைக்கு மச்சதனை யளிதே ணுண்ணு
ங், கொந்தவிழநாண மலாககமலத் தவிசிருங்கு நான முகனைக் குறித்
துநீவிா, சிந்தைதனில் விழைந்தவரங் கேணமினது தருவலென்று
செப்ப லுற்றன. (௭௩)

கரியெனநினை யுயிர்க்கருளசெய கண்ணுதனீ கனற்பிழம்பாய
நினைநகாலே, விரிசுடாவிட் டெழுமொளிகோ விளக்கிலவிழும் விட்டி
லென வீழ்ந்து நீரு, யெரியுமெம தத்திரங்க ளீங்கெமக்கு மீண்டிதவி
யாங்க ளெனனும், புரியுமிரு தொழிலுநிலை பெறவுனருள புரிநியெ
னைப் போற்றி நினறா. (௭௪)

அனறமரி விருவீரு முடியாமற் சோதிவடி வாயா னும்மு
ரினறவிராச சிவநிசியா மனசிவநா டனிலவிதித்த நியமத்தோடு வா
மனற மலமலாகொடுபுசை புரிந திழனீர் நினைந்ததெல்லாமவழங்கலசெய
மெனறயனமா விருவருக்கு மனமகிழ்வரமளித்திடடியம்புமினனும்.

ஆதியிலம் பிகைநோற்ற விரதமிதன் பெருமையெவ ரளக்க வல்லார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளா நோற்றிடினுந் தக்கோ ராகி
மே திவருங் கடலபுடைகு முலகிலவிரும பியபோகமுற்றிப்பின்னர்ப்
பூதிதரும பெருமபாவக் கடல்கடந்து முதநிநெறி பொருந்து வாரால.

ஆவிந்த மறைமவாகட் களித்தாலும் புரவிமக மாற்றினுலு
மேவிந்தச சிவநிசியோற பலனறரா வெனவியந்து விண்ணினோங்கு
மாவிரத நடைபயின்று வந்தனைய கரியுரித்த வரதன வாமக்
கோவிந்த னரவிந்தன கோவிந்தன் முகநோக்கிக் கூறிப்போனான். ()

உலங்குலவும் புயமுருந்த னிவவிரத நோற்றயுகாத ஆடற்றறு
போரிற், சலங்குலவு மரக்காகுலச சலதிவட வையிறகவற்றுந் தானை
பெற்றுப், பொலங்குலவு மிதழ்விரிந்து தேனறுளித்து வழிநதிமெம்
புயப்பொற பூவி, னிலங்குலவு மயிலைமணந் திமையவாகண முதலெ
வர்க்கு மிறைவனானான். (௭௫)

நல்லுணர்வுற் றுயாகமல நான் முகனோற் றுலகமுநால் வகையிற்
 றோற்றும், பல்லுயிரு நினைத்தமனப் படிபடைததுத் தனதுகரப்படை.
 யும் பெறறுச், சொல்லுமறை முழுதுணாந்து துவியனப் புள்ளூரது
 சுணங்கு பூதத், வல்லுறழமைக் கருங்கண்முலை வாணிதனை மணந்து
 பெரு வாழவு பெற்றான. (௭௯)

சீதானுந திசைமுகனு நோற்றதற்பி னிவ்விரதஞ் சிறந்த தெ
 று, மோதவரு மாகமதிச சிவநிசியுற பவமீதென றுணர்வீ ரொன்
 றே, மாதவததி லுயாசனகன் முதலாநை மிசவனத்தோர மகிழ்ந்து கே
 ட்பசு, சூதமுனி வரனிகழ்ந்த சரித்திரத்தை விரித்தெடுத்ததுச சொன்
 னன்மனனோ. (௮௦)

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்.

சொன்னகுதனை நோக்கியவ வனத்துறை துறவாகண் மறைகூறு
 மன்ன மாவிர தத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன றறனருயிறு
 பன்னு மாமல ரிட்டருச சனைபுரி பரிசநீ பரிவோடின [ரூன்.
 நினை வாறென விரித்தெமக குறைத்தியென நிரப்பவங் கிசைக்கின்

மாக மாமதிச சிவநிசி யுறபவம வகுத்ததுதாத தனமிப்பா
 லாக வத்துட னைநதுள தரனிரா வவறறைநீ ருணா வீரல்
 யோக ராததிரி சோமவ ரத்தினன் றுதயகா லையிலேதொட்
 டேக மாகவந் நிகிக்கடை யளவுவா விசைநதிடி லிதுவாமே. (௨)

திங்க ளின்கலை குறைசதூத தசிமதிச கிழமையிற நிகழலவிற
 றங்கு சாமநான களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன் றருணமானைப்
 பங்கில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்ணுக பரிவோடு
 மிங்கு ரைத்தவர கமங்கண்மற நிதனையும் யோகராத திரியென்றே.

ஈறு வநதசா மததரை நாழிகை யிருளுவா விருந்தாலுந்
 தேறு கின்றவச் சதூர்த்தசி யப்படிச சேரினாங் கொளலவேண்டு
 மூறு தீர்தவத துறவிகாள் விதிமுறை யுணாகருமிங் கிவைநே"றகிற
 கூறு மற்றுள சிவநிசி விரதமுக் கோடிநோற் றிடலொகரும். (௪)

பருவ மாறுள வருடமே ரொன்றுறு பன்னி ருமதிதோறு
 முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கதது

மருவு மாசுதூர்த் தசியறு நான்கினு நோற்பது வழக்காகுந்
திருவ மாரதமா தவரிதை நித்திய சிவநிசி யெனசெவாலவர். (௫)

அதிக மாகமா தத்தினிற் குளிரகதி ரம்புலி^{*} குறைபக்கத்
திதிபன னாங்குமீன நிங்கணமுற றிரிதியை சித்தினை மதிதேயு
மதியி னட்டமி யிடபமா தத்துமுன மருவுமட டமிமாசில
பதிக யாழமதி மதிவளா சதூத்தியாம் பகாரதகற கடகத்தில்.

விரியும் வெண்ணிலாக கலைகுறை பஞ்சமிவிளங்குமா வணிதன னிற
பரியுரு சுகில பகவட் டமிபுரட டாதிமுற பதினமூன்ற
மரிய வைப்பசிக கம்புலி வளாதிதி யாறிரண டறைதேளிற
றெரிய முறபடு சததமி பிறபடு திதியிலட் டமிதானும (௭)

ஒப்பின மாகழி யுபயபக கத்தினி லுறுதிதி பதினாஞ்ஞ்
செப்பு மானமதி வளாமதி தனிலுறு திரிதியை யிவைருலக
கப்பு வேறகரக கண்ணுத லருசசனைக் குரியவா கமழெல்லாந்
தப்பி லாதெதெ திசைகொணமா தசசிவ நிசியெனச ச் றறுமமே. (௮)

மநின மாகழிச சதூத்தசி யாதினா மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடத திங்கனிற குளிரகதி ருடுபுதி குறைபகக
தேறி ரிளைறிடு சதூத்தசி குசனகதிக கிழமையிற் சோவுறா
லீறி னறகதி கொடுக்குமுக கோடியாரு சிவநிசிக கிணையாமால். (௯)

உறற பன்னிரு மதியிலிவ் விரதநோற றுளம்விழைத் தனமுனாட்
பெறறு னோரயன மாசியிறகேசவன பிறங்குபங் குனிதன னிற
சொற்ற சித்தினைத் திங்கனிற பாப்பதி குரியன விடைமாதத்
தற்ற மறறிடு மிதுனமாதததா னுடியிற் குமரேசன. (௧௦)

சிங்கத் தம்புலி கன்னியிற் சேடனிர திரெனெடு துலைத்திங்க
டங்கு காததிகை நாமக டனுமதி தனிமனவேன மணிதையிற்
றுங்க மாரிமி லிடபதே வனபசுரு சுகமொழி யுமைவாம
பங்க னீட்டு டந்திடத் தக்கநற பக்கராத திரிசொலவாம் (௧௧)

மகர திங்களீ னபரபக் கத்திடைவருபிற் தமையெய்தப் [தாசிப
புகலு மனறுதொட் டெதிராதபன மூன்றுநாட்புசிப்பதோ பொழு
பகர்த ரும்பதி னுன்கினி னேறபது பக்கராத திரியாகு
மிகப ரதநு விரதம் நிதற்கிணை யாவாடி^{*} புகலகிற்பார். (௧௨)

அருட ருஞ்சிவ ராததிரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு
முருகு காதலோ டைநதையு நோற்றனனறுதாதவைமுடியாதேன்

மருவு மிங்கிதி னென்றனை விதித்திடும் வரன்முறை வருவாமற்
பெருகு மனபுட னேற்றவா பெற்றகரும் பெருங்கதி பெறுவாரால்
ஊதை முன்படு பஞ்சியீ னுறுவீனை யோட்டிமேற பதஞ்சாவான்
கோதை பங்கன தருடகடற ருளித்திடுங் கோதறு குணத்தாகா
ளேதை யாமெடுத துணைப்பதிங் குமகினி யிமைமவ ரறியாரிப்
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப் பெருமையின நிறனமம். ()

வேறு

மதக்கமால் களிறறுரிவை போததுமுனை யுரித்துடுத்து மதி
யஞ் சூடும், வித்தகன் னிறமிடறறுச சிவனிரவா கியவிரதம் விள
ங்க நோற்கி, லுத்தமமத திமமதம் மெனவெருழு வகைப்படுமா
லொழுங்கிறசொலவன, முததழலவேட டிடுமுனியீ கேணமினெ
னச் சூதமுனி மொழிவ தானை. ()

விரித்தசெழுங் கதிபபரிதி மேற்றிசைபேர யாநிவநது மேவு
ங் காறந், தெரித்ததிர் யோதசியாந் திதிநின்று பின்புசதூத தசி
தான கூடித், தரித்தவிரா வனறிமற்றைப் பகனமுழுதுந் தங்கியி
டிற றறுகட் டநதி, யுரித்தபிரா னிரசனிககு ளுத்தமத்தி லுத்தம்
மா யுரைப்பா மனனே. (கக)

உதித்தகதி ரத்தமித்த பினகூட்டுச் சதூத்தசியுத் தமமா மெனபா
துதித்தவுத் யாதுயுத் யாநதமதாயப் பகலிரவு தோயநது நிறகுங்
கதித்தசதூததசிகதிரத்தமிககுமுனசோசதூத்தசிறற்கங்குறபோதின்
மதித்தபதது நாழிகையிற பினகூட்டுச் சதூத்தசிமத் திமமாமனறே

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதூத தசிதானின றத்தகுப்
பின்னாச், சொல்லினுயா மதிபரிதி யுடனகூடு மமாவாசை தொட்
டத் தேட்டு, புலலியிடி னதமசிவ ராதநிரியா மெனவெடுத்துப் புக
லவ ரலலி, னலலியலசோ பதினமூன்றந் திதிதொட்ட சதூத்தசி
யே நன்ற தாமால். (கஅ)

கங்குறன்றி பதின்மூன்றந் திதியுடனே சதூத்தசியோர்கலை
தான்கூடி, லங்கதுவே சிவநிசியாக கொளலவேணடுஞ் சிவருப
மாருமேனமை, தங்குசதூத தசிதிரயோ தசித்ததி ரூபமிவை தா
னென் றுகித், துங்கமுறக் கூடுமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச சொ
ல்வா மனனே. (கக)

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதூத்தசிதா னுவியக் கங்கம் போ
லாம, பேசும்திற பூசைசெயயிற பிரமகத்தி தோடமுண்டாம பிற
ங்கு மந்தத், தேசமுழு வதுங்கெடுமுற் புண்ணியம்போஞ் சிந்தை

செய்யிற் றிடுக்கிட் டெள்ளங், கூசுநர கங்கடனிற கொடியவிர வுரவம்
திற குளிப்பாமாதோ. (௨௦)

ஊநிலமா வாசைதொட்ட சதூததத்சிவை திகாவிரததர்க் குரிய
வாகுங், கூறுபுகழ்ச் சைவர்முனனூட் கொள்வேணடுந் திருவோண
ங் கூடி நிறகு, ம ிலமா வாசைதொட்ட சதூததத்சிதான விரததருக
கும் வாழ்வின் மிக்க, தூநிலகிர கததருக்கு மாடும்மர வ ளையெனுந
தொட மினறே. (௨௧)

அறறமில்லத் தராததிரிமுன சதூததத்சியோர கலைகூடிலனறு கொ
ளக, செறறமில்லச் சதூததத்சிநள எரிவின்னிறபின னெருக்கிலதான சே
டித் துறறான, மறறநாட் கொளலவேணடும வைதிகரும் விரததகளு
மதிககும்பக்க, முறறதுதா னிரணடுபடி லிரவிலதி கததிதித் னுசி
தமாமே. (௨௨)

திதிததிரயஞ் சோநதுவரில வைதிகாக்குஞ் சைவருக்குஞ் சிறந
ததாரு, மதிககும்மறற நிசிக்கடையி னமாவாசை கூடமுதன மழுமா
னேநது, நதிசசடையோன றனைபபூசை புரிநதிடுதல சைவருக்கு நன
று மெனறே, விதிததனரான மதிககிழமைச் சதூததத்சிக்கு மிகதமு
றைவேணடுந் தானே (௨௩)

அறறனினமூ வைநதுகனை லாமளவிற் சதூததத்சிமுற றினத
திற்கூடி, மறறறநா எரிவபதி னேநதுகனை லளவிலுவா வநதொன
றுகி, யுறறிடிறபிறறினநதனிலே பூசைபுரிநதிடலாகா தொழிகமுந
தச, சொறறதினததருசசனைசெய திடவிதிததாராசைவநெறித் துறை
நினறேறே (௨௪)

முறறிதியி லோபொழுதுண் டுடையிலவிதித திடுநதிதியின
முழுது முணை, திறறிதனிற றுயிலொருவி யேறேறி தனைபபூசித
தியாம நான்கும், பிறறிதியிற சிவனடியாக கனனநலகிப் பாரணநதா
ன பினனாச செயயச, சொறறிடு மாகமமாதச சிவநிசினேற றிடக
கருதித் துணிறது னோரக்கே (௨௫)

ஓதவருஞ் சோமசிவ நிசிதனைக்குச் சதூததத்சியி னுணடு வாவிற்
றுதவிழபூங் கொன்றையணியேணியனைப் பூசைசெயதுசாமநான்குந
திதகனற பிரதமையிற பாரணஞ்செய திடவேணடுஞ் செப்புமைநது
பேதமுள்ளசிவநிசிகுட் சதூததத்சிசங் கரனிரவாயப்பிறங்கினினுல.

இன்னசிவ நிசிவிரத நோறறிடுவோர முறறினததி லெயதாநின்
ற, வன்னதிர யோதசியி லொருபொழுதுண டரிவையர்தோ ளனைத
லினறிச, சொன்னவிர வகறறியறறை வைகறையிற புளிநததிததோ
யத் தாடிப், பின்னறுதின மணியுதிக்குங் காலையிறசெய கடனனை
ததும்பிறழா தாறறி. (௨௬)

மதிமுடியோன்கோயிறினை வலம்வந்துதண்டனிட்டு வணங்கிவாயா
ம்,றுதிபுகன றிலவயினேகி யிழிகுலத்தோர பாதகாபாற்றன னினிடாம
ற,கதியுறமற நவருடன்வாய பேசாமற் கணணிநெதிர கணடிடாம
னதியிடைப்போய நண்பகலி னுனவிதி வழுவாது நனனி ராடி. (1)

துயயவெனடே சிரண்டுதிடிகெசியிறசெய கடன்கழித்துச
சுடலை யாடு, மையனைப்பூ சிகுமிடங் கோமயத்தான மெழுகியபின
னமபொன னுடை, செயயதுகி னேத்திரத்தால் விதானித்து வாழை
கன்னல சிறக்க நாட்டி,மையகனுண மலாமாலே தோரணங்க ணிராரி
ரையின வயங்க நரற்றி. (2௭)

கண்ணுதலை யருச்சித்தற குரியபொரு ளினைத்தினையுங் கருதித்
தேடி,விண்ணுலவு கதிரருக்கன மேற்றிசைவே லையின முழுக் வீழும்
வேலை, தண்ணுலவு சந்தனநற னூபதி பாதியிம் சயில மீனற, வெ
ண்ணுதலோபாகனுறை சநநிதியின முன்னமியை யுதவியனப ல

அநதியினிற் றண்புனரேய்ந தருக்கியநற கிரியைசெப மாற்றி
பபினனா,வந்தினமா மதிமுடித்த வளளறனைப் பீடிகையில வைத்துத்
தாபித் தந்தியமோ ரைந்தவித்திட டாகமதான மறைகளெடுத்தியம
பாநிறகு,முநதியமந திரங்களினற பூசைவிதி வழுவாமன முடித்தல்
வேண்டும. (2௭)

முன்னமுதற சாமத்தி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப்
பின்னிரண்டாஞ்சாமத் தைந்தமிதா லாட்டிடுக பிரசந தன
னன்னயஞ்சோ மூன்றாய சாமத்தி லாட்டிடுக நால ஞ்சாமங் [றே.
கன்னலினசாற் றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுத்துக் கழற்றிற் றன

ஆசகலகோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய கௌவியமைந தாகுஞ்
செந்தேன,காசகலசாககரைத்திபா னெயயிவையைய தமிரத்தெனக்க
ரைவ ரித்தை, மாசகலகௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து
மதியஞ்குடி,மீசனமணிமுடிமீதி லாட்டிடவா கமதூலக் கெடுத்து
ககூறும். (௩௧)

சந்தமுதற சாமத்தி லகிலிரண்டாஞ் சாமத்திற் சாம மூன்றிற்
கந்தமிகுங் கருப்பூங் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்செங் கமலப் போதில்
வந தருணை முகன முருநதன்மகப் திவானவொ வருமவணங்கியேத்து
மந்தமிலா முழுமுதலவன றிருமேனி குளிரமிகு மனபிற் சாத்தி.

முற்சாமம் வில்வமத்திற் பிற்சாம முளரிமலா மூன்றாஞ் சாம
நற்சாதி மலர்நாலாஞ் சாமத்தி னந்தியா வாததப் புகுகொண

டற்சாரங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் றுகமத்து ளதிக மான
செற்சாரமுள்ளசித்தத்தந திரதுறொகுத்தினைச்சொன்னதாமால்.

முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றஞ்சு
மங், கண்டகஞ்சோ கூவினமுத தளக்கினானா கெனப்பகுத்த
கடையிற் சாமம், விண்டலாநது மதுத்துளிககு முற்பலத்தின மலா
சுத்த வேண்டிமெனே, யண்டமொலாம புகழ்நதேததுஞ் சிந்தியம்
மகமது லறைநத தனே. (௧௭௪)

விலவநொச்சி மாவிலவகை முட்கிளவை வெள்ளிலபஞ்ச வி
ல்வமாகசு, சொலவரிவற நினறழைமுக கினையாகக் கொண்டயன
ம் றொடாநதுங் காண, நலவரதன நிருமுடியி னானகுசு மமுஞ்
சுத்தநனாமீது, கலவியநிந்தவருணரககாரணவ கமமுனைத்த கரு
தத் மனே. (௧௭௫)

எதமின முறசாமமுற்கப்பருப்பொடன்னமகமுறறையிரண்டா
ஞ்சாமந், தீதகவப் யசமாகுஞ் சாமமெரு மூன்றதனிற் நிலஞ்சே
ரன்ன, மோதவரு சாமமெரு நானகதனிற் சுத்தனை முறைத
தா பூத, நாதனிலே ததியநதனக்குச் சுத்தானை மஞ்ச மநான
கிற குமமே. (௧௭௬)

சதுவஞ்ஞனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாம் பவனேசா
ன்றாயப், பெறுகதியை நலகியிடு மீசான னேமகவுக கிரனேபேசு
மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மநதிரமோ டொடு மோதி, யறு
தியுடன் றாபாதி நிவேதனங்க ள்னைத்தினையுமொழுகிறசெயதே.

நாமத்தினிருக்கெனுஞ்சொன னாட்டிமறைமுநதவநது நண்ணுஞ்சா
மந தோமத்தினகற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண்டாஞ்சாமஞ் சொற்றமூ
ன்றஞ்சு மத்திறசாமமறை யீற்றிலுறு மறைநாலாஞ் சமந தன்னி
லீமதரி னினாடு மாதிரி முன்னேதி யிருகை கூப்பி. (1)

உருகுமுளத துடனிருநது னெருவியிரு விழிதனிலு முறக்க
மின்றி, யிருளுகங் குவியாம நானகினுமிப் படியருச்சித் திறு
தி தோறும், பெருவிலருக கியங்கொடுத்த நாயடியேன புரியுந
தப பூசை தனனேத, திருவுளத்தி னையநதருளவா டெனததுதித்துத்
தண்டனிடடுத திருமுன வீழ்நதே. (௧௭௭)

இன்னனந சிவபூசை யியற்றியற்றைப புலரிதனி லெழுந்தபொ
கி, நன்னதியிற் புனலாடிக் கலையிற்செய கடனகழித்த நவின்ற
வ.நே, யன்னதினத் தினுமபகறபே தரணையருச் சித்ததறினாதி
தீக்கை, சொன்னருர் வணப்போற்றி யநதனருக காடையன்னஞ்
சொன்னமீநதே. (௧௭௮)

உச சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்.

அங்கவந்த மனுமதியாற பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மற்றை னை
கற, நங்குபுகற கடனனைத நங் காலசந்தி யுடனமுடிததுத தாமுங்க
முபாற, செங்கதிராவர துதிததாறு கன்னலுக்குட்பாரணநதான செ
யதா ராகிற, நங்கமுறுகவனமொன்றுக கனநதபலமுளதென தால
சொல்லுமாதோ. (சுக)

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண டருள்வான் மும் புரந்தழலுக்க
ளிப்பான மேருச, சிலைகுனித்த சிவனிரவிப் படிநோறபோ சிவக
தியிற் செலவ ரனறிக, கலைமுழுதுங் கற்றுணாநத மாதவதீ ரன
னவாமுற கருவின மூவேழு, தலைமுறையி லுள்ளவருளு ஈததியமுத
தியிற்சோத றப்பி டாதால். (சுஉ)

அறைமறைமந திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரோ லன்ப ருள்ளத
துறைபரம னைநதெழுததை யுச்சரித்தீ டொட்டுவகை யுபசா ரததாற்
பொறைசருமன புடனபூசை புரிந்திடுக பொறியளிகள பூநதா தூது
நறைகமழ்ச்சுவ கமலமலா நானமுகத்தோனபூசையினுநயப்பனமபன

இததகைய சிவராசசனைசெய திடமாட்டா விருததாடுகொடி யி
டையா நோய, ருததமநற சிவநிசியி லுணோடு துயினீததுச சாம
நானகுளு, சித்தமிகக களிகூரது சிவபுரா ணவகேட்டுச செபங்கன
பண்ணி, முததனுறை சினகரத்திற செனரறனைச சேவிததன்முறை
மை யாமே. (சுசு)

அசிககனுமை பங்களைமுற் சாமாததி லருசசித்தாங் கதற்குப்
பின்னாப், பசிககழிந்தோ நீர்சிறிது பாலசிறிது பருகவனறேற பழ
ங்கள சற்றே, புசிக்கசல பானநன்று மததிமமபால பழமதமம பொ
ருவில் கந்தரு, சசிககொளப்பந தோசைபிட்டு மாநதலத மதததமரு
சொல்லுங்காலே. (ஃ)

பகர்தருபா ரணமுமுவாப் புணர்ந்திடமுன் பலன்கொள் சை
வர் பண்ண வேண்டு, மிகறருமும் புரமெரித்த பரமனுயா சீர்த்திகளை
யெடுத்த முன்னோ, புகலசரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்
கியெழு புரவித தேனோ, நைலபொழுதிற கடனகழித்தது துயிலவ
ற்றை யந்தியனன மருநத லாகா. (சுசு)

பாரணநதான புரிந்ததற்பின் பகறபொழுதிற் சோம்பொடுகண
படைசெய்தாரோ, லாரணங்குள பயின்றகுல வந்தணனாம் பதிற்றிர
ட்டியாயி னோணாக, காரணங்க ளொன்றுமினறிக கொன்றகடும் பழி
யடைவா கருதுஞ் சாத்திப், பேரணங்கி லோமமறை விதிப்படியே
புரியிலந்தப் பிழைப்போ மனறே. (சுக)

முத்தியினை விரும்பி முகற் சங்கற்பந் தவறாது மூவெட்டாண்டு
பத்தியுட் னிவவிரத நோற்றத்தற்பின் வேதியாககுப் பசுப்பூ தான
த்திலிவெண் ணைக்ககூனி தானமன்ன தானமுட் னிதிய நலகிப்
புத்தியுடன் சிவநிசிவாம் விருமொழிவதுவழக்காப் புகலவா மனறே.
வேறு.

இந்ததல விரகந் தீனசரிவ் னந்திக கிணைத்திட வுணர்ந்துசெங்
கதிரோன, கந்தவேள கரைக்கைக் காலனயிற காமன் கடவுளா கண
னொராயிரத்தோன, செந்நிற கடவுண் மதிரிதிக குபேரன் செப்பிய
வானமுறை நோற்றாது, சந்தம் மனத்தில விழைந்தன பெற்றுத் தனை
பெறு தலைவரா யினரால். (ருக)

என்றுரைத் திடவு னைரிச வனத்தி லிருந்தவ ிருந்நங் கூப்பி
நன்றுரைத் தீனந் நாநிலத் துள்ளோர் நவையறு சிவநிசி நோற்றிட்
டொன்று தற்கரிதாமுத்திபெற்றவாகளுளொனிலுணையெனவுயாத்த
ருன்றுறழ் தவந்தாச் சூதமாமுனிவனகூறுவனகேண்மினென்றிசைப்
பான. (ரு௨)

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சுருமாரச்சருக்கம்.

கந்த நானமலாக ருவோகட புறுகதிர மதியஞ்
சந்த ஞாடவிப் பொதுமபிற நவழந்ததுசெல சாரல்
வந்த மாலவனாக் குதசாந் தத்தியினை விரிநீ
ருந்து வெண்டிணைச் சிவகுவெண் றொருநதி யுளதால் (க)

விடுங்க திரத்திர ணித்திலக் கோடுகள் விரவி
நெடுந் ருக்களை முரித்தருள் னீலவண் டார்ப்ப
வடுந்தொ ழிறபுரித் தட்டிமால் வணாநினறு வரலாற்
கொடுங் கொலைகடம் பொழிகவுட் களிநெனக் குலவும். (௧)

கலைகள் சுற்றறி புலவாவாயத தோன்றிய கவிபோன
மலையி டைப்பிறந் தனக்கரும் பொருள்கொடு வரது
தலைமை யுற்றசீர பெற்றையா சங்கமாரந் தென்கு
முலவி மாநிலத் தவாகளுக கினபமே யுதவும்.

(௩௦)

எனது பூணமுலை யெயிறறிபா வயிறிலைத் திரங்கக
காயநத் புறகுரம் பைகளழித் தம்புவிற கவானதே
யாயநத் பாலையிற குறும்புக ளடக்கிவே லரசா
வாய்நத் வெளவளை முழங்கவந் தாலென வருமால்.

(௩௧)

கருது மநநதிஃ கரைமருங் குளதுகட கமலத்
திரும கட்டகணி யனனது தேவரும் வியப்பத்
தரும நீதியுஞ் செவ்வமுந் தழைப்பது தகைசால
பொருவில் குஞ்சு புரியெனப் புல்லொரு நகரம்.

(௩௨)

உழவ ருவயற் கமலவாண முகத்திய ருவப்ப
மழவ ருதநல லாடவா மணவினை முடிக்கும்
விழவ ருதவெண சங்கொலி வீத்திதோ நிரட்ட
முழவ ருதவம் முதுநகாப் பெருமையா மொழிவா.

(௩௩)

நீரு கநகநார் நிகாநிறம் படைத்திடு நெடுமால்
ஒரு சநதபைந் துகிலுந் தரிக்கலை யிகநது
பாரு கநகநாந் திடநிமிந் தாலெனப் படுமம்
போரு கநதிந் துக்கபுறஞ் சூழநெடும புரிசை.

(௩௪)

வீழ்நது விண்முகில வேலையென றுண்ணீர் மிகுந்திட்
டாழ்நத் கனறுந் திஞ்சியை வளைநதபே ரகழி
தாழ்நது மீதுப் படிமுடிசு சக்கர கிரியைசு
சூழ்நது வெணடிரைப் பெருங்கடல் சுற்றிய தொக்கும

(௩௫)

குறையில் பொன்னெயிற் குமியிற ரெடுத்தயர் கொடிசு
ளறைநி னாபபுன லகழிசூழ்நநக ரரிவை
நிறைவ னப்பதிசு நோக்குறு மாடியா நிலவின
கறைநது டைத்திட நீட்டிய கரங்களிற் கவினும.

(௩௬)

நிலவு மாமணி விமானங்க ணிலத்திருந் தெனனப்
பலவு மாலவகை குலநிறைத் தெனக்கதிர் பரப்பி
யுலவு மான்மதிக கூனமுது குரிஞ்சிட வுயர்நது
குலவு மாடகத் தியற்றிய கூடமா டங்கள்,

(௩௭)

மாற தாமென நிழலுடன் மலைகர மலை
ளாற தாமென விடுமதம் பெருககெடுத்த தலைப்பச
சேற தாயநெடுந் தோகளுஞ் சனங்களுஞ் செலவ
நீற தாயததுக் ளெழுநதுவிண புதைக்குநீள் வீதி. (௧௧)

வையம் யாவையும் விலைபெற வளாழுலை வருத்த
நையு நுண்ணிடை நாரியா புலவியிற கழித்த
துயய மாமைதச சேற்றெடு துவளுமுத தாரஞ்
செயய மாமணிக் கலனகிடந் தெறிப்பன தெருக்கள். (௧௨)

ஆதி தூலுண ரந்தணா சாலைக ளொருபா
னீதி மனனவா நிறைமணி மானிகை யொருபா
லூதியமபெறு வணிகாவாழ் வசதிக ளொருபாற
கோதின் மணமகள் புதலவாதங் குலமனை யொருபால். (௧௩)

மெலிக்கு தூலிடையறுமென மேகலை யரற்றிச்
சலிப்ப நாணமலாத தாளணி தண்டைது புரங்கொ
கலிப்ப நீடிய காந்தளங் கைவளை கலினென
றொலிப்ப மாதாக னுடக மாடரங் கொருபால். (௧௪)

அலைக டறகடைந் தரிசுரர்க் கமுதளித் ததுபோற
றலைமை பெற்றறமுத தமிழ்க்கட றுலமச ததஞ்
லுலைவு றககலக் கிச்சுவை செவிப்புலத் துண்பான
கலைகள் கற்பவாக் குரைப்பவர் கழகமங் கொருபால். (௧௫)

வாாவி சித்திடு மணிமுர சோதையுங் கொடிஞ்சித்
தோவி டத்திடு மோதையும் பிளிறுசிற துரங்க
போாவி டத்திடு மோதையும் புரவியின கனைப்புந்
காாவி டத்திடு மோதையின மும்மடி காட்டும். (௧௬)

மறைவி ரித்துரை பயிறறந் ரோதையு மனனா
திறை யளக்கவந் தீண்டின ரோதையுந் தேவாக்
கிறைமை யிற்றினஞ் சாறய ரோதையு மெழும்பிட
டறை கடறபடு முழக்கமுந் துளக்குற வலைக்கும். (௧௭)

துண்ட மாமதி தவழ்மதிற் றென்னக் ரதனுட்
கண்ட வாருயிர்த தொகைமு லடங்கிய கணக்கா
லண்ட கோளகை கவித்திடும் பேருல கனைத்து
முண்ட முண்டகக் கண்ணின னுதரமொத் துளதால். (௧௮)

அரிபு ரந்தரன் விரும்புமந நகரளிப் பவனரே
ஹரிபு ரந்தரித் துயாவட வனாகுழைத் துருத்தத்
ஹிரிபு ரஞ்சுடி சிவனடி சிந்தைசெய பவனரூட்
பரிபு ரந்திகழ் திருவுறை பரிபுரஞ் சயனே. (௧௯)

காந்து செம்மணிச சேடனுங் கமடமுங் கடம்பா
யேந்து கோட்டுமோட் டிபங்கனோ ரெட்டுமென கிரியு
நாந்த கத்தொடு சமாமேற் றெதிருந் நணுகும
வேந்த ரஞ்சுமை யாறிட மேதினி பரிபபோன. (௨௦)

வேத தூனமுறை திறம்பிடை தெங்கணும் விளங்க
மாதா கற்பெனும் வரம்பழி யாமனமா நிலத்தோ
பாத கம்பழி பயினறிடா தருளவிழி பரப்பி
யாத ரததுட னறப்பயிர் வளாததர சரித்தான. (௨௧)

அனைய கோமகற் காசிசொல புரோகித னானே
வினையி னீங்கிய சுராகுரு நிகாப்பவன வெண்ணூல
வனையு மாப்பினன முததழல வேளவிகள் வளாப்போன
றனைய ரினறியே நெடிதுநாட் டவத்தொடு சரித்தான. (௨௨)

சொற்ற வேதிய னிலவயிற் றோசுதன் றீமை
முற்று மோருருக் கொண்டென முடங்குவெண் டினாக
ளெற்று பாரகட லிடைவிட முதித்தென வெழிலகூ
பெற்ற மூர்மறைக கொழுநகின் தருட்பெறப் பிறந்தான். (௨௩)

தோன்று மைந்தனுக் குயாசுரு மாரனென றருளா
லீன்ற தந்தைபே ரிட்டழைத் தோமணி யமுத்தி
யானற பொன்னணி யணிந்தையாண டனுகிடு மளவின
முன்று தூல்வினை நானமறை விதிப்படி முடித்து. (௨௪)

ஆத பன்வட திசையனை யுத்தரா யணத்துத்
தீத கன்றிடு மோனாக டியசுப தினத்திற்
ருத் விழ்ந்தவெண் டாமரை யாளசரண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான மறைபயில் வித்தான. (௨௫)

ஆயந்த பற்பல கலைகளு மரவினுக கமுத
மீந்த தாமெனக் கமரிடை யுகுத்தபா லென்ன
வோய்ந்தி டாமலற் பகலெலா முணர்ந்திட வுணர்ந்து
வாய்ந்த காமவேள் கணைக்கிலக் காமென வளர்த்தான. (௨௬)

கவள மால்களி நெனவரு காட்சிகண் டருகித்
துவள தூலிடை நடந்துபின் றெடர்ந்துது முலலைத்
தவள வாணகை கோட்டிமற றருத்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினா காழுறு பருவமெய தினனாள். (௨௭)

சஞ்ச நான்மலாக கண்ணினன கலைமதி தகாத்து
விஞ்ச வேறினாத தினககிவைத தனையவெண ணகையான்
சஞ்ச ரீகமட டாபசுந தாரொடுந தழுவி
மஞ்ச கீண்டெழு மினனென துடங்குதான மாபன. (௨௮)

பெயயு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுசிற தூரத்தின
கைய தாமெனக கவினறரு தாழ்த்தடக கையான
றுயய வாரிச முகைமுறுக கவிழ்செழுந துணரின
செயய தாளினன தேடரு மாடவா திலதன. (௨௯)

சொன்ன விண்டிவிற் றிரண்டியர் பணைததந தோளான
வனன மேகலை மடநதையா கண்கவா வதனன
கனன லஞ்சிலை காமனே காட்சிதந தனையா
னனன வனறிருப் பேபொழி லாரொடுத தறைவார். (௩௦)

தெனற லநதந தோமிசை வருமதன செங்கை
மனற லமபுகள படபபடப் பதைத்துளம வருநதிப்
பொன்ற யங்குபூட் புணாமுலைக் கணிகையா போக
மனறி லென்றிட துகாநதவா வடங்கில னாகி. (௩௧)

பழுதி லனபுட னுதயமுற் பகருமப் பொழுதுங்
கொழுந ரனறியோர கடவுளைத் தளிரககரங் குவியா
வழுவில் கறபுடை மடநதையா தமைமன மருட்டித்
தழுவி யானினத தொருமழ விடையெனச் சரித்தான். (௩௨)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பானியா வளையுந்
தாம னாகம புராணதூல் சதுர்மறை யெனனு
நாம நாவினி னவினறிடா னுடொறுஞ் சிலைகைக்
காம னாகமம வேதமீ தாமெனக் கற்பான. (௩௩)

சுடு வாடைமற் றிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சானிறை முறைமையிற் பெருநதகை பெற்ற
கோடு மாமணிக் குமபநோ குவிமுலை சுமககும்
வாடு தூலிடை மகளிரை வசப்பட மயசகும். (௩௪)

உலக்கு நாளணித் தாயினாக் கொளிக்குமீ னெக்கு
நலத்தி னொசிலைக காமவே ணணுகினு நழுவாப்
பெலத்த முல்லையின் றருக்களை வேரொடும் பீடுங்கி
நிலத்தி னீங்கிட விசைததெறி சுழல்வளி நிகாததான் (௩௫)

அந்தி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ்
சிறதை செய்கிலன றிருவுருக் களைச்சில யெனநெ
நிறதை செயபவ னீதியாய நிததமு மியற்றுஞ்
சநதி வந்தனை மறந்தனன் றுறந்தனன் றருமம். (௩௬)

இந்த வாறிவ னொழுகிய படிறுகண் டியாருந்
தநதை பாஸெடுத துணர்த்திடத் தனையனைக கூவி
யநத மாநகாக கலைஞனா யழைத்தரு கிருத்திச
சிறதை தேற்ற வுறுதிநன மதிபல செப்பும். (௩௭)

பிறர்ம னைகருநித தாகிய பேதையைப் புணாநதோ
ரறம தெதநண பொடுபுகழ் பெருமையொன றடையார்
மறமி குததவெம் பவமபழி மாறறரு மச்ச
மிறவி யறறிடும் பகையிவை நானகுமெய் திடுவார. (௩௮)

நீடு ருதுநல் விளமையென றுளத்திடை நினைந்து
நாடு ரூபிறா மனையெனி னுமநீர் வைப்பில
வீடு ரூப்புக்கழ மேவுவா விததைகை விததங்
கூடு ரூநர கககுழி விழுநதழுந தகிலா. (௩௯)

ஊறு தீரமரத தூரியி னொன்றென வொன்றி
வேறு பேதகங் காட்டுபுன மனத்தினோ விழைவாற்
கூறு நீணிதி கவாவிலை மகளிர்பாற் குறுகி
யேறு காமமே துகாபவாக கிகபர மில்லை (௪௦)

என்று பற்பல நன்மதி துன்மதி யிதயந்
துன்று மச்சகு மாரணுக் குரைததலஞ் சொற்ற
தொன்று மறறவன செவிப்புல துழைந்தில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா நெடுமர முளையெனச் சிதைநத (௪௧)

கப்பி நாடொறுங் களிததுண வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோயக கிளைத்திட றவிரா
தொப்பி னூலபடித துறுமதி யேபல கோடி
செப்பி னூலநதம் மனம்புரி செயல்விடார் தீயோர். (௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுங் கடவுளர் கடல்கடை யமீத
மளிப்பி னுஞ்சுடு மறைதினாக் குளிப்புன லகத்துக்
குளிப்பி னுஞ்சுடுங் குன்றுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுங் காமமிக கூர்தர வழனான். (௪௩)

தூய நீத்திழி தொழிலபுரி துற்குணத திவனைத
தாயு நீதனை டநதையு நீதனை றமாக
ணைய நீதனை நிலநிதி மகளிராமே னிகழு
மாய நீதனை மயக்கறத துறந்தவா மனமபோல். (௪௪)

தொழுகு லததவர் குலத்தினிற ரோமறத் தோன்றிப்
பழுது பறபல விளைத்திழி குலத்தொழில் பயின்றன
முழுமு தறபொரு ளாயமறை நடஞ்செயநான் முகத்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கினே ரெவரே. (௪௫)

கனனி மாடமுங் கடிமதிற காவலுங் கடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதினமங் கையாமுலை தோயவா
னன்ன மனைவா தமைப்பிறா விலக்கினு மமையா
ரினன தனமையி னீங்கிவை நிகழ்ந்துறு மேலவை (௪௬)

முத்த மீதினு முளரிமென முகிழ்முலை முகத்தும்
வைத்த பற்குறி நகக்குறி கண்டுதம மனையா
தத்த மககுள கற்பழிந் தாரெனச் சலித்துக்
கைத்த சிந்தைய ராகியக் கடிநக ருள்ளார். (௪௭)

காவல் கட்டழித் திரவினிற கரவினா லெய்தி
யாவ ரித்தொழில் புரிபவ னொனமனத தெண்ணிப்
பாவ முற்றிய படிற்றொழுக் கச்சு குமாரன
மாவ னப்புடை யானசெய லிது னென மதித்து. (௪௮)

அற்ற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா னாசை
பெற்ற மாதாதம் மொழிப்படி யினிமனம் பிரியா
ரிற்ற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கவலை
யுற்று னோர்திரண் டென்செயகே மிதற்கென வுசாவி. (௪௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கவிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புசழ்வேள் ளாடை சாதகிய மனனன் முன்போயக்
கூசத் வினறி நந்தங் குறைதிறந் தறைவோ மெனைத்
தூசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் துணிந்து சூழ்ந்து. (௫௦)

கால்வழி சென்னீ றென்னக் கருத்தொருப் படுத்தி மான
வேல்வழி கண்ட நெஞ்சா வெளவளை கொழுக்கள் கீண்ட
சாலவழி பரந்து மேயுந தண்பனை நாடுநீதி.

தூவவழிபுரக்கு மனனனவாயிலை நோக்கி யேகி, (௫௧)

வாயிலோர் தம்மைக கண்டெம் வரவுரைத் திடுதி ரெனனப்
போயிலோக கணனை யனன புரவலற போற்றி மாநத
ராயிலோ கோடி யோரிங் கடைநதன றொனனக கருசக
கோயிலோ நிருவா மேவுங் கொற்றவன கொணாமி னென்றான. (௫௨)

அரசாகோ னருளிப் பாடென் றவறையுட் புகுத்தப் போநது
கரசோ ருக்கள கூப்பிக் கனைகழற றுளிற றுழநது
பரசநீர் கடைக்க னேக்கம பரப்பிதுங் குறையா தெனன
முரசகே தனை யொப்பாய கேளென மொழிய லுற்றா. (௫௩)

பூசரா குலேச னுநின் புரோகிதன மைநத னைநது
வாசநீர் கனைக ரநத மதனசுரு மாற னெனபோ
ஸீசனாயத் தனது சாதி நீதியா நியம நீததுத்
தூசகல கரவு வஞ்சுரு குதுசெய தூர்த்த னுகி. (௫௪)

குலவளை முழங்கி யார்க்குந் தொடுகடல் வளாக வைப்போ
கோலவளை யாமற காக்குங் குரிசினின் னகரந தனன்ற
காலவளை வரிவில லேயக்குங் கருங்கொடிப் புருவ மினனா
மாலவளை மனத்த ராயக்கற பிகந்திட வருத்தது கின்றான் (௫௫)

இலலினமே வியமின் னாதங்குறைகளை யெவாக்கு முன்னு
சொல்லநா னுறுவா யாருந் தோற்றநோய் துடைத்தது மாற்ற
வல்லரா மருத்தது வாக்கு மறைப்பவ ருளரோ மனன
புல்லலோ மாணங் காத்ததுப் புரநதரு ளெமமை யென்றா. (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளர்செவித் துனைகண் மூடிக்
கோட்டமி றனிக்கோ லோசசங் கோவிரு கோக்கள் சேப்ப
வாட்டமில் குமுதச செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப விந்த
நாட்டர சளித்த நீதி நனறுநன றென்ன நக்கான. (௫௭)

சீற்றமீக் கூர நின்ற சேனைகா வலணா நோக்கி
மாற்றரும் படிந னுகி மறைக்குலந் தோன்றி னேனைக்
காற்றென விரைநது சென்றிக் கணத்தினிற் கொணர்மி னென்ன
வேற்றுரி முரச நாண விடியென முழங்கிச் சொன்னான். (௫௮)

குணாகடல் விடததிற் றேனறுங் கூறறுவன றூத ரொப்பா
ரணாநொடிப் பொழுதி லோடி யநகரா முழுதுந் தேடி
வனாயிலபுன றொழிலக னாற்று மறையவன றனைப் பற்றி
வினாவுடன் கொணர்ந்து கொற்ற வேந்தாகோன் றிருமுன் விட்டாரா.

வெய்யவேல் விடலை தூதத் விப்பிரன றனைநோக்கிச்
செய்யநான் மறையோ நீதி திறம்பிடு மிவனைச் செனனி
கொய்திட வேண்டு மெனனக் குலமறை யவணைகோற
லையநின மரபு நீதிக் கடாததென றமைச்சா கூற. (௬௦)

கோமுகவ குளிர்த்து கோபக கொடுங்கன றணிநது பின்ன
ரேமுகக் கருங்கண மாதாக் கிசைநதகற் பெணுங்கான காம
மாமுகத் தீயி னொசுட டருமபழி சுமநத் விநதக்
காமுகன றனைநம மெல்லை கடத்தினீர் விடுத்தி ரெனறான, ()

அனையரவ் வுணாகேட் டநத் வந்தணன றனைப் பற்றி
வனைகழன் மன்னன காகரு மாநிலங் கடத்தி யப்பால
வினைவலி யுனக்குச் சூழநத் தென்றவா விடுத்து மீண்டாரா
சினைவளர் தருக்கண மேவுங் காணெறி சேணிற் செனறான. ()

விண்ணுறு வரைக ளென்ன விளங்குதன றனைத்தோள் சோநத்
பண்ணுறு மொழியி னுரை நினைதொறும் பரிநது நீண்ட
கண்ணுறு புனலா றெனனக் கலுழவேள கணைகள் பாயநத்
புண்ணுறு மாபிற றென்றல புருநதழல போல வீச. (௬௩)

அடுசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக் கலுழி தூங்கும் பணைக்கைமால் யானை பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற் றனிததுத் துன்பத்
தொடுதிரிந் துழலவா னங்கோ ரோடையை யடைநதா னன்றே.

தத்திலீழ் திரைக ளெற்றத் தவழ்ந்துருற் சங்க மீனற்
நித்திலங் கரைக டோறு நிலவுகா னிழனீர்ப் பொயகை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
மத்தியென் றுணைப் பதல்லா லாரதன பெருமை சொல்வார். ()

ஆம்புய முகமென் காலி யம்பக் மாம்பல் வாயவெண்
கம்புகந் தரங்கோ கங்கொங் கைக்கணைக் கால்வ ராலகூர்
மம்புகழ் புறந்தாண் ஞெண்டு வருமுழந் தாளக் ளாகப்
பம்புநீர்ப் படுகர் மென்சொற் பாணவா னாவங் காட்ட. (௬௬)

முரிதினைச் சிலைகால் கோட்டி மூசவண டெனுநான் பூட்டி
விரிமலாக கமலங் காவி விசிகங்கள் வினாவிற் கோததுப
பிரிவெனுந துயராத ஸ்விப பிரனற்னைப் பெருத்த பூசல
புரிதர மதனின் றெனனப் பொலிந்தவப பொயகை மனனோ. (௬௭)

மூண்டவெம் பசியாற செயய முளரியா முளரி யெனகு
மாண்டமீ னிறைதோ வனமீன வாயப்படா துகண்டு தப்பித்
தூண்டகு வாளை தாவுந துழனிகண் டெழுநது துள்ளி
நீண்டபைங் கயலை நேடித் துரநது போயப் பாயுநீநாய. (௬௮)

முத்தியி லவப்பொய வேட முயன் றுகண் முகிழ்த்தி யோகம்
புத்தியி னிருநது தீமைபுரிபவ னெனத் தூங்கித்
துத்தியா டரவி னெடைடைக் கழுத்தினைச் சுருக்கி மீனைக்
குத்திதுங் கிடக்கண் மூடியிருப்பன குரண்டங் கோடி. (௬௯)

ஈட்டுவெ லவினையின கொடபா லெடுத்திடு மியாககை மாண்டு
மீட்டும்வர துலகிற றேனனும் விகற்பமித் தனமை யெனனக்
கோட்டுவெண் டிகாகண் மோதுங் குரைகடற் புலியுள ளோகருக்
காட்டுவ தெனன நீரிற் குளித்தெழு கரண்டங் கொள்ளை. (௭௦)

தூயவெண் ணிறக்கடன் சங்கரு குலுளைந் தேறி முட்டான்
மேயசெங் கமலப் போதின மீதிருந தொளிருந தோற்ற
மாயாகண் படைகண் டனனோ ரகத்துறி சரித்து மாயன
சேயகைத் தலத்தில வாரித் திரட்டிய வெண்ணைய போலும். (௭)

கலலுநீரக் கயத்தது மீனைக் கதுவ வீழ்ந் ததுபெருமற்
சிலலுகிச சிரலை வெட்கிச சிறைவிரித் திருப்ப தோர்பாற்
சொல்லுநற் றிகிரிப் புளருந் துணைச்சிறை புலாததிக் கோதிப்
புல்லுயிர்ப் பேடை யோடு புளிநமே னடப்ப தோர்பால (௭௨)

மண்டனி லுயராத பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிரந்தா லனன
தூண்டவண் டானகு சூழ்ந்த தொழுதிக ளொருபா னீருட்
கொண்டருந் தாக நீங்கிக் குதிகுமா வினங்க ளோர்பா
லொண்டழைச் சிறைப்பா லன்னங் கின்னற் மிதுன மோர்பால. (௭)

இன்னதன மையநீர் வாலி யிருங்களை தன்னி னெய்தித்
தன்னமா பேடை தன்னைத் தழீஇச சிறைக் கரத்துள்ளாக்கி
யன்னமா தரவிற் புல்லு மதுதெநீர் தணங்க ஞாமேற்
பன்னரு மாசை கூட விருந்தனன் பரிவுற் றிப்பால். (௭௪)

வேறு.

பஞ்சணி பதப்பரி புரத்தொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய னடப்பக
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலங்க
வஞ்சியென வோபுல மடந்தையவ ணுற்றாள் (௭௫)

மனறலகமழ மாலையணி வாகுழ றனக்கு
மினறமிழ் மொழிகுமை விழிகுமெய யொளிகு
மெனறளி ரடிக்குநிகா வேறுலகி லொப்புண
டெனறவ டனக்குவமை யாவா புகல கிறபா (௭௬)

ஏமருவு தூனிக ரிடைக்கொடி நடங்கத
தாமருவு வாகுழல சரிந்திட விரிந்தே
யாபத மிரங்கவரு மன்னநடை மினளை
மாரனிக ரானசுரு மாரனெதிர கண்டாள் (௭௭)

பொன்னுலகில வாழுமட மாதுகொல பொறிப்பைப்
பனனக நகாக்கணுற பாைவகொல பசங்கா
மின்னவிர சிலம்பினுறை மெல்லியலகொ லெனா
வினன்ன சினைநதுபி னெழுந்தருகி லெய்தி. (௭௮)

சேயவரி வாளவிழி யிமைத்திடு திறத்தாற
ரேயநில மீதடி மிதித்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரன்னமிவ ளென்னத
தீயகுண வேதியன் மனத்திடை தெளிந்தாள். (௭௯)

மங்குனிற் முற்றிடு மடப்பிடியை நாடும
வெங்கய மெனத்தனி விரைநதுமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருற்றிடுவன யாவனிவ னென்னாத்
திங்கனிகர் வாணுத றரித்தன டிகைத்தே (௮௦)

எமமணி மால்வரை யெனக்குலவு கொங்கை
வேமசனி காலுமுகின மீதெழு தடித்தின்
வாமமிகு நேரிடை மடந்தையரை வெலலுங்
காமனிவ னாமென மனத்திடை கணித்தாள். (௮௧)

உட்புலமையற்றமய வற்றசுரு மாரள்
மடகுட மெனத்திரள் வரைப்புய மிலக்காயக

கொட்புற நெரிததபுரு வசகில குனித்தே
கட்கணை தொடுககவி ரகககடல் குளித்தான. (௮௨)

முளைத்தெரி கனறநெனய முகந்துருவ தென்ன
விளைத்தமரில வென்றிபுனை வேளகழையி னீளவில
வளைத்துமண மேவுமலா வாளிக ரெநதான
துளைத்தவ னுரத்தினிடை தூவலள வாழ. (௮௩)

மெயவச மழிந்துதமுன மீதின மெழு காகிப்
பொயவசன மன்றிது புலங்கொளுதி பொன்னே
உயவதரி தாமுயி ருலந்துபடு முன்னுன
கைவச மெனுவைவ கரைநதன னிரங்கி (௮௪)

இகருவளை வாவிலி னிருத்திமத னேவு
மகருவளை வாளிவரு மெனறுமன மஞ்சேன்
மிகருவளை மீதுலலி மீளுநின முகத்தின
மைகருவளை தானருள வழங்கலு நின மாதோ. (௮௫)

தீரமுறு வேலைவரு செயயதுவர் வாயி
ரோமுறு வாணில வருமபிடி னன்னுத்தான
கோரமுறு மாறழ லெனககுட திசைக்க
ணீரமுறு வாணிலவ தெனசெயு மெழுந்தே. (௮௬)

கூடவினை யாகவளர் குமபமுலை யென்னு
மாடன்மத மால்களி நெனங்கைவச மாளு
னீடனுவ ணக்கியமர் நித்தமுமி யற்றும்
வேடனுயர் வேழமதை வேறனமிகை யன்றே. (௮௭)

தூயகு முதத்திடுகு தொண்டைதுவ ரொககும்
வாயினித முற்றகுடி நீரது வழங்கிற
காயமுட னத்திகா கனறறிவரு பித்த
மேயவிர சப்பெரிய வெப்பவியு மெறகே, (௮௮)

என்றலை மருட்டுகுழ லுக்கினைய கூறித
துன்றலை கடற்படு துரும்பினிலை யற்றோன்
மன்றலை மிக்கமழ் மலாக்கர மெடுத்ததுத்
தன்றலை குவித்திருச ரண்டொழுது நின்றான். (௮௯)

மம்மருற வேள்கணை வருத்தமய லென்னு
மமமகர வாரிதி யடக்கலரி தாகி

வீம்மன மீதது வெளிப்படைசெய் வாளாய்ப்
பொம்மனமுலை யாளசிறிது புன்னகை புரிநதாள. (௯௦)

செம்பவள வாயிதழ் திறநதெயி நிலங்கக்
கும்பமுலை யாண்முறுவல் கொண்டருறி கண்டே
வெம்புதழ் லொத்தவீர கத்தினின மிருத்தோ
னம்புய மலாக்கையவ ளங்கைமலா பற்றி. (௯௧)

ஏகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும்
போகவரி தாகுமொர் பொதுமபரிடை புக்கு
மேகநிற மானபிடி யுங்கரட மேவு
நாகமு மெனக்கவலி நன்னல துகாந்தே. (௯௨)

வேறு.

இன்றளவு மன்றுடல மெத்துணைநா ளினியிருக்கு
மனறளவும் பிரியாம லிருப்போமென நலராத
மென்றளவு முகைநகையும வேதியனு மிசைநது தம்மிற்
புன்றசைகண் முடைகமழும புலைப்பாடி தனிற்புகுநதா. (௯௩)

தரைபயிலான் பசும்பச்சை தனைக்கவ்வி யிசுததுகளுங்
குரைமுகநாய்ச் சிறுபறழின குறுங்கழுத்தி னெடுங்கயிறற்ற
சுரைபடாநீன் புறகுரம்பை துனறுகரும் புதலவாபிணித
தரையினசைத திசுததங்கை கறங்கிடவீரத் தாட்டயாவார். (௯௪)

அணைதினான மணிவரன்றி யாத்திடுமொ கலியமிழ்திற
கிணைபுகலமென மொழிபயிலா விளங்குழவி பசிக்கிரங்கித
துணைமுலைப்பால் சுரந்தருத்தித் தோற்பாய றன்றிறுயிறறிப்
பிணைவிழிப்புன் புலைமகளிர் தாலாட்டு மிசைப்பெருகும். (௯௫)

பிறங்கியபுன் மாலைகளிற் பெருங்குடம்பெய பிழிபருகிக்
கறங்குபறை முகத்தறைநது களித்தாடிக் களைத்துவிழந்
துறங்குபறைப் புருடாதுயி லொழிந்தெழுவான் புலரிதனின்
மறங்குலவு முட்படைக்கால வாரணங்க ளோலமிடும். (௯௬)

இத்தகைய புலைச்சேரி தன்னிலிருந் திருண்டமன
மத்தனெனப் புலவுதின்று மதுப்பருகி வசமழிநது
முத்தநகைப் புலைமகடன் முலைநலத்தே நலுதுகர்ந்து
சித்தமிகக் களிகூர்ந்து சிலவைகல் கழித்ததற்பின. (௯௭)

பங்கயக்கட் புலமகளாற் பன்னமெனப் பகர்வயிற்றுச்
செங்கணிசுழ் மழவிடைபோற் செனிததுதித்தாா சிறுவனாவ
ரங்கவர்க்கு மதுப்பிசிட மருத்திபருத் தியினவளாககப்
பங்கமிருவ கடற்புவிற்ற பாடகமைந தெனவளர்ந்தாா. (௯௮)

மன்னுநெடும் பொதியவனா மன்றல்கமழ் தென்றலுடன்
பன்னுதமிழ் பயந்ததெனப் பண்ணவர் பற்பலபயிலும்
பொன்னுலகி லரம்பையுருப் பசுநிகாரம பொற்பினுடன்
பின்னுமிரு களனிபரைப் பெற்றுமனப் பிரியமுற்றான. (௯௯)

மறமறவி பைவரென வளருமைநது மைந்தருடன்
கறைவடிவாட் படைகதைகூர்ங் கணைநெடுங்கா முகந்தாங்கி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைததுப் பொருள்கள வவ்வீச
சிறைபடுநீர்க் கயல்கவர்ந்த சிரலையெனக் கடிதகல்வான். (௧௦௦)

அந்தணரென ணிலாகுழக்கன ருனிடப் மளவிற்றத்
கொந்தவழிநாண் மலாககோதைக் கோதையாகன் குதலைமொழி
மைந்தநாணா முதிர்விருத்தா வருநதுறவர் வருநதுறக்கொல்
லிந்தவிதக் கொலைகடம்மை யாவாகணித் தெடுத்தாரைப்பார். (௧௦௧)

புக்குபுனற் றடங்ககையிற் புரிதருகண ணியிற்பதெதுத்
தொககநெடுங் கயலிரைதோ தோலடிப்புட் டொழுட்டான்
மிக்குயாவண டானமுடன் விரிந்தசிறைப் பெருமபோதக்
கொக்குமுதற் பக்கிகளைக் கொன்றுகொன்று தின்றுபின்னும். (௧௦௨)

மேவிவளர் வனங்கடொறும் விலவணக்கி விறற்பகழி
தூவிவெரு வொடுகுதித்தது துள்ளுபுள்ளி மானினங்க
டாவியுக் கிரலையுற நலைக்கேழன் மனாககுலங்க
ளாவிசெகுத தூனருகதி யடுபுலிபோற் றிரியுமநான். (௧௦௩)

விரிந்தகொடு வினைவசத்தான மெயிற்பினிகள் பிடித்தலைத்துப்
புரிந்தசுரு ளிருளோதிப் புலமகள்பொன றிடப்புலம்பிப்
பரிந்தனவின் மெழுகாகிப் பறபலநாட் பயிலபெடையைப்
பிரிந்தவனறிற் சேவலெனப் பெருந்துயரக் கடல்வீழ்ந்தான், (௧௦௪)

எழுமயங்கு முளந்தேற தேங்குமுடற் பொறைசேர்த்து
விழுமிருகட் புனல்குமிழி வீட்டோட விம்மிவிம்மி
யழுமசனிக குடைந்துபுர ளரவெனநீ ணிலந்தலையா
லுழுமிரங்கும் வெதும்புறநெட் டெயிர்ப்புயிர்த்ததுப் புழுங்கிடொல். ()

கண்மணியே யெனதாசைக் கங்குல்விடந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியின்வாய் விண்டுமிழும வெண்டாளத
தண்மணியே பாற்சலதி தருமமுதே தயங்குகதி
ரோண்மணிரீத திடுமரவி னுணையிழந்து முயவேனோ. (௧௦௬)

துப்புறழ்செவ் வாயிதழுந துடியிடையுங் கடித்தமு
மைப்புருவக காாமுகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெப்பிறவி பிறந்துணைநா னினிககாணப் தென்றயரும். (௧௦௭)

ஒங்கிணைய பெருந்துயர் முழந்துமிக வருந்து மநநாட்
பூங்கமலக குறுமுகைபோற் புடைத்தருமபிக் குமிழ்தசெழுந்து
கோங்குமுகை யெனக்குலவக் கொங்கைகளங் கவனளித்த
மானகுயிற்சொல் வியாவிடக மருவுமங்கைப் பருவமுறறா. (௧௦௮)

மாரிவளந் தருமுகிலை மணிககருநீ னிறமணலை
வேரிகமழ் செழுந் துணாகள விளங்கிதழிக் கருங்கனியை
நீரிலெழுநு சைவலத்தை நிகாததுநெய்தது நெறித்திருண்ட
காரிருளின பிழம்பெனனக கவினகொண்ட கருங்குழல்கள. (௧௦௯)

கஞ்சநெடுங் கயல்கமழுங் காவியிணை கணைக்கிணையா
யஞ்சனந்தோயந் தடலனங்க னாகமங்கற றிலைகடலி
னஞ்சமுதங் கலந்திலங்கு நகுமணிப்பொற் குழைகிழித்த
வஞ்சமிகுங் கொலைபயின்று மதாததனவால வரிவிழிகள். (௧௧௦)

கன்னியாக ளினனணநற் கலைவளர்ந்த மதியமொப்பத்
துன்னியமுட் டாட்கமலத் தூயமுகை முறுககுடைந்து
மன்னியமென றோடவீழும் பதனோக்கி மதுதுகாவா
னினனிசைப்பூம் பொறிச்சரும்ப ரிருந்ததென விருந்தவனும் (௧௧௧)

செக்கொழு மினமதியுந் தென்றலுமன நிலுமபகைப்பக்
கைக்கணைகொண் டடாநதுமதன் கடுமபூசல பொரகனலின்
மிக்ககொடுங் காமமெனும் விடந்தலைகொண் டாற்றிலனும்
மககளிரு வளையுமன மருண்டுமனை யெனமணநதான. (௧௧௨)

பெருவகைபோ லகனமாபிற் பிறங்கியபொற் சுணங்குபொடித்
திருவகை ளெனவளரு மினமுலைக்கோ டுழுதுழக்கப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணர்ந்துநல னுகாந்திரொண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வணப்பயந்தார. (௧௧௩)

தனாமிசைத்தன் புதல்வியாக டாமீனற தனையரிரு
வளையுமன மகிழ்நதெடுத்த மடிமீது வைத்த முரி
தினாயெறிவா ரிதிபிறந்த செளனமுதக குதலைக்கேட்
மொதருவெண ணுரைசகனாழ னாட்டிவளாததுவப்புறான். ((கக௬)
வேறு.

இவ்வண்ண மிகிவன்ற னிருநதிநாட் பசம்புரவி யிரவி தன
னை மைவண்ணப பாரதனபகு வாயினிற்பெய துமிழ்காலை மறை
யோக கெல்லாரு, செவ்வண்ண கனகமுதற கலைமுலைப்பாறறா
விடுரு செருத்த நல்லான, கொயவண்ண மலர்க்கோதைக கோமகன
றன றுனமிகக கொடுப்பவாங்கி. (கக௭)

வந்தநல்லந தணாகடமமை வனசசரியின மறித்துருத்த மைநத
ரோடு, குந்தநெடுங்கதைவடிவான கொடுமர்ஞ்சா யகங்களிறு கொ
டிது தந்தரு, சிந்தவுடற செதுககைசெய்து கலக்கியவா கைப்பொரு
ளகன சேர வவவி, வெந்தழலா விழித்தற்குண மிருகாரி யெனத்தன
தின மேவி னுனே. (கக௮)

பல்லொடிநது கவ்னொடிநது பழுவொடிநது முழுவெழுவிற்ப
ணைத்த தினடோட, கல்லொடிநது கரமொடிநது காலொடிநது மார்
பொடிநது கலங்கி வாயிற, சொல்லொடிநது பனவரெல்லாம பகைத
திமிரந துடைத்திலங்குரு சுடாவேன மன்னன, செல்லொடிநது மு
டிதவழுங் கோயிலவா யிலைநோக்கிச சென்ற ரனறே. (கக௯)

சென்றுமுறையோமுறையோ வென்றசொற்றிண டிறல்வேந
தன செவியிற கேட்டுக, குன்றுறழ்கோ புரவாயிற காவலனாக் கூய
வரைக கொணாமி னென்னப, பொன்றுயிலு மணிமாப னரசிருக்கு
மண்டபத்திற புருத்தப் போனா, கன்றுமனத துடனவர்தங் காயமு
றுங் காயமெல்லாங் கண்ணிற கண்டான. (கக௯)

யாவரிது செயதனரிங் கெனவினவ நீயெமக்கீண் டந்ததெல
லாம, பாவநெரிச சண்டாள னெருவன மைநத ருடன்மறித்தப் பறி
ததுககொண்டே, யாவவெனவளைத்தடித்திட் டாயுத்ததா லவஞ்செய
தெமை யடாநதா னென்னக, காவலனவா யிதழ்த்துடிப்பக கட்டழல
கான றெருகைமறறைக கையிறருக்கி. (கக௯)

முன்னின்ற முடங்குளவான மடங்களிகா படைதலைவாமுக
த்தை நோக்கி, மின்னினற விற்றறானை கரத்தானை சிலகொடுபோய்
விளங்கு செங்கே, முன்னினற கதிராகருக்கி யிரவிகுட திசைக்கடல்

வாயெய்து முன்னர்க், கன்னின்ற மனதவனைக் கடிதோடிகொ
ணாமினெனக் கற்பித்தானே, (கஉ௦)

ஆயவரும் வினாநதுகதை யாழிசிலை வாளியொளவா எயிலவே
லேநதிக், காயவருங் கடுமறவி தூதரிவ ரெனவெருவக் கண்டோ
காளிற, போயவனை முடுக்காமரப் பொதுமபாசெறி யடவிதொழும்
புழைக்கை வேழஞ், சீயமுயலெணகுபுலிதிரிசரிகடுருவியெங்குந் தே
டலுறரா, (கஉ௧)

கையரிக்கொண் டிடுஞ்சேனைக் கணங்கண்டு மருண்டுமனங் க
லங்கிக் காதன, மையரிககண ணியரோடு மகசொடு மவவனத்தின்
மறைநது வைகி, நெயயரியிற் நீக்கொண்டு நனகநறழும் படிந்ரோ
முக்கனெடிக் ளோதை, செயயரிற் கா னகாற்றிவிற பற்பலகா வத
ங்கடநது சென்ற பினனா, (கஉ௨)

காட்டியசெந் நிறச்சூட்டு வாரணங்கட யழைப்பவொற்றைக்
காற்றோ தூண்டிச், சேட்டிளஞ்செங் கதிப்பரிதி கீழ்த்திசைக்க
னுதயவனா சேருங் காலை, நாட்டியதீ வினைக்கொடியோன பயமூ
ல மாநடநது நரங்க கிண்ப, மூட்டியவூ ணவதேயப் புடையிலொ
ரு வகாசகார லொளித்திட்டானே, (கஉ௩)

தொலவினையின படிநெடிய வவைவனங் கொறுமுழன்று
தொடாநது காளிற, பலவினையம் புரிநதுவழி மறித்திரலை முயலு
மெபு பனறி மானக, கொலவினையஞ் செய்துகடுங் கொடுங்குறற
மியவெனப்போ கொண்டுநாளு, நலவினைய மொன்றுமின்றித் தீவ்
னைமேம படச்செலுத்தி வாழ நாளில், (கஉ௪)

ஆவவனாயி னெடுஞ்சாரற் கரைக்காதத் தளவையினமா லயன்
புத்தேளிர், தெவவனாவென றிடுகுவிசப் படையோனமா னுடரெவ
ருந் திரண்டுபோற்றக், கைவனையொன றுரித்தருளுங் கறைமிடந்
றுக் கண்ணுதல்கட கருணை நலகிச், சைவனாய் டேற்றுகிறபான்
வீற்றிருக்கு நாகநகா தானென றுண்டால், (கஉ௫)

அநதநகர்ப் பூசுரர்ப்பாத திவாவணிகர் சூத்திராமுன னாயினோ
ம், பநதணிகைச் சுநதமுலைப் பண்டருசொற பைநதொடியா ப
ரும பான்ற, கொநதவிழநாண மலாவாசங் கமழோடை களிறகுழும்
க் குளிர்நீராடிச், சுநதரஞ்சே ராசார முதித்தபினஞ் சாரமிகு சுதத்
ராகி (கஉ௬)

வெய்யகொடும் பாதகங்க ணீரூக்குந் திருநீறு விரவச் சாத்திச
துய்யமணிக் கண்டிகையின் ரெடைபுனைந்தஞ் செழுத்தோதித் து

லங்குந் சோதிச், செயயமணிக குண்டலங்கண் முதலாம்பொற் கல
னிலங்கச செக்கா மேனி, யையனுறைந் தருடருநா கேச்சுரத்திற
செனறுதொழுதனபுகூர. (கஉஎ)

வெண்டரளத தொடைநாறறி விதானிதது நெய்ததகளி விளக்கு
மேற்றி, வண்டமரும உலமபுரிமா தவிமுலலை மலலிகைசெவ வந
திபிசசி, தண்டளரிசோ மணிமிகுத்த மந்தாரங் கரவீரஞ் சாதி வாச
ப, புண்டரிகங் கருங்குவளைப் போதுகடு யருசசனைகள புரிநது
போறறி. (கஉஅ)

சங்குபடகநதுடிமத்தளதாளந் தழங்கியசல் லரிமல் லாரி
மங்குனமுழக் கெனமுழங்கப் பரதவிதிப் படிநடன மகளி ராட்க்
கங்குறனிற கண்டியிலா தண்டாபிரா னருடகோலக் கடலிற் காரி
னுங்குசிவ றிசிவிரத மாசியிறபிற் சதூர்த்தசியி னோற்க ஹறார். ()

ஈதுணரா னலவினையொன றிருந்ததனாற் சுருமார னிருபொற
ரோட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க ணுமைபாகன சனனிதிமுன மே
விவாசத், தாதுலவு நந்தனங்க டடவிமட மனைவியாகூந் தறகுசுரு
ட்டப், போதுகொயவான போதுமந்தப் போதுகண்டா னவண்டநத்
புதுமையெலலாம். (கரு௦)

இங்கிதொற புதமிதுவெ னிரவிலென்றத் திசைநோக்கு மெ
லலை மாநத், ரங்கணிறைந் தாகரசங் கரவெனமு வைநதுகனன லக
னறபினனாத், தங்கியபொங் கொளித்திபத் தட்டேர்திப் பரிமாறு
ஞ் சமயநதனனிற, திங்களணி செஞ்சடையோ னினிதுறையுஞ்
சிவலிங்கநதெரிசித்தானே, (கருக)

மீட்டுமநத் வனத்திலையதி வெவ்வினைகள் பலபுரிந்து விருப்
பநெஞ்சிற், காட்டுனைக் கிழத்தியரோ டின்பநல நுகாநதுகினாட
கழிந்தபினனர், வாட்டுபெரும பிணியலைப்ப மததுடைக்குந் தயிரி
மைன மறுகி மழுகி, மீட்டுபெரும பாதகநதா னிறந்ததெனத் த
னதுடன் திறந்திட்டானே. (கருஉ)

வேறு.

பெரிய வாயகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்சிகை
பெற்றெழுந், தெரியு நீளவடவை யொத்தகுஞ்சிய ரிடித்த சொல்லி
னா துடித்தனீர், சொரியு மாரிமுகிலால் காலமிவை தொக்க நீலவ
னா யொக்குமா, கரியமேனியா சிவந்த கண்ணினர்கள் கால தூதர்ப
லர் மேவினா. (கருரு)

தூல மொத்தகர மீதெ தெதசிலை தண்டுவாளிவளை சக்கரஞ்
சூல மிககவடி வாள்சி ரத்தொகை துணிக்கு நீடிய கணிசசிகூர்
வேல ழற்கமுமுள் பிண்டி பாலமொடு வீச பாசமிவைகொண்டுள்ள
வால சைத்தமிழு புலிபுல வாயினை வளைத்ததா மென வளைத்தனர்.

பற்று மெனபாசிலா பாவி யாவிபத நிப்ப தைக்கவிரி பாரையி
னெற்று மெனபாசில நீரநாவதனை யீருமெனபாசிலாபாடொலா முன்
முற்று ணாநதுகொலை செயதகால்கரமொடித்திரொன நிவையுணாதது
மற்ற டம்புய முநிநது சிந்தி வநிநது கட்டினா வருத்தியே. ()

அடிப்பர்பறபலவிலங்குகொன துதசையன றுமென றுநனி தின ரபல்
லொடிப்பா மாப்புபழு ளுடு தைப்பாகதை யோசசி மேலிட வுரப்பிமே
லிடிப்பா பாசமது கொண்டு கண்டமதி விட்டி துக்கியிரு கையினும்
பிடிப்பாகண்ணிணை பிதுங்கவீரத்தெறிபேருவா முயலுமெலையில்.

வணங்கிமுந்தியெ திராநின நநந தினைவருகவெனநெறமதுவாயிலவாழ
கணங்கள்செள நெருகணத்தினெய தியடுகால தூதா கொடுபோகமுன
குணங்கெ டாதசு கு மாரனைக்கயிலைகொடுவரச்சித்தி கூறெனப் [ன.
பணங்கொளபாமபும திபாணிவேணியணிபரமன நகருணை பண்ணினா

போற்றியங்குவிடைகொண்டவாயிலிடைபோந துநந திகணை தர்போ
கூற்றி னொருயிா குடித்த காலனருள கூர வநதசு கு மாரனைத் [யக
தேற்றி யாதரவு செப்பி யறபிஞாடு செம்பொன மாமணி விமானமீ
தேற்றியோநொடியில வமமினீனொன வியம்பியங்கவரை யேவினா.

நீற ணிந்திலகு நெற்றி யாமிக நெடுதத புனசடை முடித்தாளா
ராற ணிந்தருளு மெநதை சேவடி யகத்தி ருத்தியரு ளனபிஞ
ருற ணிநதுவரு முககு றுமபற வொருக்கி யோசைகள் பெருக்கந்
பேற ணிநதுகிள ரிரச தக்கிரி பிரிநதி டாமலுறை பெட்டினா. ()

தாம மாகமிரு கண்டி கைத்தொடை தரித்தது ளாவினை யரித்தாளா
ரேம மால்வண யசைத்தொர் கையினி லெடுககு மற்புய மிடுக்கிஞர்
நாம வேறிகிரி கொந்த ழற்கமுமு ண்கு கதைப்படைக ணவியநீள
வாம மேவுவடி வாளி னோடு திறன் மறவி தூதரிடை மருவியே. ()

விடுமி ணிந்தமறை வேதி யன்றனை விடுத்தி டாவிடில் விறற்படை
யெடுமி னெம்முட னெதிர்த்துவெஞ்சமரியற்றியுங்கவவியாவையுந்
கெடுமினங்கமுடிபுயமெனும்பெரிய கிரியிழந்தியினா யெமதுகைக்
கொடுமி னென்றுசில வாச கங்களெ திர கூறி னூர்வலிமை கூரவே. ()

வேறு.

முனிவர் போன்மிக நீறுபுசி முறுக்கி வேணி முடிததுளீர்
தினையி லோரொரு பாகி நீதிகள் செயதி லீனொமை வெய்யத்
யனைய வாயமொழி பேசி யேசியடாதது வன்மை நடததுவீ
ரினைய ராயிது செயத நீரிவண யாவ ரேவலி நெய்தினீர். (கசுஉ)

என்று வன்றிற் லீயம தூத ரியமப லுந்தவ றொன்றுபொற்
குளறுகொண்டுமுனமுப்புரந்தழல்கொள்ளமென்னகைகோட்டிமான
கன்று கொண்ட கரத்த னொய்திரா காம னைக்குள விழியமுற்
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னனபா பினபிது கூறுவாரா. (கசுந)

துண்ட வானமதி கங்கை மானதி சூடி னேனிசை பாடிமா
வண்ட ருமலா முண்ட காசன மறைய வன்பொறை மண்டல
முண்ட மானமுத லுமபா மங்குவ ரிமப டொன்பதை யுன்னிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கண்ட மீதி விருத்தினேன. (1)

கால னொயிர கால வேயொரு காலி னொலுதை செயதுநீ
டல மேநிக ரந்த காசுர னவனை முததலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மாபு துளைத்து வானி லுயாததியோ
லோல மேயென வாவி பாவி யுலககு மட்டு முணக்கினேன (கசுரு)

திருக னாசல மதனை யமமை திடுக்க மெய்த வெடுத்தவ
னுரிய மாமணி முடிபு னைந்தக டொருப துங்கர மிருபது
நெரிய நாரண னேன மாயமுத னேடு பாத மிரண்டிலோர்
விரிய நாண்மல ரடியி னாபக விரல முத்தி மிதித்தாளான. (கசுசு)

உறுதி வானவா மான வாககிடை யூடு ருமல விலக்கவுஞ்
சிறுமை தீதர முததி பத்திகள் செயத வாககருள செயயவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெற்றியி னுங்கணும்
பெறும் தாசல வதன னொயொரு பின்னொபெட்பொடுபெற்றுளோன்.

நாலு மாறை யோது நான்முக னாரி நாசி நறுக்கிவந்
தாலு நீடிரை யத்தி யுற்றெழு மாககா பற்க டகாததுநற்
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தக்க னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினேன்.

கொடிய தாரக னாயி ரந்தலை கொண்ட சிங்க முகன்கடற்
படியின் மிகுயா சூர நீதிசெய் பற்ப ருனவர் சூலமெலாம்

வடிகொள்வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான நாடு புரப்பதற்
கடியா தீவினை யறவ ருட்டரு மறுமு கத்தனை யருளிஞ்ஞை (கசுக்)

ஏவ யாமிவ ணெய்து கினறன மிவகி வனறனை விட்டுநீர்
போவ தேகட னென்று நினறள பொறுமை யோடிவை புகலவும்
பாவ சாகர மான மானமில் பனவ னைப்பல நரகினவாட்
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னாவலி பேசிஞா. (கருப)

மட்ட றப்புரி புனறொ ழிறசுரு மார னாவ றைப்புயக
கட்ட றுத்தன ருட்க றுத்தனா கட்க றைபொறி கககவாய
விட்ட ழைத்திதழ் பறக டிதது விடுதது நேமி யெடுததுவே
றொட்டி லககமில் வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொண்டோ. (கருக)

கரமு நிரதனா வார்க் முற்புனை காறு ணிரதனா கவுளுடன
சிரமு டைநதனா குல வேலகதை திகிரி காலவளை சிலைநெடுஞ்
சரமி ழநதனா குடாச நிரதனா சவிரு றைநதனா தமதுவென
னூரநெ நிரதனர் தெனபு லத்திடை யோடி னாயம தூதோ. (கருஉ)

வேறு.

படிபுகழ்விஞ் சையாநரப்புக கருவிதட விசசுருதிப் பண்கள் பா
ட, விடியொலியின மிகவதிரு மந்தரதுந துபிமுழங்க விரண்டு பாலு
ந, கொடிக்குடைகள் பலநிலவக குலவியநற கறபகப்பொற கோட்டி
ற பூத்த, கடிக்கமழ்பூ மழைபொழியக கறறைமணித திரணெடுங்காற
கவரி வீச (கருந)

நகுமார நகைக்கருங்க ணரம்பையர்பலலாண்டிசைப்ப நவையிற
நீரநத, சுகுமாரன றனைக்கவினசெய மானமிசை கொண்டணைநதார
சுராகள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழித்த தனிதுதறகட்
டலைவன வைகு, மிகுமாரத திரளசாயத தள்ளியரு விப்புனலபாய
வெள்ளி வெறயில (கருச)

பொங்குகதிா விமானத்தி னின்றிழிந்துநதிவிடப்புருநதுபொ
ற்பா, மங்குறவழ் வரையரசன் மடப்பாவை யிடப்பாக மருவத தா
ன, வெங்கரிக்கூற் நேநதணையின வீற்றிருக்கும் விமலனைவெணடி
கைகள் வீசங், கங்கைநதி முடித்தசடைக் கண்ணுதலைக் கண்குளிரக
கண்ணுற் றுனை. (கருரு)

கறைசெறியுங் கருந்தாதைச செநதாதிற் புரிந்ததனமை கடுப்ப
நீதி, பொறையறிவொன நிலலேனை நல்லறிகு ருடன் கூட்டிப் பு

ந்தாய் போற்றி, யிறைவபரம் பரனெனவீழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெம
துருப்பெற நிருத்தி யிவங், னறைதருந் கணங்களு' - னெனத திரு
வாய மலாநதமல னருளிச செயதான். (கருக)

அககணத்திற சுருமார னானுருப்பெற் றுணடிருந்தா னமரிற்
ரேற்றுத, தெக்கணத்திற செனறடைநத னாதாசமன றனைதொழு
து கிரைந் ருண்ட, மைக்கணத்தி னசனியெனன வந்தெமமை யடித்
தறிவின மறையோன் றனனைப், பொக்கணத்திற பலியிப்பான க
ணவள்கயி லையிற்கொண்டு போளு னொன்றா. (கரு௭)

கேட்டவுட னிருவிழியுங் கணற்பொறிகான றிடச்சினமீக்கின
ரச செய்ய, வாட்டடகை புடைததுநனறெம மதிகார மெனப்புக
ன்று வகைகள் போலுந, தோட்டடங்கு குலங்கருகசு சித்திர
குத தனைநோக்கிச சுருமா ரன்பா, லீட்டருந் புண்ணியங்க ளுண
டுகொனீ தெரிநதுவினாந் தியமபென றுஞல. (கரு௮)

மற்றவனுந் தோரதுசுரு மாநெனுங் கோரமிரு மறையோன
நீமை, முற்றமியற் றித்திரிநதான செனமமுதலின் றுடல முடியு
ங்காறு, நற்றவம்புண ணியமொழுக மிறையளவு மிலலென்ப்பின
னமனு நெஞ்சிற, செற்றமுட னெழுநதுநதிச செனனியான முன்
னியான செல்வ னெனநே. (கருகூ)

நிழலுமிழஞ் சனக்கிரியி னீலமுகி லிருநதனைநிகர்ப்ப நீண்ட
சுழற்றநாக கணடைகண்டத தசைநதடிபோத திருநதோறுந் தொனி
க்கவநத, வழலுமிழ்கட் பெரும்பகட்டின மிசையேறிக குறையிறை
வறகறைவான செம்பொற், கழலணிசித்திரகுதத னுடன்றுதா
குழ்வரத்திண கயிலெ யெய்தி (கரு௯)

அண்ணலுங் ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னன்னப்பாகன
பண்ணமர்யாழ்க் கநருவா விஞ்சையாவா னவர்முனிவா பலரும்
போற்ற, வொண்ணுமா மலாக்கரத்திற்பிரம்புபறறிச சுற்றிநதியு
லவவந்தி, வண்ணனுறை பேரவைக்கட் புகுந்தொதுங்கி யொல்கி
நின்று வழுததல்செயவான். (கரு௧௦)

ஆதிநடு வீறிலியா யானுடன்பெண் ணலியலவா யவையுமா
கிச், சோதிபெறு மருவுருவாய்த் தோற்றுசரா சரமனைத்துந் தோய்
நதுந்தோயாப், பாதிமதி துதற்பேதை பாகனுமாயேகனுமாய்ப் பகர்
தற்கெட்டாப், பூதிபுனை திருமேனிப் புனிதநின்ற மணத்தாள்கள்
போற்றி போற்றி. (கரு௧௧)

இத்தலையாமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புவடமியாப்புற்றே
ங்கன, மத்தலையா வமராகடைந் திடவடவை கருநிறமாய வந்ததெ
ன்னக, கத்தலையா ரிதியுதிசுருங் கடுவொடுக்கு மணிமிடற்றாய் கரு
தா றுனுண், முத்தலையேற் கரநாலு மறைபுகழு மைநதுமுக முத்
வவா போற்றி. (சுஎஈ)

உலகுயி யாவையும் படைத்தற் கயனாகிப் புரந்திடுத் குவண
மூரு, மிலகும்ணி மாபினனாய்த் துடைத்திடுதற் குருத்திரா யிவை
யுமன்றி, யலகி றிரு வினையாடல் புரிந்தருளும் பராபரனீ யாத
லா லுண், சலசமலா மருட்டியசே வடியடியேன புன்றலையிற்சாத
தினேனல். (சுஎசு)

என்றினைய துதிசூறி விழுந்தெழுந்த வாயபுதைத்தங் கெறியும்
பாசம், வனநிலசோதண்டமுதன் முதநினையைத் திருமுன்னேவைத்
துத்தாழ்ந்த, நின்றினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம் போதுமென
நிகழ்த்த வீச, னுன்றிறம்யா துன்னுளத்தி னுறுகுறையேதெமருனீ
யுரைத்தி யெனறான. (சுஎரு)

அரியயனே முதலமராக் கடுத்ததொழில் செயப்புரிந்தா யவர்க
ளங்கங், குரியபடி நினதேவற் படிபுரிந்தா குறையிலொற்குலகத்
துள்ளோ, புரிக்கொடுநதி வினைகளறிந் ததற்கினைய தண்டமெனைப்
புரிதி யென்ற, யெரிநரகி னவரவாகன் வினைகளறிந் தூட்டுவித்
தேனினறு காறும். (சுஎகூ)

எம்பெருமா னீபணித்த கற்பனைக் டவறிலனீ டிஞ்சி யோங்கி
யும்பருல களவளவுங் குஞ்சரநற் புரியினினைத் தொலிக்கு முநர், ரம்
பரவம் பரப்புடவித் தேவாகுலத் தினிறறேனறி யறத்தை நீத்தக,
கம்பமிலா துளத்திரவிற கலைகலன பொன்றினந் திருடுவகன்வனாகி. (1)

விலைகளி ரல்லாந்தங் கற்பழித்து முலைப்போகம் விழைவிற
றுய்த்துப், புலைமகடோ ணலதுகாந்தங் கவளுயித்த புதலவியனா
ப்புணாந்துசாதி, நிலைதவறி யுனருநதி வேதியரானிமைடவா நீத்
தோ தம்மைக், கொலைபுரிந்த கொடுமறவன சுகுமார னென்றெரு
போ கொண்ட தீயோன. (சுஎகூ)

உயிருலக்குங் காலமது கண்டெனது தூதரடைந் துருத்த நெ
ஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமினநிப் பாசமதிற் பிணித்தவரு மந்த வேலை,
மயிருறுசென னிகண்மூளை யுகத்தகாதது நினகணங்கள் உலிமைகா
ட்டிச, செயிருடனஞ் சேனையெலலா முரிந்திரிந்து குன்றவென்றி
செயத் பிணனர். (சுஎகூ)

மைதவமுங் கிரிச்சிறையீர் வச்சித்தோன் முதலமரர் வணங்கி வாழ்த்தச், செய்தவமொன றில்லானை நவமணிந் எரிழைத்திடும்பொற் றேரி லேற்றிக, கைதவமற் றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைதவ வாருங் கற்புஞ் சென்று, மெயதநிய நினதுபத்த தெயதுவித்தா ரிதுகு றையென றியம்பிப் பினனும (க௭௦)

கனமிரண்டு துளித்தமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலி னறீர், வனவரிவா லுகங்கடனை வானமீனைக் கணித்தொருவா மதித் திட்ட டாலுந், தினமிவனாருந் புரிந்தகொடும பாதகங்கட் கிலக்கமில் லைச செப்பு மனனோ, னனவரத் தாண்டவநின பதம்பெறவும் வழக குளதோ வறைதி யெனாருந். (க௭௧)

அந்தகளைக் கடைக்கணித்தங் கரனுணாப்பா நைதணரா னின மா னோகட, பைந்தொடியா பாலாவதை மீனமிருகம் பறவைகொ ண்று பகாத றினற, நறதைகுரு தாயபிரம சநநியாசி சதூாவேதந தம மை நாளு, நிறதைசெய்த னீ திபிழைத் தொழுகலபொய்ச்சான றுரை ததுநிதி கவாத லினனும. (க௭௨)

கன்னிகைபொற கலனிழந்த கைமைகுரு வினறேவி கணிகை தாசி, யன்னியாபெ ணனையவ ருடனபிறந்தா தனபுதலவி யன்றி மாமன, பன்னிசகோ தரிதூரத் திரியுடனே பதிவிரதை பழிககுரு சாதி, மின்னிடையா தமைக்கடன மிருகங்க டமைப்புணாதல வி ரதம் வீடல். (க௭௩)

குளங்குப நந்தவனங் கோயினமடங் களைச்சிதைத்தல குதிரை யானை, யளந்திடுமொ ளெண்ணெயநெய்ப்பொன னுபயகோ முகி தான மாகவாங்கல, வளாந்தபெரு மரங்கடமைத் தறித்தன்முனை வி ரியாத மலரைக் கொய்தல, விளங்குசிவா லயந்தீர்த்தங் களிம்மலமுத் திரம்விடுதல் விளம்பி வற்றில். (க௭௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்கனகந திருடல்கள்ளுந் மதித்து விற குரு, சொனகுலருண் சூதகவீட் டனம்பிதிர்போ சனரதூரத்தர் சோ று தினறல், தினகரனை யராததீண்டு நாளேகா தசிதசமி திகழுவாவி, லனமருந்த லிடக்கரத்தா லெடுத்தொன்றை யயிறலனா சாரஞ் செய தல். (க௭௫)

தள்ளுநடப் பரிமூலப்பால் சுரந்தொழுகு செருத்த னல்லான சுருதி தூயோ, விள்ளமுருத் திரமணிமந திரந்தேவ விக்கிரகம் வி பூதி வேகங், கௌளமுத் கரியடிமை யவுடதங்கன னிகைதவளங் கு

லவு பன்ன, லெள்ளுநறு ரெயதயிர் பா லெண்ணெயொடு கள்ளுவிற்
ற லிவைக ளாதி. (க௭௬)

எண்ணருந்தி விளைபுரிந்த கொடியோருஞ் சிவநிசினோற் றியாம
நானருந், தண்ணறுமபூ வாலுறவ கடையாம லருச்சித்தோர் சமான
மில்லா, நண்ணருமா மகம்புரிநது நதிபடிநது தானமிக நலகி னாலு
ம, பண்ணருநற பலவிரத மிழைத்தாலு மிதுபோலப் பயனறராத்தே.

அன்னசிவ நிசிவிரதத் தாசகனா கேசகரத்தி லமுத மூறங், கன
னனமொழி யுமையொடெமைக கண்டிடப்பெற நன்னதனா காயும
வெயயோன, முன்னரெதி ரிருளிமமபோ லுடைநதகன் ற திவன்மு
தனா முயன்ற பாவ, மென்னருநற கணங்களுடன் கூடுகின்ற வி
னபமுத்தி யீது பெற்றான. (க௭௮)

என்றிறைவன கூறுதலுந தண்டதான் மீண்டுரைப்பா னிரக்க
மினறிக, கொன்றினமான றசையருநதி மதுகருடிதது மனைவியர்தங்
குழறகுச குட்ட, மனறனமலா கொய்திடுவான வந்ததன்றி யனபு
கொடு வநதா னல்ல, னுனறனரு ளிதுவெனினமற னுரைப்பதெவ
னெளப்பரம னுவனேநோககி. (க௭௯)

எண்டருமெட் டீனையுளத்தன் பிலரேனு முளரேனு மிரநா ளெ
மமைக, கண்டவாரோற் றவாபூசை பண்ணினாநற கதியடைவா கா
லநீநந், தொண்டர்தமைக் கொடுமபாசந தனில்வீககித் துட்டவருத்
சோன்றக் காட்டித், தண்டமிழைக குதறவிருன னாதருககு மிரதவ
ழி சாற்றுகென்றான. (க௮௦)

செறிந்தவுயிா கவருதற்குச் சேனெறிபோய் மறந்தெனது சின
வேறறுதர், நெறிந்தபுரி சடைப்பரம நினனடியா ரென்பவனா நினை
விறறோ, தறிந்தநியா திழைப்பாதண்ட மவாசெயன்மற் றடையா
ள மறைதி யெனன, மறிந்ததினாக் கடல்விடமுண் டருடிருவாய்
மலர்ந்திறைவன் வருத்துச் சொல்வான். (க௮௧)

சிரங்களங் காதிரண்டிடந் திண்டிறற்றோ டாழ்ந்தவிரு செங்
கைவாய்நத, வுரந்தனிர்கண் டிகைபுனேவோ ருருத்திரமந் திரநவில்
வோருற்று வேண்டும், வரங்கடரு கரடகட மாமுகனைப் பூமுகங்கொ
ள வடிவேற்றானே, கரங்கொள்விறற் சண்முகனைத் தசமுகனோ டாக்
கர்தமைக் காய்ந்த மாண. (க௮௨)

பரைசிவரு பமதாசுரு சிவலிங்கந் தனைப்பூசை பண்ணு வோர்நல்
வினாகமமு நநதவனம வைத்திடுவோர் கற்புடைய மினனார் மிகக
வுணாபெறுவெண டிருநீறு பூசிடவோர் சிவாலயங்களுளுறுகின்றோ
திரையெறிவா நிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோர்

நினமலமா மஞ்செழுததை யுனததழுத்திச செபித்திடுவோர் ளிக
நின் மாக, நனமநீநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகநதவிரதோர் நாளக
டோறுந, துனமதியி லாததுற வநதணருக் காதையன்னஞ் சொன
னமீவோர், மனமதியாற குளங்கூவல கலலுவிப்போர் நிழலசூல வ
ழியில வைப்போர் (கஅ௮)

காசியிரா மேசசுரமபாற கனகசபை யாரூங்கா எத்தி காஞ்சி
மாசிலகமுக குனறமுது குனறமொற்றி யூமருதூர் மதுரை யையா
றாசினமறைக காடுவெணகா டானைகா மாயூர மருணை புள்ளூர்
தேசுதருஞ் சிரபுரநற நிருப்புகலூர் முதறறலங்கன்செகத்திலுண்டால்
அத்தலங்க டமையடைநது புனிதநீர்ப் படிநதாடி யமல மாகிச
சித்தமகிழந் தியாமுறையுஞ் சிவலிங்கந் தெரிசனங்கந் செயதோயா
ரு,முத்தாசிவ நிசிவிரத நோற்றவர்மற்றிவரெவாககுமுதற்பேராகு
மித்தகைய ருனறுதாக கெளரியலா தண்டமிவாக கிலையெனருன.

கருதியசொற கேட்டுளத்தி னசசமுடன் வீழ்ந்திறைஞ்சிக கால
னைய, தருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திடுமுத தினாதாங்கித் தன
னூரெயதி, வருகிரேனத் தூதார்தமை யழைத்தானசொனமாற்றமெல
லாம வகுத்துக் கூறி, யொருநதிகிரி தனையுருட்டித் தென்புலங்காத
தினி திருநதா னுவப்பினோடும். (கஅ௯)

இசசிவராத திரிவிரத சரிதைதனைக் கேட்டோர்மற் றினபாயக
கற்றோர், சசசையடுங் கொங்கைமங்கை பங்கனுறை கயிலையெய்திக
களிப்ப ரென்றே, யுச்சிதமாயச சூதமுனி மாதவர்கேட் டின்னமுற்று
முருகிவாயான, மெச்சிமகிழந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளம்பினோனே. (கஅ௯)

சகுமாரசசருக்க முற்றிற்று,

அங்குலச்சுக்கம்,

இன்னு மாசியிற் சிவநிசிப் பெருமையொன் றிசைப்பேன்
மின்னு வாசடைத் துறவிகா ளுமக்கென வ்ழைவாற
றுன்னு நானமறைப் பொருடெரி வியாத்நைத் தொழுது
பின்னு மாதவச சூதமா முனிவரன பேசும (சு)

களங்க மாய்க்குறு முயலுறு கதிரா மதி தவழ
வ்ளங்கு மிஞ்சுகூழ்ந் தளகைமா நகரினை வென்ற
வளங்கொள சாகர புரத்தயல், வளாவரை வனத்தி
லுளங்கொ ளோகையோ கிறைபவன றேலுடை யுடையோன. (2)

வெண்ணி ணத்தடி முடைகமழ் வெடிக்குரல் வாயா
னெண்ணில வேட்டுவக கிளைஞரோ டின்பமுற நென்று
நண்ணி வாழ்பவன காதினி னுலநால் வாயின
றண்ணி லாமருப் பரிந்தது குழையெனத் தரிப்போன. (3)

தேனு நீடணில வாறகுற செந்தினை மாவங்
காளி நீயலுங் கபித்தநற கனிகளுங் கங்குன
மானு மேனநான மனாமுயன் முதலிய மாலி
னூனு மைவனத் துண்டியு முண்டிகொண் டெவப்போன. (4)

பொங்கு வெஞ்சினத் தழல்விழிப் பொறிப்புலி போலவான
சங்கு லஞ்சனக் கிரிமுழக் கொடுமழை காலு
மங்கு லோருருக் கொண்டெவந தாலென வடிவந்
தங்கு மங்குல னென்றுள னெருதனிச சுவான. (5)

பொன்றி கழ்ந்திடு மவ்வகை கருகொரு புனத்திற
குன்றி யினவடக் குடமுலைக் குழைக்கலை யுடுக்கு
மின்றி ருத்திடைக் கொடிச்சியோர் கொடிச்சியை வேட்டாங்
கன்றி லுஞ்சிறைச சேவலு மாமென வணைநதான. (6)

கொடிய கோளரிப் பிணவுவெங் குருளையீன நென்னப்
பிழந் டைக்குறப் பேதையங் கிருமகப் பெற்றாள்
சடிய புல்லுகிச சுட்டியோ டணாமணித் தவடி
வடிவு சோதரு புகல்வருக் கணிந்துள மகிழ்வான். (7)

உரையிந் நீமையிற் களிப்புறு மெயினனங் கொருநாள்
உரையி னீணமரத் துரித்திடும் வற்கலை வாங்கி,

யனாயி னீர்த்துமான றேற்செருப் படிகளிற றெட்டு
வினாயி னீடிருட் குஞ்சிமென கயிறறிஞல விசிதது. (௮)

தூரக்கும் வெஞ்சுரத தூணிதன் வெரிநிடைத தூக்கித
தரககின றேலுறைச சுரிகைசோத தஞ்சன சயிலத
தூரக்குந தோளில்வா விற்பரித துயாசுவா வினங்கொண
டூரகக மச்சமொன் நிலவவன வேட்டமே லெழுநதான. (௯)

இலவு தேக்கி விரததிவே லெட்டிபுன னுகங்
குலவு கூவினங் கொன்றைபூங் குரவசோ கீர்ப்
பலவு பாடலம் வன்னிசண் பகம்பட ரழிஞ்சி
னிலவு பாலைபைந் தாதுபொன னிறதநீள வேங்கை. (௧௦)

விரித டஞ்சினைச் சுநதனம் பொரியனா வெள்ளில
பெரிய வாகைபிப் பிலம்பிசு மந்தமுட் பிடவங்
கரிய காதிருங் கழையிருண மதுமலர்க் கடம்பம்
வரிகொ ளாபதஞ் செறிதரு மராமரம் வகுளம். (௧௧)

மரவ நாகநல வழுமுதன மரங்களானெருங்கி
யிரவ லாறபக விலலையாங் கிலங்குமா யிரஞ்செங்
கரவ ரோதயன் கதிரொளி புகுநதிடாக் கறங்கு
மரவ மாருதம் புகுநதிடா வனத்திலங் கடைநதான. (௧௨)

புட்ட ருக்குலந தொறும்பயில் பொங்கிருட் புனத்திற
கட்ட ழறபொறிக் கூருகாக் கவிழ்தலை யுளிய
மட்ட ரசசித லெடுத்தயா பாழிவன மீகந்
தொட்ட கழ்நத்திற் சோறுக ளருநதுமங் கொருபால. (௧௩)

துறம் யிச்செறி மடிசெவித் துடிகருந செநநாய
தெறுசி னததுடன சிலீமுகஞ் செலகதி யினிறசென்
றுறுசெ விததுணை நிமிததுகன் குமிழிநே ரொணகட்
குறுமு யறசிறு குருளையைத தூரநிடு மொருபால. (௧௪)

வளைந்த வாலுளை மடங்கல்கைம மாவின்மத் தகததைப்
பிளநது கோடுகள் பிடுங்கியே கறித்திடத தெறித்து
விளங்கு நித்திலஞ் சோரியிற் றுவண்டதால விரிமா
துளஞ் செழுங்கனி வினாடுயைத் துளங்குமங் கொருபால. (௧௫)

இடிமு கிறகுறற் றழைசெவித் துணைமருப் பேய்நத
கடிசி னப்புழைக் கரககடக கவுட்பெருங் களிறு

துடிய டிக்கய முனிகளபின ரெடர்ந்திடத் துன்னும
பிடிந் திப்புனவ படிநதுடன பிளிறுமங் கொருபால். (௧௬)

முழைக்கட் டெஞ்சிடு கொடுவர்ப புலியின முழங்கி
யுழைத்த பேரொலி கேட்டுவல் லுளிமரை வரையா
டிழைத்த காரிரும் பென்னவே நீண்டகோட் டிரலை
யுழைக்கு லம்பயந் தொதுங்கியே யொடுங்குமங் கொருபால். (௧௭)

நீடு வேற்கரக் குமரவே ணெடியமா குலங்க
ஞடு வைத்தபல லாயிரஞ் சுடாவிளக கொப்பப்
பாடு சோபடம் விரித்துயிப் பெறிநதுந் படிநின
ருடு நாகநன மணிகிடந் தவிருமங் கொருபால். (௧௮)

வேறு.

இத்திற நிகழும் வனத்திலவ வேடனிருஞ்சிறைப் புட்குலம்
படுக்குங், குத்திரக கண்ணி பறபல ஞுனறிக் குலவுமா வினங்கொலை
புரிவான, புத்தியி னியறறு மியந்திரப் பொறிகள புடவியிற புதை
த்தய ரடவிப், பத்திர மரத்தி னடிகளிற ரெடுத்தும் பலவலை வளை
வுறப் பூட்டி. (௧௯)

மடிசெவி வளைவான் ஞாளிக ளேவிவாளிக டெருதுபின் குறிய
தடிகளி னெறிநது கற்றிர ளிருத்தூர தட்டைகள் சுறறியே வீசிச்,
செடிவனா வனத்தில விலங்குகள கலங்கச செயதவன றுரத்தலும்
வலையி, னடிகளிறபிணிககப் புதைத்திடும் பொறியி லகப்படாத்கன
றவங்களைத்தும். (௨௦)

புனபுல வருந்துந் தந்தவாய் திறந்து பொதும்பிற புருந்து
மா வினங்கண், மெனசிறைப் பறவைக குலமெலா மருள விளித்
தவை போலநின் றழைக்குந், துனபுட னுழையின கவையடி மி
தித்த சுவடுகண் டநநெறி தொடரு, மெனசெய கேனினியென ற
வகைகள் வங்கிலிடுமபுக முடுமபு நேடறகே. (௨௧)

வாசிலை வணக்கி விடுத்திடும் வயிர வாளியான் ஞாளியால் வ
யங்குங், கோவெங் குரதப் படையினுற் றிரண்ட கொடுங்கடுங் க
தையினுற குணிலா, லோபெரும பெருங்கண் வலையினுற புதைத்த
வியந்திரப் பொறியின லெதிரத்தங், கோவிலங் கோர்புட் கொன்றி
டக கிடையா துள்ளுறு கவலையுற் றுடைந்தான. (௨௨)

இன்னணம் வேட்டத துலைந்தவன்மேனி யிளைத்திடத் தழை
த்த சட்டெழுந்து, துன்னருமுதரத் தழல்சுடமெலிந்து சோகமோடி

ருந்தபின் பரமன், பன்னருமிரவீ தென்றறிந தவனபோற் பதங்க ளோர் பதங்கொடேர் கடவி, மன்னெடுங் கயிலை மலைவலங் கொள வான பசுசிம திசையதின் மறைந்தான். (௨௩)

கொய்யுளைப் பரியேழ் கொளுவுமோ ராழிக் கொடிஞ்சியந் தே ரொடு குடபால், வெய்யவன கறறைக் கதிர்க்கரஞ் சுருக்கி விரிதி னைப் புணரிவீழந் திடலுஞ், செய்யகோ லோசசி யுலகினி தளிக் குந் திறனமிகு மரசாபோ யொதுங்க, வையமா ளுதற்குக் குறுநில வேந்து வந்தபோல வந்ததான மாலை. (௨௪)

ஒருருட் டேரோன் குடதிசைக் கடலிலொளித்துறக் குளித்த தற்பின்னா, வாருறு வரிவிற றடக்கையங் குலனறன வடிவுநன ககற்றிவெந் தீமை, கூருறு மவனறன செயகைகுத திரங்கன குடி கொளு முளமுமபோற் கருகிப், பேருலகனைததும் விழுங்கிமா திரம வின் புதைத்தது காரிருட் பிழம்பே. (௨௫)

குனிசிலைச சுவரர் குலத்தினி லுதிததுக் கொடுங்கொலை புரிந்த வங் குலனுந், தனியிருந் தாண்டு மீண்டியா மெயதச சரிதெரி யாதி வண்டரிக்கி, லினிய ஆணின்றி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும் பசிப்ப ரொன்றிரங்கித், துனியுற லொழிந்தது தெளிந்துளந் தேறிச சொல்லரு ளு சூட்சியொன றுணாந்தான். (௨௬)

பாவியேன வானா வெறுங்கையோ டெய்திற் பயனிலை பனியி ருட் பொழுதில, வாவிச டிருவிக் குளிர்புனல பருக வருமிரு கங்க ளுக் கயிலம், பேவியே வதைத்துத் தடிகொடு போத லியலபென ம திததுடனெழுந்தது, தூவியஞ் சிறைப்புட் குலம்பயின ற்டுமோ ரு ழியின கரைக்கணுற றச்சீனே. (௨௭)

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புலிவெம மும்மதக் கரடமால் யா னை, குறுகு மெனறஞகிப் பாழிநீர்ச சூழிக் கோட்டுறு கூவிளங் கோ டட்டி, லுறுவ நென்றேறிச், சுரிகையான மறைக்கு முலவைக ளரிந்த ரிந் தொதுக்கி, மறுகிய மனத்தா னேனமான மனாகன் வருமென வ ரவுபாத திருந்தான். (௨௮)

வடிசெயது வகுத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமனமந் தி ரத்தாற, படியின முறபகலோர முனிவரன பூசை பண்ணிய தெண் ணியபடியே, கடியவெந் தொழிற்செய் திராதனுங் காணை க்வடுவி ட டெருமா லாரத், தடியினுக் கருகிற புராதன வில்லங்க மமர்ந் தினி திருந்ததொன றனறே. (௨௯)

அன்ற னிரவென றறிந்திலன றெடுக்கும்குடிபிடை கடுக்குமெ
ன்றறிந்து, தனநடங் கையா லெறிந்தபைந் தழைப்புந் தனியிருந் தி
டிற்றையில வருமே, யெனறது விலக்கி யிருடபொழு தகற்றற கெண்
ணின்ன கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும் பழுதிலவ் வி
வங்க வியனமுடி மீதுவீழந் ததுவே. (௩௦)

குறுந்துளித் திவலைப் பணிநனி மூழ்கிக் கொடுப்பிக் கருந்திடா
தொழிந்தா, ணுறுந்துயி றுறந்தா, புராரிசந் நிதியிலாறினமா லூரவெ
ண்டழையாற, றெறுந்தழ னுதறகட் சிவநிசியதனிற, சிவாரச்சுனை
புரிந்துவெந் தீமை, யறுந்தவ முடையோ ரொத்தனை வேடன கொ
டிச்சிதன றிறமினி யறைவாம. (௩௧)

வேறு

உன்ன ருமபெருங் காட்டினில வேட்டமே லுற்றான
வன்ன வாரசில வலவனென னுயித்தனை மகிழ்ந்
னின்ன மெய்தில னெனகொலோ வெனமனத் தெண்ணி
யன்ன மென்னடைக குறத்திகண் டியினறிடா தரற்றம். (௩௨)

தஞ்ச மொன்றிலன றமியஞ்ச செனறன் றகைசா
லஞ்ச னக்கிரி யாமென வருத்தெதி ரடாந்து
மஞ்ச னப்பொழி மதசதுப பதத்துணை மருப்புக
குஞ்ச ரகருவங் கொன்றதோ வென்றுளங் குலயும் (௩௩)

கரிய நீணமயிாக கூருகாக கவிழ்தலைக கரடி
சரியில வந்துயிர கவாந்ததோ வென்னமெய் தளரு
முரிய வெஞ்சினக் கொடுவரி கறுத்தொறுத் துடலைப்
பெரிய வாட்பிற பெயத்து கொலலெனப் பிதற்றம் (௩௪)

அளையு றுமபணி விடங்கலுழ்ந் துமிழ்ந்திடு மகலவாய்த்
துளையெ யிறறினே றுண்டது வோவெனச சோருங்
கிளையு டன்றிர் கரிவழிப் பகையதாங் கிளாவா
லுளையு டங்கலா லுயிருலந் தனன்கொலென றுன்னம் (௩௫)

நாட்ட மன்னநின் புசலவாவெம பசியினு னலிந்து
கோட்ட முற்றனா கொழுந்தைச கோற்கொளீடு வெதுப்பி
யூட்ட வந்தில யுன்றனக் குரிமையா மெனது
வாட்ட நோக்கில மென்கொலசெய் ஞாயென மயங்கும். (௩௬)

என்றி ருந்தருந் துயருழந் திடைக்கொடிகொடிச்சி
குன்றி யினவடங் கிடந்தொளிர் கொங்கைகள் குளிப்பு

வென்றி யங்கதிர் வேலவழி நீருகுத திடுமபை
யன்றி யொன்றில் ளயாதன ளிருந்திடு மமையம் (௫௭)

பரவி யந்தணர் வந்தனை புரிந்துமுன பழிச்ச
விரவி யம்புயம் பொறகதிக கரங்களால் விரித்துப்
புரவி யேழ்துகம் பூட்டிய பொற்றடந தேரு
-ரிரவி யுகுண புலத்துய ரிரவிய லெழுந்தான. (௫௮)

புலவு வாய்கம ழங்குலன நினதொறும் புரிந்த
வலகில பாவவல லிருள்களைத் துரந்தகற றுதலா
னிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ னிசியு
முலகி னீடிருட் கடிபகற கதிருமொத் துளதால. (௫௯)

மேவி ளங்கதிா விரிந்திட விடிந்ததன பினனா
வாவி ளஞ்சிறு மானவிழி யெயிறறிதன மைந்த
ராவி ழந்தகன ருவரென றங்குல னினைந்து
கூவி ளம்பனை நின்றிழிந தன்னவழிக கொண்டான (௬௦)

ஈழி லாத்துயருற்றிடு மெயிறறிதன் னிதயந
தேறி வேடனைத் தேடுவா னடந்துறு செப்பத
தூறி லானவரல் கண்டெதிரா தோகையிறழ்வுவி
மாறி லாதுயா புற்குடின மேவினா வந்தார். (௬௧)

வந்து செந்தினை மாவுடன் வம்பமர் வரைத்தேன்
முந்து புற்பத மேவுநீ வாரவெண் மூர
-னீந்து நறறசை நறவுக ண்டொறு நாடித்
தந்து மற்றவ ளோடுபன் னுளவண் சாராதான். (௬௨)

முருந்தி யறறரும் பற்கழன் றிடநரை முதிர்ந்திட்
டருந்து தற்கந் தாயுடல் பலங்கெடு மநநாட்
பெருநதி கைக்கடற கடுவுறழ் பெரும்பிணி பிணிகக
வருநதி மறறவன சடநதுறந திறந்தனன மனனே. (௬௩)

வேறு.

குலமொடு வாளிசிலை தோமர முலக்கை
பாலமயில வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி நிலங்கவட வைத்தீ
யாலநிகர் துதுவாக ளவவயி னடைந்தார். (௬௪)

பற்றினர் புயத்துணைகள் பாசமத ஞாலே
சுற்றின ரடித்தனா துடித்திட விடித்துக
குற்றின ருடறசவி குறைத்தவச மேனமே
ஹற்றிட வுதைத்துவழி யொல்லபட லொல்ல. (௫௫)

மங்கையொரு பங்கனமழு மானமறி மணப்பூஞ்
செங்கையி லிருத்திறை சிலாதரன் மகற்கூயச
சங்கைபெறு மங்குலனெனுஞ்சுவ ரனைத்தம
மங்கைகொள் கயிறறினிடையாத்தியம தூதா (௫௬)

சென்றனர் விலக்கியொளிர் செம்பொனணி தேர்மே
வின்றவனை யேற்றியொ ரிமைப்பி னிவனெயதக
குன்றன புயத்துவலி குன்றமரு வானா
வென்றகண நாதரை விடுத்திடுதி யென்றாள். (௫௭)

நாதன்விடை கொண்டுகண நாதரை யழைத்தே
யேதமறு மங்குலனை யினறுகொடு போருந்
நாதமை வென்றுவினா விற்சுடா லிமான
தின்னி லிருத்தியிவண் மேவவிடு கென்றாள் (௫௮)

நந்திமொழி கொண்டுகண நாதர்கள் விரைந்து
வந்தியம தூதரை வருத்திவலி செயதே
முந்தியவன மொயம்புகள் முரிக்கவிசி பாசஞ்
சிறுதிமணி மொயத்தொளிகொ டேரினியிசை வைத்தாள். (௫௯)

யாவர்பணி கொண்டிவ னென்திந்திது புரிந்தீர்
போவதிவ னெனவனமொ புண்ணிய மிலாதான
மேவவுவ னுமினி விடோமென வெகுண்டு
காவல்புரி காலபடர் காய்ந்தெதிர் கதித்தாள். (௬௦)

உங்கடலை வனறன துரத்திடை யுதைத்தோ
னெங்கடலை வன்பணியி தென்றுமுச லத்தாற
செங்கடலை நோகுநதி சிந்தவெம தூதர்
தங்கடலை மோதினா தரித்தில ரகன்றாள். (௬௧)

வென்றிதருவானவர் விதைத்தருவி னறபூப்
பொன்றிகழ் டசமுந்துணர் பொழிந்தனாகள் வாழத்த
வன்றியர மங்குலந் னங்கிரு மருங்கு
நின்றிணைகொள் வெண்கவரி நேசமொடு வீச. (௬௨)

விண்டல முதிகுமதி வெண்குடை நிழறநப்
பண்டரு மிசைப்பனுவல கந்தருவா பாடக
கொண்டலிடி யொத்ததிரா குறற்குட முழாநற
றெண்டகம தோடமர துநதுபி முழங்க.

(௩௩)

போயமலன முனபுக விடுததபொழுதெம்பா
லேயகண மாயிவ ணிருந திடுதி யென்றே
நேயமிக வைததெழிலகொ ணெறறிவிழி யுற்ற
நாயக னுரைத்துவர நலகின னயநதே.

(௩௪)

செங்கணையி னன்கயிலை சோகணம தாதி
யங்கணமா வுறறபி னருநதுயாகொ தோ
திங்கணமுடி யானடியா செயத்திற மெல்லாம
வெங்கணமற லிககுமுன விளமபவினா வுறறா

(௩௫)

பாசமெறி தாணாதொடா பாறுபடி ருலம்
வீசுசுடா வேனமுசல மினனுதை நனளு
ராசமுட னங்குசம தங்கையிரு நானகிற
நேசற வுரத்தினிடை செநதொடை விளங்க.

(௩௬)

எற்றிய கடறறினா யிருத்திய தெனக்கார்
முற்றினெளி வுற்றபுரு வததுணை முரிப்பும்
பெற்றிடி யெனக்குரல பிறங்குபில வாயும
பற்றிய தழறகுறிகா பங்கியும் விளங்க

(௩௭)

வாதகப பித்தமுத லானபிணி மற்று
மேதமிகு சொற்பணி யியற்றியய னிற்பப்
பாதகா வெருக்கொடு பதைத்திட வருத்தந
துதரிரு பககமுறை சுறறினாகள் குழ.

(௩௮)

சாலமொழி மாதாபல சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைந்தெய் நிலங்க
நீலவணா போனிதி நெடுநதவி சிருகருங்
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்ந்தே.

(௩௯)

மூடனை யறத்திற முயன்றறித லில்லா
வேடனை வடத்தினிடை வீக்கிவரு காலைப்
பாடனை வருகருமிது பண்ணிவள ரொற்றைக
கோடனை யளித்தவர் கணங்கள் கொடு போனா.

(௪௦)

என்றிவை யுரைத்திட வெயிற்றித் துதுக்கித்
தென்றிசை நகாக்கிறை திரண்டெழு வளநாத
குன்றின்மிகை பெற்றநிடு புயத்துணை குலுங்க
நன்றிது வெனத்தனி நகைத்துட னெழுந்தே. (௫௧)

சஞ்சரிக மொய்ததுமுர றாகளசை யப்போ
யஞ்சன வரைக்குநிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கெடு வீராபலா சூழ
மஞ்சன மிடறநிறைவன வாழகயிலை வந்தான. (௫௨)

வேறு.

அரியமா தவத்தோ றுள்ளமொத துயரத்தோ ரணுவினுங் களங்
கமொன நினைக, கரியமா முகிலகன படிதடஞ் சாரந் கயிலையிற் க
னகமா மணியா, லுரியநான முகத்து விதிவிதிக் கரிய வெள்ளிதிகழ்
ககூகளா யிரமும, விரியுமா தவரோ கோடிவந் துதித்து விளங்கல
போற் றுளங்குமண டபத்தின (௫௩)

ஐம்படை தரித்த தண்ணுந் துளபத் தண்ணலு மணமுந் தப
பைத்த, வம்படை சமலத் தவிசுறை யயனும வரைசுகிறை யறத்திடு
ம வசிச்சம, பம்படை யெனக்கொள பாகசா தன்னும பன்னிரண் ட
ருககரு மொற்றைக், கொம்படை களிற்று முகம்படைத் தருளுங்கு
டவயிற் றைங்கரக் கோவும். (௫௪)

வாபெறு கலச முலைக்குறக் கொடியை மணநதருண் மகிழந்
தற கடப்பந், தாபெறு புயத்தோன றாகன சினக்கே சரிமுகனற்
குவாகட கிறையாரு, தாபெறு வரங்க டொலைத்தவை வேலோன
றோகைமே வொகரமூந் தருளவோன, கூபெறு முட்டாட் செந்நி
றக் குடுமிக் கோழிசோ கொடிக்கரக் குகனும். (௫௫)

உலகமுற றெடுங்குங் காலையி லெழுந்த லுழிவெந் தீயென வு
ருத்தது, திலகமுற நிடுவா ணுதன்மறைக் கொடிதோன சோந்திடு
ருகிறுவிதி விதியிற், கலகமுற நிகலிப் புரிமக் மணக்காற கணத்
தின்நிற் சிதைத்தவன பிறைபோ, லிலகவிட் டெடுங்குங் கதிருயிற்
தலகையேறிடும் வீரபத் திரனும். (௫௬)

புடத்திடு பசும்பொற குழைகிழித் திடுங்கட் பூரண புட்கலை
தரன், வடக்குட முலை குழுதுழு துழக்கு மாப்பினன் மாலென
முழங்கி, முடக்கிய தடக்கை நீட்டிமுச் சொடுக்கி முரிதி கைக் கட

லெலா முகர்துள், ளடக்கியே யுமிழ்வென் ளானேமே லேறு மரிகர குமரனா னவனும (சு௭)

வளனெனக் குரைக்குங் கரியநா யூரும் வகெனு மாருதத் தேவு, மள்ளலஞ் சேறறுக கருங்கடற் கிறையு மக்கினிக் கடவுளு மளகைக, கௌளருந் தலைமை பூண்டபிங் கலனு மிருஞ்சிறைச் சுரும்புபாட் ட யாபது, கௌளருந் திமிந்தரா நிருதியுஞ் சுருதி கருதுமீ சானனென் ப வனும. (சு௮)

மேவரு விரிவெண் டிரைக்கட லேழும் விலங்கலின் குலங்க ளோ ரேழும், பூவருங் கங்கை முதனதி யேழும் பொற்புறு கற்பக நிழலவாழ, தேவரு முயாகந் தருவரு நித்த சித்தரு முததரா முனிவா, யாவருஞ் செங்கை குவித்தா கரவென நிருமருங் கினுந் திரண் டேதத்.

பாரதன் மேலா மண்டகோ ளகைபொற் பருப்பதற் திருப்பவும் வல்ல, சாரதக் குழுவங் குழிவிழிப் பேழுவாயத் தளாநடைப் பேயக் ளுஞ் சார, நாரதன் மகதி யாழநரம் புளர நநதிகைப் பிரம்பெடுத் துலவக், காரதன் வடிவு பெறுநறுங் கூந்த லரம்பையர் கவரிகா லசைப் ப். (சு௯)

கொலையி னயனத் தஞ்சன மறுவுங் குளிரமொழி யமிழ்தமுங் குலவு, மலைமகள வதன் முழமதிக்குடைநது வானெயிற நரவினுக்கி டைநது, கலைவள ராம லுடலகுறைந் தொதுங்கிக்- கடுகைமா லூர மா கபித்த, நிலைபெறு சடைக்காட் டலைநதிக் கயலவெண்ணிலவு கான் நினமதி கிடப்ப (சு10)

கறங்கிடுந் திரைநீர்க் கங்கையஞ் சடையிற் கட்செவிக் கடும்ப ணிசீற, வறங்கிட றவிர்து கரநக் துதியா லுரித்தமுன மருங்குற் வுடுதத், மறங்கிளர் தழறகட் கொடுவரிப் புலித்தோ லுடையனுங் கிடுந் தொறு மருணமா, னிறங்கிட வெருவிக் குதித்தெழுந் தற்ற நோக்கி யங் கிடக்கரத் திருப்ப. (சு11)

கோல்வரை நிகர்க்கும் வரிநெடுந் தடங்கட் குவிதனத் திரித்தோ டோயநத், சேல்வரை துவசச் சித்தசு னெரியத் திறந்தகண் டிருதா! ற்றிகழக், கால்வரை யளித்தற் கரிதென விரிந்த கடுதூகர் களனுமவி துறும், மால்வரை யருவி யெண்ணமுப் புரிதூல் வயங்குமார் பமுமிக் விளங்க. (சு12)

தூயசெந் தமிழ்ச்சுந் தான்றனக் காகத் தூதுபோய்ப் பரவைபா னடந்து,மேயவன் நிறல்சே ரந்தக் ளாக விலங்கன்முன் கலங்கிடவு

தைத்துச், சேயசெங் கமல மென்சசிற் தனப்ர் சிந்தையம் போருக
மலரக, காயகதிர் விரிக்குஞ் செழுமணிச செம்பொற் கணைகழற் று
ளினை கவின. (௭௪)

சுமமையா கலிஞ் ழுலகினிற் புகலி தோன்றிய கவுணியச்சேய்
க்குக், கொம்மைவா முலையா ரமுதுமுத் தமிழுங் குழைத்துமுன்கு
டித்திடப் பருககு, மம்மையோ பாசு மாகமற் றெவாககு மருள்கு
ளித திடுமவிழி பரப்பி, வெம்மையா மடங்க லாசனத் தெமையாள
விமலனங் கினிதுவீற் றிருநதான. (௭௫)

முநதைநாட் களிணித் தனமையி னிகழநத் முழுவது நினைந்து
நீண முடிக்கிட், கிந்தைமா விரத் நிகரத்தகோ புரஞ்சோ கீழ்த்திசை
வாயிலபோய் நநதி, யெந்தையே வலிந லடுநதிற் கால னிருகர மி
ருசர ணநதன, சிந்தைகம பித்ததோ டெம்பிரா னிருகருந திருசச
பை யுடுபோயத் துதிப்பான. (௭௬)

பொங்கர விதழிப் புதுமலா புனைநத் புரிசடைப் புனிதவம புய
ததோன, கங்கர கங்கா தரகர வளையுங் காயசினத் தரககுமுன னுரி
தத், துங்கர வியனன மதியமுக கண்ணஞ் சுரநா விடைவலா வ
ச, சங்கர வமல திகம்பர வுமபர் தலைவரின் றுணமலா போற்றி. (௭௭)

மனறனமைக கூழை மலைமகட் புணர் வருததுதி யென்றசொ
ன் மறும், லனறம் ரருக்காச சென்றுடற் றுவனென நங்கனை யைங்
கணைக்கிழவன, பொன்றமத் தக்ககட் புலககனல கொளுத்திப் புனன
கை புரிந்துமுப் புரமுங், குன்றவிற் கனகக் குன்றவிற் குனித்த கு
ழகநின குணாகழல போற்றி. (௭௮)

ஒருமலை யெடுத்த விருந்திற் லரக்க னுரனுடைந் துட்கமுன் னூ
ன்றிப், பொருமலைச சலதி கடைந்திடு மநநாட் புத்தமுத்ததுட னுதி
தது, வருமலைப் பழித்த குழற்றிரு மணன் மலாவிழிப் போதணிந
தடியா, கருமலை வகற்றி யின்பவீ டளிக்குங் கணைகழற் றுணமலர்
போற்றி. (௭௯)

வேறு.

எனப்பல துதிகள் கூறி யீசனை யிறைஞ்சி யேத்தி
மனப்படு மசச நீங்கி வாயபுதைத் தொதுங்கி நின்றந்
கனப்பதி பாகன றன்னை யவனிமுற் படைக்கச் செய்தாய்
கனப்படு முலகங் காக்கக் கண்ணனைக் கற்பித்தாயே. (௮௦)

கண்ணழல் கதுவும் வெள்ளைக் கரடமால் யானை யூரு
மண்ணலைப் புலவா பொனஞ் டளித்திடற் கருவிச செயதாய்
தண்ணெனுங் கதிராக் வீசஞ் சந்திரா தித்தா தம்மை
விண்ணினி லுலவி வைபம விளக்குவீ னொனவிடுததாய. (௮6)

எபெறு மளகை தனனை யிருநிதிக குபேரற் கீர்தாய்
பாழுத வெங்கும்வீசப் பவனைப் பணித்தாய் மற்றை
வாரதருஞ் சலதியாள வருணனை வைத்தாய் தன்மச
சொகெடு மவாக்குத தண்டஞ் செய்வதற் கமைத்தா யென்னை. (௮௭)

திரிபுவனத்து நீதான செய்தகற் பனைகளெல்லாஞ்
சரிவர நடந்த தினறுந் தமிழனென பிழைத்ததிலலை
புரிசடைப் பரமவென்று புரிநெடும பாசத்தோடு
முரிசெயற் கரிய தண்ட முதலமுத திராமுன் வைத்து. (௮௮)

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காகக் வல்லா
ந்கருவா யிதனை மறறோ பணிசெய் நிறுத்து கென்று
தூக்குநீ டிலைக்கோ லனஞ் சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற்
ருக்குமா நின்று வந்த தாழ்வெனகொல சாற்றுகெனறன. (௮௯)

கண்ணிக ளுன்றிக கையிற் காாமுகங் குனித்தம் பேவி
மண்ணினமா வினங்கு கொன்றும் வாயத்தபுட் குலங்கண் மாய்த்தும்
வெண்ணிணத் தழிக டின்று வீக்கிய சடத்தா னனறென
றுண்ணிகழ் விலலா வேடனுபத்த துறைத் லுறறன. (௯௦)

பரிமகம் புரிகின றுளே பகாதரு மாக மாதத்
தூரியநீர் படிகின றுளே வ்யாசிவ விங்க பூசை
புரிதர நினைகின றுளே புண்ணியத் தலத்தி லுன்னைத்
தெரிசனஞ் செய்கின றுளே சிவநிசி நோற்கின றுளே. (௯௧)

எத்தவம் புரிந்தா னிவங் னெயதுதற் கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிந்து நீதி திறம்பிடி வறங்க டேயு
முத்தரும் பவங்கள் செய்யு மூக்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக் கடனீர் சூழ்ந்த தாரணி கவிழு மன்றே. (௯௨)

என்னுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவஞ் லீன்றிங்
குன்னுடைக் கணங்கள் செயத் துணைத்திடக் கேட்டி யோட்டி
மின்னுடைப் படையாற் றண்டால் வெட்டியும்புடை ததுஞ்செனனி
முன்னுடைத் துதிரத் தோடு மூளைகள் சிந்தி னோ. (௯௩)

தாவரும் பவங்கள் செயவார் தாஞ்சிவ லோக மேவில்
யாவதை தண்டஞ் செயவ தெனறெதி ரியமன கூறத
தேவரு முனிவா தாமுரு சிந்தையிற் றியானஞ் செயயு
மூவருந் தானுய நின்ற மூத்தியு மொழிவ தானுன். (௮௯)

விறபயில வேடன் முனனாள் வேட்டமே லெழுநது நகந்
மறபடு காலையுண்டி யனநதலற் றருகிற சாரநது
பொறபமா விலவஞ் சாததிப் பூசனை புரித லாலே
சொற்பயில பாவ வேலை சுவறிடத் தூர்த்திட் டானே. (௯௦)

இத்திற மறியாய நீயு மெழுதருங் கணக்கில வலவ
சித்திர குததன் றுணுந் தெரிநதில நென்று திங்கட்
சத்திரன் றனைக்காயநத் சங்கர னுணாப்பத் தீடமெ
பத்திரமெடுத்தப் பாததுக கணக்கனும் பரிநது போற்றி. (௯௧)

சிவநிசி யெனப் தோரான் நின்பதற் கூனகிட் டாம
லுவவசி யாகி நினா னுவாப்புலி யெணகு சிங்க
மவமெனைச் செயயு மாலென றஞ்சியவ விலவத் தேறித்
தவாவிடுங் கணைக னேவிற றடைசெயு மிடையி லெனறே. (௯௨)

கூதருஞ் சுரிகை யாலச குழைகளைக் கொயது வீழ்த்தா
னீர்தரு கண்க டனனி னித்தினா வநதா விரதப்
பார்தனில் வீழ்வே நென்று பயந்ததிற பனனம் பண்ணி
யோதரு மமைமான பனி யின்றிவண் வருமென றெண்ணி. (௯௩)

சுகிர மில்லா வேடன் றுயிறுநற் திருநதா னீச
னிசியென நினைநது தொனனா னீதியிற் செயத் தன்றென்
றுசிதமாயக் கணக்க னேத வொண்டழற் சுடலை தனனிற்
பசிதமே பூச மேனிப் பரமனும் பகரும் பினனும். (௯௪)

அதையுண்க் கறைவங் கேட்டி யறிந்திடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக் கணத்திற் சேர்ந்தான் சித்திரன முத்தி நலகும்
விதைநிகர் கங்கு றனனில் விதித்ததூல் வழிவ ழாம
விதையமீ தறிநது செயதா லியாமவ னுன னெனறே. (௯௫)

செவ்விர வனைய கூந்தற் சிவைமுத னேற்றல் செய்யு
மவவிர தத்தின் மேன்மை யாவபோ கணிக்க வல்லா
கைவிரல் கண்ணிற் பட்டாற் செய்வதென கவலை நீக்கி
மைவிர வியகா மேனி மறவிநின் னாத ரோடும். (௯௬)

வைத்தமுத் தினையை வாங்கி வழிகொள்வா யென்ன ஞான
விதகன கருணை யோடு விடைகொடுத்தருள வேண்டி.
முத்தலைப் படைகொள காலன முதல்வனை முறையிற் ருழந்து
சித்தமுந் தெளிந்து தேறித் தெனபுலத் தெயதி ஞானே. (௯௭)

வேறு.

வெங்கொடுங்கொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளிவெற்பிலொ
ரு புள்ளிமான, செங்கை கொண்டருளு மண்ணல் கண்ணரு டினந்
தொறுமபெறு கணங்களுந், கங்க ணறறலைமை பெற்றி ருந்தபினெ
ரைந்து பைந்தரு வளந்தருந், துங்க முற்றகன கந்திகழந்திவரு சரா
கள வாழலக மேவினான். (௯௮)

ஆட கப்பொனூல கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ் மாடமேற்
காட கத்தினுறை வேடனுறறலாகொள கற்ப கத்தினிழ லுறறடிப்
பாட கத்தொலி பரப்ப ரம்பையாகள பலரு கினறருகு பணிசெய
மாட கத்திவவின் யாழின விஞ்சையாகள வரதுபாடநனிவைகினான்.

அளவி லாததின மங்கி ருந்துபுக முளகை மாநகரின் வளமெலாந்
தளாவி லாதவ ணருநதி முநதிமிகு சாடியிற் றயிர் நெய தேடியே
களவி னுவிடையா பாடியிற் றிருடு கண்ணன வண்ணமுறு கன்றினை
விளவின் மீதெறி முகுந்த நைகணர் விநதன வாழலக மேவினான்.

கொண்டல் வண்ணமுடல் கொண்ட கண்ணனருள் கொண்டு
வைகடுவை குண்டமீ, தண்டர ண்டினாசெய்தொண்டுகொண்டதனி
லான போகமவை யாவுமுண, டெண்ட விராததின மங்கி ருந்துபி
னிருநத் வத்தினா பொருநதிடு, முண்டகநதனி லிருநதி டிருசுதா
முகன றிருப்பதவி முனனினான். (௯௯)

ஒதி மககொடி யுயர்த்த நானமுக னுவந்த லோகமதி லுற்றதிற்
கோதி றுப்புரவு துயத்த பினபுகை கொண்டு முப்புர மெரித்திடு
காதி நதகயிலே யுறறு எத்தினி லரும்பெ ரும்பொருள் விரும்பவே
யீதி வறகரன மருது தந்தருள வினப முறறினி திருநதனன். (1)

கைத் வத்தினுயர் வேட னீடு சிவ கங்கு லென்பதுண ராமலே
செயத் வத்திலிது பெற்ற னன்பரம சிவநி சிப்பெருமை சிநதையிற்
பெயத் ருச்சனை புரிந்து கண்டியில் பிரிந்த ருந்துத் தவிர்த்துளா
யெய்து தற்கரிய முத்தி வீடதனி லெய்து வார்குளிலே யையமே. (2)

என்று சூதமுனி போத மாதவாகள் யாரு மேருவி லெடுத்தெயி
லன்று நீறுபட தூறு மாறுபுனை யரச னுகருரிய வீரசனி [ன
யொன்று பாவவல லிருட்க ருக்கனிக ரொக்கு மெனப்பதை யுணராத
நன்று தேசிகநின் னுலெ னுமுடி துளக்கி நனமொழிக ணலகினா.

அங்குலச்சருக்க முற்றிற்று.

சவுமினிச்சருக்கம்.

வாதரா யணனென றேது மறைதெரி முனிவா கோமான
பாததா மகாக ஞன்னிப பரவசத தோடும போற்றிச
சிதநாண மதியஞ சூடுஞ சிவநிசிப் பெருமை யினனுஞ
சூதமா முனிவன மறை முனிவரா தமக்குச சொலவான். (க)

தோடுறு கமலத தோடு துளிமதுக் குவளை யாமபற
காடுறு கமல வாவிக்கயலினங் குதித்தங் காடக
கோடுறு தவளக கோடு குமிறுநதண பண்கூழந தம்பொன்
னாடுறு மமரா தாமு நாடுங்கே கயநன னாடு (2)

அருமபுறு கமலச சூழி யதனினின நெழுநது வாளை
சுருமபுறு மலாததண சோலைச சூதநற கனிகள் சிந்துங்
கருமபுறு வேலி சூழநத கழனியிற் கதிராசசெஞ் சாவி
விருமபுறு முதது நத்தி னித்திலம் விளங்கு மெங்கும். (ந)

புனறலைக கரியசெங்கட புரிமருப் பெருமை வாயான
மனறலைக கமழும் வாவி மலாபல மேயநது வாவித
துனறலைப் புனல தாரநது சுரநதுறச் சொரியுந தீம்பால
கனறலைத துண்ண வூட்டிக காஞ்சிமா நிழலிற் றுஞ்சும். (சு)

நிறம்பயின் முநதூல பெற்றோரோ நீதிமா மறைதூல கற்றோ
திறம்பயி லரசா வாசச சீரகத தாமா கொங்கைப்
பறம்பயி னெடுங்கட் செவவாயப் பாாமகள புதலவர் முன்ன
யறம்பயில் குடிக டின்று மநதநாட் டகத்தி லுள்ளான. (ரு)

வெநதழல வேள்வி செய்யும் விப்பிர னெருவன் முனனாட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும பேரா
ளந்தர வானில வாழு மரம்பையை யனையான் மாறன
கநதமா னாநது தண்பூங் கணைக்கிலக காக நிற்பாள். (கூ)

வளமிகு செலவந் தன்னில் வளநதுவற் சரமோ ரேழிற
றளவமென மூரற பேதை தையலா ரோடு கூடி
யுளமகிழ சிறநில கோலி யுறுகழங் கூச லாடி
யிளமயி லனையாண மங்கைப் பருவம்வந தெய்து கின்றாள். (௭)

வேறு.

தடங்கி டநதிடுந தாமரை யருமபெனத் தடிததுப்
படங்கி டநதபாம பேரதுபார் பகர்நதிடத தரந
வடங்கி டநதிபமருப்பிணை மருட்டிமா மணிப்பொற
குடங்கி டநதெனக குலவிய கொமமைவெம் முலையாள்., (௮)

வடிதத நெட்டில வேலொடு மாவடு வடிவாட்
டுடிதத செங்கயல சுருமபுவேள கரும்பினிற நெடுக்குங்
கடிகக ருங்குவ னைகடமைக கடுதநீள வளவேக
கொடிககி னைககுழைக குழைகளிற் குதிகருநீள் விழியாள். (௯)

கருகு கங்குலபைங் களங்கனி முழங்கிடுங் கடனீர்
பருகு மங்குனற பதிகமொத ததிபரி மளங்கண
மருவி நெய்ததுநீண டளிககுலம விருநதுண மலாநத
முருக லாததொடை சூடியே முடிககுமொய குழலாள். (௧௦)

சயிர வங்கவிர தொண்டைமென் கனிகடற பவளஞ்
செயிர றுளுசெழுஞ் செங்கிடை கொங்கிடை யிலவம
பயில கொழுந்துண ரினைததையும் பழிததுமைக கடைக்க
ணயில விடங்கொளு மவாக்கமு துதவுசெவ விதழாள். (௧௧)

சலநத ரும்பொலந தாமரை மலாநிகர் முகத்தாள
கலநத ருநதட மாபுடைக காளைய ரெனுமா
வலநத ருங்கட கரிகளை வணககுமங் குசமாய்
நலநத ருநதிலந திகழ்குமிழ் நாணுநா சியினாள். (௧௨)

தேன லநதரு சருககரை செழுங்கனி கரும்பு
பான றும்பொழிற பசங்கிளி மொழிகளைப் பழித்துப்
பேன வெணடிரை கடைநதுமுன் றுளவணி பெருமான
வான வாக்கருண் மருநதெனு மதூரமென் மொழியாள். (௧௩)

பாரின் மேல்வளர் மரங்களிற் படர்ந்தமென் கொடியைக்
காரின் மேலெழு மினனை நுண் னூலினைக் கடிந்திட்

டேரி னுலயர் மதனா சிருத்திடு மல்குந்
மேரின மீதவ நெழுநதுநின் றெததசிற றிடையாள, (௧௪)

ஊற்றி ருந்தமு தொழுகிடு மல்குலுக் குலகின்
மேற்றி ருந்தா சிலையொடு தொடுகடல் விடுதோ
காற்றி ருமபசிக் கருநதிடுங் கடசெவிப் படமுந்
தோற்றி ருந்தவென றுலதற் குவமையென சொல்வாம். (௧௫)

மஞ்சளு சீர வௌத்துயின் மாயவன் மணக்கு
நஞ்சளு சோவிழித் திருமக னுடொறு நயக்குங்
கஞ்சந் தோற்றிடிற் கழியனப் பெடைநடை கறகு
மஞ்செஞ் சீறடிக் குவமைமற் றியாதெதித் தறைவாம். (௧௬)

இனைய பேரெழில் வாயநதிடு மினங்கொடி தனைககண்
டனைய தந்தைதாய மிகமகிழந் தகமதின் முந்தால
புனையும் பூசா னெருவனுக் கிசைநதுளம் பொருநதி
மனையி னுனமறைச சடங்குடன வதுவைசெய தளித்தா, (௧௭)

நாம னுங்கலைப் பனவனு நளிநதி முககதுப்
பூம னுங்குழற் பூவையும் புரிவொடு வைகிச
சோம னுட்புக லுரோணியுந் துவசமீ னுயாதத்
காம னுநதுணைத் தேவிபு மெனக்களித் திடுநாள் (௧௮)

புலநது றந்துவெம பிணிகளாற் புணாந்துபூ சுரனு
நிலநது றநதுட லிறநதிட நளமதி நீங்கிக்
குலநது றநதிடா நீதியைக் குறித்தவள் களத்திற
கலநது றநதுளாள் கலங்கினள் கைமையுற் றிருந்தாள் (௧௯)

வேறு.

வனவரிக் குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமதிகொழுநதுந்
தினனிரை புரக்கு மாயாவேயங் குழலுந் திறம்பெறக் கறங்கு சேமணியு
மனவெனக் கனலுங் காமவெந் தீயை யனிலமொத்தனுதின மூட்டக்
கனதனக் கிரிகள் பசிலபூத்தணையிற் கண்படை பொருந் திலளகலங்கி

கோடுவாய கூடக் கலைவளர் திங்கட் குடை மதன் படைபடும்
பசம்புண், ணுடுநீ டழற்கோ னுழைந்தெனத் தெனற் லுலவநெட்
டியாததுள முருகி, வாடுதா லிடைபோ லங்கமு மெலிநது மதன
நோய பொறுக்கரி தாகித், தேடுமா டவர்கள பலரையுந் கரவீற் சிந
தனை களித்திடச் சேர்ந்தாள். (௨௧)

மலைக்கிணை யெனப்பொற் சணங்கலாந் தகன்று வட்டமிட்டெ
முந்திறுமாநத, மூலக்கிடை யிடையுந் தடித்தரி விளரிமுாலசெழு
முளரிபோன முகமு, மலைக்கிடை யுதிக்கு மதியமொத துடலு மந
நிற மாயமு தூறு, மிலைக்கிடை மலாச்செவ வாயிதழ் வெளுப்பக
கருப்பமுறறிருநதன ளிப்பால. (௨௨)

அநநக ருறையு மறையவ றொவரு மறிநதன ரவட்கடிந் தகற்ற
'வினன்னுற றிரங்கித துணைவிழிப் புனலா லிணைமூல களைக்குளிப
பாட்டிக, கணனலிற கனிநத மொழிச்சவு மினியுங் காணவழிச சென
றிடுங் காலைப், பின்னவா குலத்தில வருவொரு காலை பிறைநுத ல
வள்கரம் பிடித்தே (௨௩)

எக்குலத் துளைந் யார்மனை பேபோ தெவவிடத் தெய்துதி யெ
ன்ன, மைக்குழற் குயிலு முற்றவா றினைத்து மறறவற குணாததிட
மயல்கூட, திக்ருவிற குணிகு மதன்னுக் குடைநதாண் டிங்கிவள
கொங்கைமேற் காத்தன, மிககுனக் கினியான பதியெனத் தனது
வியனமனை மீதுகொண டிணைநதான. (௨௪)

மருவுயித திடுதண மலாககுழ லணங்கு மறறவன ருனுமா மல
நிற, நிருவுயித திடுமைங் கணைக்கிழ வனுநற் றேவியு மாமெனக் கூ
டி, யிருவுடற் குயிரொன ருமெனத் தழுவி யினபமுற் றிருநதிடு நா
ளிற, கருவுயித தனளபைங் காவியங் கணணி கணவனுந் தனது
ளங் களித்தான. (௨௫)

இன்னணஞ் சிலநாட கழித்தனன் வேற்றூராக் கிவருயிாக் கண
வனே குதலுந், தன்னலங் கெடுக்குங் களிமது நுகாந்து தமியளா
யிருநதுகங் குலினவாய, மின்னலந் தருதுணணிடைமடக் கொடியும
விரகவெந் தீச்சுட வெதுமபி, நன்னலந் துறந்து நருநதிடும வேட்
கை நனியுறத் தனியிது புரிவான். (௨௬)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புனிற்ற னல்லிளங் தீன்றுறு
தொழுவி, னிடைபுகுந் தருநது மதுசசெருக் கதளு லிரங்குமா னீன்
ற கனறினைக்கொன, றுடையதன எனத்திற் கொண்டுசென் றிரவி
னுனருந் திடுவதற் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிநெய் வா
க்கி மெனநிரி விளக்குமேற் றினளால் (௨௭)

அவ்வயிற் செகுத்த தாவிளங் கன்றென் றறிநதனளயாநதனண்
மயங்கிசு, செவ்வயிற் கண்ணுள் கன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியா னிததுப், பவ்வநீ ருலகோர் பழித்தகட் குடிதத பழுதுவநத
துவெனப் பயநது, மெவ்வ மிலாம லூனுணத துணிநதான் யாவ
ரே விதிவலி கடப்பார. (௨௮)

புள்ளெனுங் கண்ணுள் புளளம் தெடுத்ததுப் புரணிக ஞ்ரித்தரி
ந துரிசை, யுளளவன் ஞ்ரங்கன வேறவே றமைத்திட் டிவபபுறக
கருணை செய தருநதி, வளளவாயக கமல நாயகன பூரு வத்திசை
வரும்புல ரியினவாய, வெள்ளெனும் பனைத்து மளளினை கொணா
நது வீதியிட் டிவையிசைத் திடுவான். (௨௯)

வெயயதீச சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மெனகுழக கனரி
னை யொறுத்தின், றையகோ தினறு போயது மறுகி லனைவருங்
காண்மி நென நெறிநது, தையனமீண டிறபா லெயதினை வே
ளாண டகை பெறு காளைகேட் டெயதிச, செயயவாய மையினீ பி
ழைத்தனை போலு மெனவவட் டேற்றின னிருநதான. (௩௦)

வெறுத்தன னிகவா னங்கவள கொங்கை விழைநலவேடகை
மீதுநதிட், டிறுத்தபேரனபா லனறுபோ லெனறு மினபமுற நி
ருநதிடு நாளிற, கறுத்ததுவல் விடத்தை நிகாததவெம் பிணிகள் கா
யமீ துடற்றிடத் தேம்பி, மறுத்தலிா மதியை மருட்டுவாண் முநத
தான் வருநதினண மரணமுற றனளே. (௩௧)

வேறு.

அசசமை யத்தினி லடாநது வாரியிற
கைச்சமைக் கடுநிகா கால தூதுவா
பொய்சசமை மினனிடைப் பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிர வெளவி யேகிஞா. (௩௨)

நநதலி நென்புல நண்ணி நண்ணரும்
வெநதிறற் கூற்றினமுன் விடுப்ப தானமுகத
தநதமி நீலினை யனைத்துமாயநது பின
பைநதொடி முகத்தினைப் பாராத்துக் கூறுவான். (௩௩)

அனறிருட் பொழுதினி லானின கனறினைக்
கொனறிருந தரனறிரு நாமங கூறிய
நனறியிற கெடுநதழ னைகந துயத்திடு
மொனறிய தீவினைக் குரிய எலலைநீ. (௩௪)

சிலைமக் ளாக்கிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம வழங்கி வானதி

புலமகட் குடினே னருளிற் கூறினான்
புலமக ளாயப்புவி போதி நீயெனமே. (௩௩)

அநதக னுணையா லழகின மேனியு
நொநதுடல பொறுக்கொண நோயக னுங்கொடு
கநதமா குவனேனோ கணக ளினறியே
வநதொரு புலமகன வயிறற்ற றேனறினான். (௩௪)

அநதவாத துறவிகா ளணங்கு நோயுடன
சிறநதவாட் படைநிகா திருட்டி யினறியே
மறமபுரி புலயாதவ குலத்தில வநதவன
பிறநதகா ரணமினிப் பேசக கேடடிரால. (௩௫)

உம்மையிற கறபொரி இ யுளதத வாககொடு
கைமையிற பலரையுங் கலநத தீமையாற
செமமையின மேனியிற நீய குட்டமும
வெம்மைகொள சூலேனாய முதல்வி யாதியும். (௩௬)

பெறறன ளவனொரு பிடிய தாயினு
மறறவா பசிககன லவிகக விட்டுணை
குற்றம தாறபசிக கொடுமை கூடதுய
ருறறவ டேம்பிடு முடலந தாங்கினான். (௩௭)

பலத்தினை மிகததரும் பசவின கன்றினை
வலத்தினிற செகுததுவன ஞ்ரங்கண மாநதலா
னிலத்தினிற புனறொழி னீச டொன்றிடுங்
குலத்தினிறறே னறினன கொடிய நீர்மையான. (௪௦)

எண்ணுநல வினையினை யிகநது தீவினை
பண்ணிட வியறறுகட் குடிதத பான்மையாற்
கண்ணினை யினறிமைக கடலு தெதிடு
மண்ணினமேற றேனறிமெய வருநதி னுளரோ. (௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீன்றதாய் தந்தைய நிறப்ப
மனையெ னததனை மணநதுகொள வார்களு மினறி
யனைய ஞாப்புலச சேரியி னையமேற் றருந்தித
தினையி னோநல னின்றிநல் குறவொடு திரிந்தாள். (௪௨)

தினாழு திரந்தொமாத தினாயுநித் தினையிலாந களத்த
மனாழு திரந்திடக குரைத்தட வளைந்துமெய கூனி
யுரைழு திரந்தவ ருவமமிட டெரைத்தகொக கொப்பாய
நரைழு திரந்துநல விளமைபோய முதுமைநண ணியபின (சும)

சொன்ன மாநநற் சிவநிசி நோற்றிடத் தொடங்கி
யன்ன மாநகாச சனஞ்செல வநிந்தவா கூடப்
பின்ன மனநிமற நெருபுலை மடநதைதோள பிடித்தக்
கன்ன லாவய றுன்னுகோ கன்னமீ தடைந்தான. (சுச)

தீய வெம்பசி கனற்றவோர் தெருகதனி லிருந்து
தூய கண்ணிலேற் குதவுமின சோறென விரந்து
கூய போதிலம மறுகிடைக குறுகுமோ களிய
னாய விவநிற குணவிதென றவளகரத் தளித்தான. (சுரு)

புனமை யாலவ னிட்டகூ வளைதனைப் புசித்தற
கனமை யாலய லெநிந்தன ளாங்கது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிங்க நாயகன றுலையிற்
நினமை தீப்பவா சாததிய தழையெனச சிறந்த. (சுகு)

அறறை நாட்சிவ ராதநிரி யனந்தலூ ணகற்றிப்
பறறை நோகரப் பரையொரு பாகமாம பரமன
கற்றை வராசடை முடியெறி கவினகொளவில் வதத்ற
பிற்றை நாட்சிவ பூசனை புரிபலன பெறுவான. (சுஎ)

யாம நான்குமன நிரவுபத் துகமென வெண்ணித்
தூம மாறழற் பசியினுற றுயின் நில ளிருந்தான
சேம மார்தடந தோகடி தருணனமுன் செலுத்தக
காமா செங்கதிக கடவுளுங் குணபுலத் துதித்தான. (சுஅ)

விடியல் காண்டலு மீண்டொரு தெருத்தலை மேவி
யடிசி லேற்பமற நப்புலை யரிவைதோள பறநி
நெடிது சேறலுங் காறளாந் துயிரிலை நீங்க
மிடிசெய் மூப்புலெந நோய்பசி வருத்திட வீழந்தான (சுகூ)

ஆத பததழல கொளுத்திய நிலத்திலவீழ்ந தழுநி
யேத முற்றவன் பட்டவெந துயரள விலைப்பின
பாத கப்புலை மகளுட றணந்துயிர் பறிந்து
போதலுற்றிடத் தொடங்கியே புறப்படும போதில். (சுஃ)

பணிப்பணிப்புயக கணிச்சியம படைப்பர னருளா
லெணிகக ணிககருங் கணங்களை யேவிநீர் மேவிக
குணிகக ருமபுல மகருயிர் கொணாமினென றுரைப்ப
மணிசசெ முஞ்சுடர் லீமானமோ டிமபரின வரதார (௫௧)

அன்ன காலையிற் புலமக ளாவியைப் பொலமென்
றுன்ன வேவருந திவவிய வருவினிற் சோததுக்
கின்ன ராஜியா பாடிடக கிளிமொழித துவர்வாய்ச்
சின்ன தூலிடை யரமபையா நடமபயில் செயய. (௫௨)

தகக துந்துபி முழுககிடச் சாமர மிரட்ட
வகக ணததினி லவிமணித தோமிசை யேறறித
தொகக வெண்ணிறச சோதிவிட் டொப்பறத துலங்கு
மிக்க பேரெழிற் கயிலையிற் செல்லுவான் விரைநதா. (௫௩)

கண்ண ஞாயிறங் கண்ணெனென கண்ணென் கதிரக
டண்ணெ ன்ணமதிக கடவுளுஞ் சலசநட் புடைய
வண்ண வானக திர வானவா முனிவர ருரகா
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியககர்விஞ் சையாகள. (௫௪)

பரிந்து போற்றிரின் தவாக்கெலா மருள்விழி பரப்பி
வரிநத நீளகுரன் மாடகத திவவியாழ் வாங்கிப்
புரிநத வாசடை நாரதன புகலருஞ் சுருதி
தெரிநது பாடிய பாடலிற் செவிததுணை கொடுத்த. (௫௫)

கையின் மானமழுப் பிறங்கிடக் கனற்பிழம் பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளங்கிட விடறுகாந திருண்ட
மையி னிற்றிகழ் கண்டமும் வண்டுபாண் மிழற்றச
செய்யி ன்றுசெங் கமலநோ வதனமுந திகழ. (௫௬)

படரு மென்கொடி யறுகிலைப் பசமையாற் பொறிப்பை
விடரு மிப்பணிச சுடிகையிற் நிகழ்மணி வெயிலா
லடர்த டநதினாக் கங்கையா லணிசடா டவியிற்
ரொடருஞ் சந்திர னிரதிர சிலையெனத தோன்ற. (௫௭)

உழலை சோபவ வெயிற்கொதுங் கிடத்தன துப்ப
கழலை நீழலா யடியவாக் கருள்புரி கந்தன
குழலை யாழினை யமுதினைக் குழைத்தன குதலை
மிழலை கேடளெ மகிழ்நதிடு வாணகை வயங்க. (௫௮)

கலக வாள்விழி யரம்பையர் கவரிகா லசைப்ப
வுலகி லாருயி ரனைததையும் பெறறசிற றுதரத
திலக வானுத லுமையுடன் செம்பொன வியனற
விலகு மாமணி யாசனத் திருநதன னிறைவன.

(ருக)

ஆறு சூடிய வண்ணனமுன னாதரத் தியங்கு
மேறு சோமணி விளங்கிய விமானநின் றிறக்கிக
கூறு மிப்புலை மடநதையை வினாநதுடன் கொடுபோய
வீறு சோண நாநரக கணத்தினில வீடுததா.

(ரு௭)

எம்பி ரானறிரு வுளங்கனிந திரங்கியங் கவடன்
வம்பு லாநதிரு மலாமுக நோக்கியிவ வணாக
ணம்பு லாமவிழி மாதரோ டிருத்திமற றதற்பி
னும்பா நாடரு முததியுந சருதுமென றுணாததான.

(ரு௮)

அனைய எவவுண கேட்டன ளகமகிழ்ந திருநதா
ளினைய மாககதை படித்தவா கேட்டவ ரெவரும்
வீனையா ழிநதர னருளபெறு வாரென விரித்தப்
புனைநெ டுஞ்சடைச சூதனம் முனிவாககுப் புகன்றன.

(ரு௯)

சவுமினிச்சருக்க முற்றிறறு.

கீஸ் மாடபாதசசருக்கம்.

ஏதமற் றுயர்ந்த சீர்த்தி யெம்பிரா னிரவின காதை
யோதமற றுளதொன் றுங்கட் குணாததுவன கேண்மி னென்ன
மாதவத் துயர்ந்த செயய மறைதெரி முனிவா கேட்பச்
சூதனுற றமுத மாரி சொரிந்தெனச் சொல்லுறறன.

(௧)

பைம்புலி புலர்த்துங் கொங்கைப் பாவைய ருடுங் காலச்
சம்புலி வருந்த மாலைச் சமனையி ரென்ன வேக
வெம்புலி யென்ன முன்னி மேற்றிகைத்தோற்று மென்கீற்
றம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சி யயோத்திமா நகரொன் றுண்டால்.

(௨)

மன்னர்தம் மன்ன னென்ன வருந்தச் சதன்பான் முன்னாட்
பனாக மீ திற் றஞ்சம் பசுந்துழாய் முருந்தன் றோன்று
மந்நக ரளிகும வேந்த னாதபன குலத்தில் வந்தோன்
கன்னலந் தருதிண் டோளான் கருதலர்க கடியும் வாளான்.

(௩)

குத்திர மறவோர் செய்ய கோல்வளை யாமற் கோளிப்
பத்திர சயன னெனனப் பரிநதுயிர் பாது காப்போ
னத்திர நமனச செவ்வா யரிவையாக கனங்க னன்னாண்
மித்திர சகன னுமம் விளங்கிலை யலங்கல் வேலோன. (சு)

குன்றென வளநது வீங்குங் குவிமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மனறலங் கோதைக் கோதை மதயநதி யெனனு மாதைத்
தனறடஞ் செங்கை பற்றிச் சடங்குசெய தழல்சான் றாக
முனறவ முடிவான மனறன முடித்தவன முயங்கு நாளில். (ரு)

விலங்குபுள கலங்க மாய்க்கும வேட்டமேன் விருப்ப முறறி
யுலங்கெழு வயிரத் தோளா னெண்மலா பொதுளிப் பூதத்
பொலந்தரு சினைகள் வானம் போனவெங் கானம் போவான்
பலங்கொள்கா முகப்பட்டாடை பட்டிகை மருங்கிற் சோத்தி. (சு)

செஞ்சுட ரெறிககுஞ் செம்பொற் செழுமணி மகுட நீக்கிக்
குஞ்சிபூந் தொடையிற் சூழநது குலவிட விசித்துக் கூமை
விஞ்சிய சரிகை சோத்து வெறுக்கையி னமைத்த பச்சை
மஞ்செனத் தோற்றுஞ் சோதி மரகதக் கவச மிட்டி. (எ)

கைப்புடை கட்டி வெனனிற் கடுங்கணைத் தூணி தூக்கி
மைப்புடை வரையுங் கண்ணா துதனிகா வரிவில் வாங்கி
மெய்ப்புடை மனங்கா லொத்து வினாயுமைங் கதியிற் செல்லு
நெய்ப்புடை மேனி மேக நீனிற் பரிமேற் கொண்டான. (அ)

சங்கொடு படகங் கொம்பு தவிற்றுத் தழங்கி யார்ப்ப
வெங்கொடுங் கொலையெய வாளி விலலொளி விளங்கும் வைவே
லங்கவை தரித்த தானை யளவில சூழ மணனிற்
பொங்குதுண் ளேரி யோரெண புலம்புக விசம்பு போர்ப்ப. (ஆ)

பெரும்புரி வலைவா கூந்தற் பிடியினஞ் சுமந்து செல்ல
விரும்புறு வேடா கையில விநாந்தெதிர் குணாக்கு ஞாளி
யிரும்புறு தொடரிற் பூட்டி யீர்த்தனர் செல்ல வல்லே
சுரும்பியிர் தொடையான் காணச சூழல்வாய்ச் சென்று புக்கான். (இ)

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாநெடு வானாடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் சிறுநாடுணை திசையேற விடுப்பார்

கலைமான்மொ முயனீடிய களிற்றோடு களிற்றின்
றலைபோயற விற்றனமீளிகன் சரமாரி தொடுப்பார். (கக)

கொடிகொண்டிடு தருவிற்படர் கொம்பேறி விழிப்பார்
மடியுஞ்செவி வளைவாலகல் வாய்நாயகன விடுப்பார்
தடிகொண்டெறி தருவாசுழல் தழுவின் க லுகைப்பார்
பொடிகொண்டிடு நிலனிற்சில பொறிநின்று புதைப்பார். (கஉ)

அடல்சேருழை படர்தாரியி னடிதேடினர் தொடலாரா
மிடலசோதரு மிருகாரியை விறல்வேலினி லெறிவார
உடவாமுக வனலார்சின வலுநீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக ளுடனேவினா விடுவார். (கங)

வருமித்திரன் மரபுற்றிடு மனன்முற்றரி யலர்போ
பொருமித்திர சகனூற்றொரு புரிவிற்றனி குனிவித்
துருமிற்றொடு கணையிற்பல மிருகத்தை யொறுத்துத்
சருமித்திற லெவரிப்புவி தனிவொப்பென நின்றான். (கசு)

வேறு.

இவ்வண்ண நெடுங்காணி லடும்வேட்டம் புரிநதிடுமவ் வெல்ல
கால, மைவண்ணத தடலரக்க ரிருவரொரு வயிறறுதித்தோர் வரது
தோன்றிப், பைவண்ணப் பெருமபாநத னேரதுலக மொருகுடைக்
கீழ்ப் பாது காக்குஞ், செவ்வண்ணக கதிவேலோ னுடனறருக்கி
நெருக்கியமர் செயகின் றுரால். (கரு)

அந்நிலைகண் டன்னவரின் முன்னவனைத் துரநதரச னங்கை வா
ளாற, சென்னிதுணித தனன்குருதி நீரோட வாங்கதனைத் தெரிய
நோக்கி, யிரநிலையில வெலற்கரிதென றியையோனும் வஞ்சகங்
ளியறறி யானே, பின்னிவனை வெலவனென மீண்டோடி மனிதரு
குப் பெற்று வரதான். (ககி)

வரநதரசன் றனனிருதா டொழுதெழலு மாங்கவனுன் வரவே
தென்னச, சநதணிசுத் திரப்புயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிப்பி
லாம, விரதவுட லுள்ளளவு மிழைத்திடுவா னெண்ணிவநதே னென
ன முன்னங், கொந்தழலி லடிசிலடும் வாலுவாதந தொழிலவறகுக்
கொடுத்தான மனனே. (கக)

வன்புலஞ்சா னனம்பயிலும் வனநீங்கி யயோத்திரகர் வந்து தா
ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரடோளான் மதயந்தி யுடன்வாழ்விற்பெ

ருகு நாளிற், நென்புலஞ்சென் றடைந்தபிதிக் கடன்கழிக்குந் திவ
சமுற்ச சிநதை மேவுந், தன்புலங்கொண் டெதரத்திற சாலிதவன வர
வழைத்துத் தாளிற் றுழ்ந்தே. (௧௮)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத தியமுதலர்ச்சனைகளாற்
றிப், போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரிதியென வருந்தவனும் போந்த
போதி, வீசனெனத் தகுநிருத் னெடுமுத்த தொடுதனது நினைவின
வண்ணம், பாசனத்தின் மனிதருடற் றடியுரிந்து சமைத்ததனைப் ப
டைத்திட்டானே. (௧௯)

வண்பெடும பசுநதுளபத் தொடையான்வெள் விடையானறூண்
மலர்க ளுள்ளங், கொண்பெருந் தவமியற்றும் வசிட்டமுனி முனி
வுடனிக கொற்ற வேந்தன, றெண்பெடு மிவனுடனிக நரநுனிக க
லத்தினிடச் சொனா னென்னு, கண்டிகனற் பொறிகாலக கண்ணி
னைகள் சிவந துமிகக் கன்னறு நோக்கி. (௨௦)

மறுவையவித் தொளிருமுழு மதிககவிகைத் தனிச்செங்கோன
மன்ன முநீ, ரறுவையுடைப் பெருநிலத்திற றிருவிழந்து கருநிறங்
கொ ளரக்க யாககை, பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தமுங்கிய
ரைக்கணத்துட் பின்பு தேறித், தெறுவையயிற கரனுயமித்திரசகனு
மனமதளிற் சினமீக் கொண்டே. (௨௧)

மனாதிசுளிற பிழைத்தறியா வெணைசுருளிட் டீனையுனையும் வை
வே னெனனாத், தனாதித்தத்தா மரைக்கரத்துச் சலங்கொண்ட சலங்
கண்டு தாழ்ந்து தேவி, தினாதிபகோத் திரமுதலவ தேசிகனே மாசின்
மறை செப்புந் தெயவ, மெனாதினிநீ சபித்தறகா தெவராசாகுரவரை
சுரு ளிட்டா ரென்றே. (௨௨)

தனமாடத் தளிரியனின் றுறாததிடலும் பாணியிற்கொள் சாப்
ப்பாணி, பொனமாட வயோத்திகாப் புரவலனறன் குரைகழற்ருட்
போதிற பெய்தான, சொனமாட மெனக்கறுத்த தக்கணத்தந நீமை
யிறுற் சுடாவேல வேந்தன, கனமாட பாதனைப் போபடைத்தானீ
ா படைத்த கடற்பா ரெங்கும். (௨௩)

வேறு.

கனறிய வெருளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரோன்றிய தவத்தின் மேலா முறுவனுங் கோப நீங்கிப்

பின்றிய வரக்கன் செயத பிழையிது பிழைத்தொன் றென்பா
வினறிவன் புரிந்த தீமை யினறென யோகிற றோந்தான். (௨௪)

வற்சர துதறகட் செவ்வாய் விரிதினா யமுத மாணுஞ்
சொற்சர சுவதி கேள்வன றேனறல்மான றடந்தோ மன்னை
யற்சர னாகிக் கானிலடைநதுசஞ் சரித்தீ ராறு
வற்சரங் காறு நிறிதி மாறுமுன சாப மென்றான். (௨௫)

உளந்தனி லுணர் வொண்ணு ஆழ்வினை வசத்தாற கூத்தர்
வளங் கொணமுற கோலநீங்கி மறறொரு கோலங் கொண்டு
துளங்கிடத் தோற்றல போலத் தொல்லுருக கரந்து திங்க
ளிளம் பிறைக குழல்போலு மெயிறுடை யரக்க னானான். (௨௬)

மைக்கணத் திதழ்ப்பூங் கோதை மனைமடந் தையாக னெல்லாந்
தெக்கணத் தியம் நென்னச சிந்தையில வெருக்கொண் டேகி
யக்கணத் தகன்று போளு ரருந்தவக் கிழமை பூண்ட
மெய்க்கணத் தவாகள சாபம் யாவரே விலக்க வல்லாந். (௨௭)

வேறு.

வடிக்குரன் மணியாழிசைமுரன் றறுகால் வரிச்சரும் பரறறுபூ
மாலேக, கடிக்குரன் மடவா பாறகடற் றினாயின கற்றைவெண கவ
ரிகா லசைப்ப, விடிக்குரன் மடங்கல் சுமந்தபே ரணையி லிருந்தா சிய
ற்றிய விறைவ, னடிக்குர னிகரங் கரிகொடு வரிசே ரடவியி னக்க
ணத் தடைந்தான். (௨௮)

பாயகலைப் புரவிப் பவன்னு மியங்காப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோ
ன், காயகதிர துழையாக் காட்டிடை விலங்கின் கண்மெலாங் கொன
றுகொன் றருந்தித், தீயவா ளரக்கன றிருதரு காலேத் திருத்தகப்புது
க்கடி புரிந்த, தாயவா ணகையுந் தொழுகுலத் துதித்த தோன்றலு
மாங்குறத் கண்டான். (௨௯)

கண்டவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக்களித்தன னெளிக்கதிர் மதி
யிற், றுண்டவா ளெயிறு துலங்கிட நகைத்துத் துண்ணென நண்ணி
யொண்ணிற், முண்டகா சன்னறன குலத்திலவந் துதித்த முனி
வரன் புதல்வனைப் பற்றிக், கொண்டவா வுடனவெண் ணிணத்தடிய
ருந்துங் கொள்கையிற் கொல்லுவான றுணிந்தான். (௩௦)

அன்னகா லையிலங் கவன்முகநோக்கி யந்தண னருந்துணைத்தே
வி, மன்னகேள் சால கடங்கடர் மரபில வந்தனை யல்லீ முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக் கொல்லுவை யாயின் முனிதரு விறகுதீ மூட்டி,
யென்னதா ருயிரு மிறப்பனின் நெனக்கோ ருயிர்ப்பலி யீதியெனறி
புகி. (1௩௧)

தன்றுணைத் தடங்க ணீர்முலைத் தடத்திற் றுணாவிட் டொழுக்
கின் றிரந்தே, யன்றுணைத் திடுஞ்சொற் செவிக்கொளா னாகி யந்தண
ன் மைந்தனை வினாவிற, கொன்றுடற் குருதி பிழிந்துமுன குடித்துக்
கொழுந்தகை கறித்தகல வாயின், மென்றுட னருந்திப் பைந்தொடிக்
கெதிராய வெள்ளெலும் பனைததையு முமிழ்ந்தான. (1௩௨)

எனசெய்வா னுமிழந்த வெனபெலா மடியிட்டெடுத்தனெயதி
யவ வெனபை, மினசெயதீ யதனிற் பெய்திது செயதவேந்தாகோன
றன்பதி நேவிப், பொனசெயபூண முலையா முலைநலப் போகம புண
ருநா ளிறக்கவென றுருத்து, முனசெயதீ வினையாற் சாபமீ திட்டு
முழங்கழ லாடுபுக கவுந்தாள். (1௩௩)

வேறு.

புரமுனியும் பரமனிரு பதப்போது முப்போதும் போற்றுந் தெ
யவ, வாமுனிவன் சாபம்கன றாசனிரு மருப்பொருமும் மதநால் வா
யகருஞ், சாமுனிவா பிடிதிரிச ரிகடெந்ந்தே யரிதுருவந் தடங்கா
னீங்கிக், கரமுனியுங் கணையுமில்லாக காமனென வயோத்திரநகா கடி
கிலுற்றான். (1௩௪)

நெடிதுதினம் பிரிந்தகனற் றீர்மையினற் றிரண்ட திண்டோ
ணிருபன் றுணு, மடியிணையா மலாகன கன்றிச சேப்பூர் வினாநுநடந்
தனபி னோடும், பிடியதனை நாடிவரும் பெருந்தடகைக்க களிநென
வேளபெய்யும் வெயய, வடியயிலவா ளியினுடைந்து வருந்தியந்த
மதயந்தி மனையுட் புககான். (1௩௫)

வந்தவடன றுணைமுலைகண மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்ன
கானி, லந்தநிசி சாளுகி முனிவனைக்கொன றனையதஞ் லவன்றன்
றேவி, வெந்தழவின் மிகச்சிறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளமபு மாதா
தந்தனமீ துறத்தழவி லிறத்தியெனக் கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றிவீந்தான்.

ஆதலினு லெனையனைதற் கடாதுனக்கென் றவங்குற வாசன
மோகக், காதலினு லிடைநது செம்பொற் கலத்தமுதம் பெற்றருந்தக்
கடனி லானபோ, னோதகவுற் றில்லமில்லாற் கருமகப்பே றில்லையு
வை றுனிதது நோக்கிற், சாதகருக் கிகபரத்திற் பலனகிடையாதென
ததேறித் தவமீக் கொண்டே. (1௩௬)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கறமுக் குறும்பெறிந்திட் டெயர்
கால்வேதந், தருபொருளா யைநதவிததைந் தழஞப்ப ணின்றுபெருந்
தவங்க ளாறறிக, கருதருமா மறலிவில கடநதுமுககா ளமுமுணாநது
கணிக்க வல்ல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொண டரியதவ
ம் புரியு மேலவை. (௩௮)

வேறு

கறைவிட முகுததல போலக காயசின மிகுதது வானிற
பிறையெயி றிலங்கப் பேழ்வாயப் பேயமக ளொருததி பறறி
யிறைவீன வருதத வீதிங கெனனெனப் பன்னு தொன ஹான
முறைதெரிந் தருளுந் தெய்வ முனிவரை வினாவி னானே. (௩௯)

கணிததுமுக காலந் தேருங் கடவுணமா முனிவா துததிப்
பணிததிலக கிடநத ஞாலம் பரிததரு ளரசே முன்ஞட்
குணிததவா ளரக்க னாகிக் கோதிலவே தியனைக கொன்று
பிணிததவெம பாவங் கண்டா யலகையாயப் பிணிதத தெனறா. (௪௦)

அப்பவந் தீப்பா னெண்ணி யிலகடற சேது முனஞ்சு
செப்பருந் தீாததமயாவுரு சென்றுடன மூழ்கி மூழ்கி
யொப்பரும பிரமன நனை யுநதிற நநத மாயன
பைப்பணி சடையான வையும் பதிபல வணக்கஞ் செயதான. (௪௧)

உநதுவெண் டிரைநீ வேலி யுலகெலா முழநது சூழ
வநதுமப் பிரமகததி மாறிடா திருதத லாலே
யீநதுமண டலம்போ யோங்கு மிஞ்சிசூழ் மிதுலை ஞாங்காக்
கநதுகொல களிற்று வேநதன கவலையுற றிருநத காலே. (௪௨)

மாதவர் மருங்கு சூழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனிங் கிவனா மெனன நானில மதிககத தக்கோன்
பாதபங் கயங்க ணோவப் பாததிவ னிருக்கும் பாங்காக்
கோதம னென்னு நாமக குலமறை முனிவன வந்தான. (௪௩)

அன்றிருந் தவனைப் போற்றி யடிதொழு தங்கை கூப்பி
நின்றிடம் வடிவேற் றானே நிருபணு க காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வென்ன நவின்றுநின் முகத்தின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக்கறைதி யென்றான. (௪௪)

திருந்துதி முற்றுங் கறறோன் றிசைமுகம் குவமை சான்றோ
னருநததிக் காலி யனன வருண்முனி யரக்க னாகி

வருநதுதி யெனனச் சாபம் வழங்கலால் வந்த தென்னாப்
பெருநதுதி கூறிப் பின்னு நிகழந்தவை பேச லுற்றான். (சுரு)

ஆரக்கனாய வனத்தி லனனா ளந்தணற் கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யிங்கெனைத் தொடாத லாலே
பரக்கும் வெணடிரைத் தீர்த்தங்கள் பறபல படிநது பொற்கோ
புரக்கவின படைத்த கோயிற புண்ணிய தலஞ்சே வித்தேன. (சுசு)

எண்ணருந தருமஞ் செயதே ஸீறினமநதிர நவினேறேன
விண்ணவாக் கவிச ணலகும் வேளவிகள் பலவுஞ் செயதேன
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெற்றிலேன படிவ வுன்றன
கண்ணருள பெற்றே னுய்யுங் காலமு முளதா மெனறே. (சுசு)

அனனமா முனிவன றாய வடிமுடி சோததி நின்ற
மனனவன றனை நோக்கி வருந்தலை மதியஞ் சூழும்
பின்னலஞ் சடைபாற கனபு பெருகஞ்நோன புகட்குண மேலா
யுன்னரும் விரத மொன்றுண டிணாந திலே போலு மாணீ. (சுஅ)

மாகமா மதியிற் றேடந்த மதியிற்பன னானகாம பக்கத
தேகநா யகனைப் போற்றி யீரிரு சாமந தோறுந்
தாக்காம பசிககூண டஞ்சு நவிரந்துளத் தொருமை கூரன
பாகமா லூரந தனஞ் லருச்சியு னரநதை நீங்கும். (சுசு)

வரையிலக் காகத் தொடட வாளிக டவறா தோங்கித்
தரைமிசை யடித்த கைதான நப்பிடா ததுபோ லீசன
குரைகழற பதூம நோக்கிக் குறித்தநோன பியற்றி நின்றற
புரையறப் பலிககு மெனனாப் புரவலற் குரைத்துப் பின்னும். (ரு0)

நறறல மதனிலிநத நவையிலா விரத நோற்கிற்
சறறல மிகுதி நனமை தநதிடுஞ் சடுதி யெனனஞ்
குற்றமின முனிவன கூறக் குறிக்குமத் தலமு மெற்கே
சொற்றறஞ்ளைய வெனனக் கௌதமன சொல்ல லுற்றான். (ருக)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்நீ
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளித்திடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொன்றுள தங்கது காணாயால். (ருஉ)

அத்தல னிற்றகை முறறு முணாததிட வாவலலா
முத்த நகைத்திரு வுகுகிறை திகரு முகத்தோனற
சித்த நியக்கா மயக்கறு நறறவா சேனாடா
நித்த மியறறு தவத்தின முயற்சியி னிறபாரே. (ரு௩)

ஆடு முனிககுமு வாயிர கோடி யரனசீரைப்
பாடு முனிககண மெண்ணில சித்தி படுத்தியோகிற
கூடு முனித்திரன பறபல வுற்றிடு கோகனமை
வீடு பெற்றகினி யப்பதி யொப்புற வேறுண்டோ. (ரு௪)

அத்துடை மாதவர் வானவா மானவ ராஜோமா
சித்துடை யாவெரு வககட மிககிடு திககானை
முத்துடை வால மருப்பணி மாபின முரித்தோனகம
பத்துடை யானகன முற்பக லாசசனை பணவெண்ணி. (ரு௫)

ஓசிவ லிங்க முறுமபடி வானி லுயாததோங்கு
மோபெறு வெள்ளி விலங்கலி னற்றவ மேசெய்யாக
காரபெறு கண்ட னரக்கா குலத்திறை கைத்தனனிற்
போபெறு லிங்க மனித்தவ னோடிவை பேசுறறான. (ரு௬)

பாாதனில வைக்கி லெடுக்க வொணாது பகாததேமுன
ஹாதரு மூர்தி யொழிந்தனை கைக்கொடு ஹாமேவிச
சாதரு லிங்க மிதைப் பிரதிடடை செயிறபாரி
னோதரு முனை வெவறகுரி யாபிற நிலயெனதே (ரு௭)

வித்தக னோதி விடுப்ப வரக்கனும் விடைகொண்டே
சித்த முவநது நெறிக்கொடு பாமிசை செலபோதிற
புத்தமு தத்தினை யறபொடு துயத்திடு பொனனாடா
மத்தக வேழ முகத்த கணேசனை வந்தித்தே (ரு௮)

எண்டரு மீச னளித்த விலிங்க மிலங்கைக்கே
கொண்டகல கினறன னினறெனா செனறொரு கோளசெயதே
தண்டரு தாண்மலா நோவ நடந்திடை தடைசெயய
மண்டனி னீடிய மூடிக வாகன வருகெனரா (ரு௯)

உற்றிடு வானவா சொற்றிட நானமறை யோனாகி
மற்றிர டோளவ வரக்கன வருமபெரு வழிதனனி
னிற்றிட மற்றவ ஹாதனி வந்தவ னேருற்றான
முற்றினி லறபச லத்தை விடுக்க முடுக்குறதே. (௯௦)

அச்சிது வேதிய னங்கை யிலிங்க மளிததன்னேன்
மெய்ச்சிது நீர்விட மேவிய கால விரைதிருநவ
முசுசொலி னினனை விளிப்ப னதற்குமுன் முன்னாயே
வீச்சிவ லிங்க நிலத்தி லிருத்தவ னென்றானால். (௬௧)

அமுமுறை யாக வரக்க னிசைநதய லகல்போதின
முமமுறை கூவின னெய்தில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதென்று கணத்தவ னெய்தாமுன
மைமமுறை யாபொளிர் கண்டனை மண்டனில வைத்திட்டான். ()

பின்பவ வரக்கர் பிரானவ னுற்றழல பெயகண்ண
நனபுவி யிறசுவை யோடிய தென்று நடுகெய்தித
துன்பொடு பசுதிரு தோளவலி கொண்டு தொடர்நதோடி
வன்பொ டெடுத்திது ம்பெல மென்றான வலியிலலான். (௬௩)

மன்னவ வாதலின மாநில மாபெல லிங்கம்பே
ரென்ன விளம்பிய தின்னமு மீளவி லங்கைக்கோன
பன்னக மேவுகை பற்றி யெடுக்கப் படிமீதி
னன்ன லிங்க மெலிநது நிமிர்நது நைந்தங்கே. (௬௪)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனாலார்
நாவி னிடுமபெயர் கோகன மென்றனர் நனிகுரு
மேவி னைநதரு வாளவிழி யம்பிகை யிடமேவந
தேவி னருஞ்சிவ லோகமி தென்றறி திணிதோளாய். (௬௫)

வேறு.

யாவின்வடு நிகர்த்சவிழி மலைமகளை யிடங்கொண்ட
தேவனருள சிவலிங்க மெடுக்கநைந்தோன சினங்கொண்டே
காவனைய கைத்திரளார் கனன்றர்க்கன் மறைமலைத்
தேவனது குடுமிமுடி புடைத்தனனறன் சினமிகலால். (௬௬)

புடைத்தவுட னுருத்தெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகத்தோ
னடித்தலமு மணிமுடியு மகவிடமும் விசுமபுமுறப்
படைத்தவரு வெனநிமிர்நது பணைக்கரத்தா விராவண்ணைப்
பிடித்துமணிக் கழங்கெனன வெறிநதெறிநது பிடித்திடலும். (௬௭)

மறைபோ னென் றுணைநினைந்த மடமையின லீதிழைத்தேன
பிறையோங்கு மணிமகுடப் பெருங்களிதே பிழைசெய்தே

னிறையோனே பொறுப்பதுனக கியல்பெனறென நேததுதலும்
பொறையோடு முமைபுதலவன புவியிலரக கனைவிததான. (௬௮)

நிருதாருலத திகலவேந்தே நினதுபிழை யாம்பொறுத்தற
கிருபதுசெங் கரத்தாலு மெழினமலரோனமுனகவிதத்
வொருபதுமா முடித்தலையு முறப்புடைத்தி யெனலே-டுங்
குருதிரிநங் கொளப்புடைத்துக் குதித்தாடி யுவப்பித்தான. (௬௯)

அன்னதுகண் டெவந்தருளி யைங்கரத்தோ னினறுமுத
லென்னருணன் னலமவேண்டி வின்றுணைப்போ விருகரத்தாற
சென்னியுறப் புடைத்தவாபாற சிறதைமகி முவமெனனா
மின்னிமைறை தன்னிருதன் வேலையிலங் கையிற்புகுநதான், ()

தென்னிலங்கை யிராவிண்ணபாற் சிவனுதவத் திறலரககன்
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்ப
வன்னலிங்க மைங்கரத்தோ னங்கையினா னாடியதா
லிநிலத்திற் சிவலோக மெனவிளங்கி யிருந்துளதால். (௭௧)

வேறு.

இத்தகையை கோகன்னத் தன்னினென்ன லொருபுலேச்சி யிரு
கண்ணிலலாள், சுததவமு தெனவெருத்த நரைதிரைநோய மூப்புடை
யாள சுருதி போற்று, மத்தனிர வெவைவுணரா ளங்கடைநது பசிமிரு
த்திட் டகடு காயசு, சித்தமதி விரககமுள்ளோர் சோறிடுமி னெனக்கெ
னவோர் தெருவி லுற்றாள். (௭௨)

அத்தெருவின் றிலவருமோர் களியனிழி குலத்தவட னங்கை
மீதின, முததளக்கட விளமுணவென் றிடுதலுமேற் நெறிநதனாளான
முனனாட் டாபித, துத்தமா பூ சித்தபுரா தனவிலிங்க முடிமீதி னுளத
தனபோமே, பத்தரிமே பச்சிலைபோ லானதவன் பசிமிக்ககண படை
செ யாளாய். (௭௩)

இருளகல விடியுமட்டும் வருந்தியிருந் திரவியுதித் தெழுந்த பி
னனத், தெருவினிடையிரந்திடவோர் புலேச்சியெதிர் வழிகாட்டசு
செலலும் சாலை, மருவியநோய் பசிமூப்பு வருத்திடவெஞ் சுமென்ற
கீழ்மயங்கி வீழ்ந்தவ, கொருவியுயிரி பிரிபொழுதில் பரமனுயர் னனங்
கடமை யுற்றுகோகி. (௭௪)

சோதருகோ கன்னத்திற சிவநிசியி லுண்டிதுயி றீராதது விலவத்,
தோதருந் னைந்தழைக்கொண் டெம்மையருசு சித்ததஞ் வமைகருஞ்
செம்பொற், நேர்தனிலப் புலமகளை யெற்றியிங்கு வருதிரெனச

செப்ப வனஞோ, பாதனிலுற றனவருமயாம் பாததிருக்க வங்க
வளைப் பணிந்து போற்றி (௭௫)

செம்பொன்னெடுங் கொடிஞ்சிமணித தேர்மீதி விருத்திமிகு சிற
ப்பி னோடு, மூம்பாமட மக நிரவெண்சா மணயிரட்டப் பைந்தருவி
னுலவை யீன்ற, வம்பவியுழ மழைபொழிய வளங்கெழுதுந் துபிழு
ழங்க மழுமா னேந்தது, மெம்பரம னினி துறையுங் களதபுத கிரியின
மிசை யேகி ளுறே (௭௬)

ஆதலினித திரசகனே நீயுமந்தக கோகனனத தடைந்து போ
ற்றித், தீத்கலுஞ் சிவநிசினோற நிடினுனது வினையனைததுந் தீரு
மென்று, கோக்கலும் பெருந்தவததுக கோதமனங் கவற்குவிடை
கொடுத்தப் பின்ன, ரேதமினமா தவாசூழ்ந்தவரமிதுல நகானோக்கி
யேகினுலை. (௭௭)

புண்ணீரின சுடிகமழப்பொருகனத்தி லொன்னலாதம புயந்தோ
ய மின்னா, கண்ணீரமை கலந்தொழுகக் கலுழந்தணிபொற கலன
வாங்கக் கதிாவேல வாங்கி, மண்ணீரமை பெறப்புரந்த மன்னவனுந்
தாக்குறறு வருந்தி னோக, ஞண்ணீர்பெற றதுவெனததுன பொ
ழிந்துயாகோ கனனமுற்றா னுவப்பி னோடும (௭௮)

புகநெடும பொழிலபுடைசூழ் பதியிற புகலகோடிப புனலின
மழகி, நாகாதினந் கொழுக்கெழுமா பெலவிலிங்க நாயகனை நண்பிற
போற்றி, மாகமதிச சிவநிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவா
தாற்றிச, சோகமிகத தருமபழைய வினைததொடாபி னமுககனைதது
ந் துடைத்திட டானே (௭௯)

வளமைதரு கோகனத்தின் மாகமதிச் சிவநிசியை மகிழ்ந்து நோ
ற்றுப், பழிவினாகும் பிரமகத்தி பறற்றவே திராதபினணாப் பரமன
செய்ய, சமுலடைந்து பேரினபங் கலந்திருந்தான சிவநிசியைக் கருத்
திலுற்ற, வுளமகிழ்வா னோற்றவாகள் பேரினப வீட்டைவ ருணமை
யெனருன. (௮௦)

என்றுயாநை மீசவனத்தி விருந்தவிருந் தவாங்கிழ்ந்தான் கிரு
கைகூப்பித, துனறுசடை முடிதுளக்கிக் கேட்டுவப்ப விரித்தெதெது
சசொல்லி னுறை, கனறுகொடுஞ் சினமயக்கங் காமமெனு முககுறும்
பைக் கடிந்து நாளும், வென்றிபெறுந் தவஞான நிலையுணாநது களங்
கமினறி விளங்குஞ் சூதன. (௮௧)

கனமாடபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

விபரிச்சச்சுருக்கம்.

எண்டரு மறையுண ரிருடி காடிரி
புண்டர ருதலர னிரவீற பூசனை
கண்டவா கதையினைக் கழறச்சேண்மினென
ஞெண்டவச ருதனு முடைப்ப தாயினுன. (ச)

பாரினிற புராசலப பதிபு ரப்பவன
போரினிற நெவவாமெயப் புலவு காரியு
மோரியு டருந்தவே லுறைக முித்திடும
வீரியன விபரிச னென்னும் வேந்தனே. (௨)

சலா றடரு சிலைகொடு தானுஞ் சேனையுங்
குன்றருங் காலிடைக் குறுகி நாடொறும்
வனறலைக் கேழனமான மறாபுல் வாயகளின
மென்றசை யருந்திட வேட்ட மாடுவான. (௩)

புலந்தரு பூசரா புலனா மற்றுள
குலந்தனி லுதித்தெழில் குலவு மாதனா
நிலந்தனி லவாவுட னேடி நித்தமுங்
கலந்தளந தருக்கொடு களிகுரு நீர்மையான. (௪)

வேறு.

மறியலா பக்கங் கலைஞறை பக்க மதிதொறு மருவுபன் னானகாந்
திதிகளிற் றுயிலாண நெறத்துதன னடியாசிறத்தெப்படிமுடிவிலலாக
கதிதரும பரண யானினைந் தாடடிக் கடிமலா கூவிளரு சாததி
விதிமுறை வழுவா துள்ளநெக குருகி விருப்புட னருச்சனைபுரிவான

மறறவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன மலரடி வணங்கிக்
சுறறடந் திணிதோட புரவல விரவுங் கலவியிற் றிறவினே நிலலாய
பொற்றரு விழுது விட்டெனக் கிடந்த புரிசடைப் புனிதனா நிரவி
ஹறருந் திடுமுண டியிலொழிந் துளத்தினுவப்புடனபூசனைபுரிவாய.

கூனருஞ் சிலைக்கை வேட்டுவரென்னக் குலவிலங் கனைததையு
ங் கொலசெய, தூனருந் திடுத லொழிந்திலை நிலத்தி லுயாகுலத் தி
ழிகுலத் துதித்த, தேனருங் கனிபா னிகர்த்தசொற் கணிகைச சேயி
ழையாமுலைப் போகந், தானருந் திடுத றவிர்த்திலை யிந்தத் தன்மை
யென சாற்றுதி யென்றான். (௭)

என்றவண் மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மிளநகை கோட்டி
வே லிறைவன, முனறவப் பயனா லிறப்பெதிர் நிகழ்வா மூன்றுகா

வங்களு முணர்வேன், றுன்றளிக் குலம்பாட் டயர்மலர்க் கோதைச் ச
ரிகுழாவ் கேடடியான முன்னங், குனறெனு மிஞ்சிப் பம்பைமா நக
ரிற் குணாமுக ளுமலியா வுதித்தேன. (௮)

பாலவென் றமுத்தை யடுமொழிக் கவுரி பங்கிலவாழ் பம்பைநா
யகன்ற, னாலையங் குறுகிப் பலிக்கடு மடிசி லருந்தவான வருந்தியங்
கடையுங், காலையிற் கோயிற கைவினை யாளா கடித்தேனக் கடிந்திட
கருதி, வேலையில விடம்போற கதைகளை குனித்த விலலொடுங் க
லலொடுந் தொடாநதாரா. (௯)

ஒடினென் வெருவி யாலயம் வலமாயுயிர்பிழைத் துய்குவா னெ
றிக, டேடினென் காணென பவிசொரி பீடத் தினன்னயற் சென்றுழி
சுருதி, பாடிநான் மறையோ பழிச்சிட நெய்ததி பச்சடாததடடெ
டுத்தேந்திப், பீடினும் பணிமா றினந்தரி சித்தேன பிறைமுடிப் பிஞ
ஞகன் றன்னை. (௧௦)

அக்கணத் தொருவன் சரந்தொட வீந்தே னன்றிராச் சிவநிசி ய
தனின, மிக்கவா லயத்தை வலமதாய் வந்து விமலனைத் தரிசனை புரி
ந்து, நக்கனா் திருமுன் னாவிர்த் திட்ட நனமையாற காலமுன றுண
ரந்து, தக்கவாழ் வுடனா னிலம்புரந் தருளுந் தலைவனாத தனாதனி லு
கித்தேன். (௧௧)

இந்தநற் பலத்தைத் தந்தது பரம னிரவெனக் கருதியா னெதி
ர்ந்து, வந்தநற் றினங்க டொறுங்கலை நிறைந்து வருபிறை குறைபி
றையதனிற, நந்தபன் னன்காம பக்கமென் றுரைக்குஞ் சதூததசி
களிறறவ றும, லந்திவா னதிசெஞ் சடிவலா னவனை யகத்திலவை
த் தருச்சனை புரிவேன். (௧௨)

புரிந்தபூ சனையாற் பிரிந்துவெம் பாவம் போகுமோ வெனப்புத
ன்றனையேல், விரிந்தபைப் பணிப்பூ ணணிந்தருண முக்கண் விம
லனை வழிபடி லினன்முன், சொரிந்தவெம் பணிபோற கொடுஞ்சி
கைத் தழன்முன் றொக்குறக் குவித்தவிக் தனம்போற, கரிந்துநீ றுரு
ம் பரமனை நீயும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (௧௩)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் றெழின்மணிக் க
லன்கிடந் திமைக்குங், கனதனக் குமுத வதியெனுமணங்குகைதொ
ழு தெனதுமும் பவமு, மனமுறத் தெளிந்து சொலலுநீ யெனலும

வளநதரு மல்லிகாச்சு கனத்திற், சினகரத் திருக்கு மென்சிறைப் புற
வாச சென்று தித திருநதனை முன்னாள். (௧௪)

இறநதமுற் பவதநிற செநநிறத் தசையொன் றெடுத்துவாயக க
வவிநீ வரலுஞ், சிறநதவெங் கழுதொன் றுனைத்தொடாந் திடவச சி
வாலயந் தனைவலஞ் சூழநது, பறநதனை வநது விடைவரை கொடிக்க
ம பத்திடைப் பயநதொளித திருப்ப, மறநதரு கங்கை கொத்திவா
யலகால வதைத்திட வாங்குயிர மடிநதாய். (௧௫)

சொல்லுமக கங்கம் புறவதா நின்னைத் தொடாந்துகொன் றிடு
ஞ செயல சொல்லில, வல்லினில விழைவி னீகொடுவநத வசைபடு
தசையினை வவவிச, செல்லுங் கென்று வந்துனை வலிதிற் செருதது
நின் வாயப்படுந் தசையைக், கல்லெறி வினாவி னப்புறங்கொண்டு
பேனதக் கடுஞ்சிறைக் கங்கம் (௧௬)

தீவிழி யெருவை தொடாந் திட வந்தச் சிவாலயந் தனைவலம் வ
ரலா, லாயபிழிக் கொன்றைத் தொடைபுனை சடிலத் தண்ணெழுந்
னாவிநீத் ததனா, பாயதினா யுடுதத் நெடுநிலப் பரப்புப் பரிசுதிமே
பாத்திவன மகளாத், தாயசெங் கமலத் திருமக ளென்னத் தோன்றி
யென றுனைவியு மாளுய. (௧௭)

வேறு.

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிதென றிறம்பூ தெய்தி நலனுடை நீயு நாளு
மொன்றிமுன னெடுத்த காயத் துறபவ முணாததா யாங்கன்
சென்றினிப் பிறகருந் தன்மை செப்புதி தெரிய வென்றாள். (௧௮)

மென்னடை யனன மனஞய வேறினி யிரண்டாஞ் சன்மம்
பன்னக வேந்த னேந்தும் பார்மிசைச சிநது நாட்டின
மன்னவ னாவன யானீ சஞ்சயன மகளாத் தோன்றிக்
கன்னலந் தருமென றேளிறி கலந்துறக் களித்து வாழ்வாய். (௧௯)

படியிலோ மூன்றாஞ் சன்மம் பகாசவு நாட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சடாவே லேந்து மன்னவ னாவன யானீ
கடிமதிற் கலிங்க நாட்டிற் கலிங்கர்கோன் மகளாத் தோன்றி
யிடிமுர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨௦)

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்காந் தாந் நாட்டிற்
நிருவன ரரச னாய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சீறிப்

பெருசரியலரை வெல்லு மகதாகோன புதல்வி யாகிச்
சுருதிவண் டிமிரும பைந்தா சூட்டியென றுணைவி யாவை. (2க)

சிறந்ததோ நைந்தான் தோற்றந் திகழிய லவந்தி நாட்டிற்
பிறந்தர சளிப்பன யானீ பேருல களைதழும் போற்று
மறந்தரு வடிவேற் றுனைத தாருணன் மகன்! வந்தென
னறந்தரு மனைவி யாகி யிருப்பையங் களவில காலம். (2உ)

முருந்தறழ் முறுவன் மாணே மூவிரண் டாமபி றப்பிற்
பெருந்தமி ழுருத்த நாட்டிற் பேரர சளிப்பன யானீ
யிருந்தவப் பலலை விஞ்சும யா திதன மகளாத தோன்றி
உருத்தவத் திருமா தொத்தெ னம்புட மதனிற் சோவை (2ங்)

கழிதரு மேழாஞ் சனமங் கைதவன் குலத்திற றேனறி
யெழில்பெறு பதம வனன் னெனும்பெயா பெற்று வாசம்
பொழிமலாப் பைந்தா வேம்பின் பூந்தொடை புனைந்து நாளும
பழிபவம் பயிலா வண்ணம் ப ண்டிநா டளிப்பன யானே. (2சு)

நீயும்ப் பவத்திற செலவ் நிறைந்திடும் விரத நாட்டிற்
காயும்வெங் கதிரவேன மனனை கண்டு ணனக் கதிரகொண முத்த
மேயும்மேய மருட்டு மெனறேன வசுமநி யெனனு நாமந்
தோயுமோ ரணங்கா வந்து தோன்றி நீ வளாவா யுனை. (2ரு)

மங்கல முரசு மாப்ப மனறலசெய தளிப்பா னுனனிச
செங்கதிர் மணிகள் வேயந்த செம்பெ ன்மண டபஞ்சோ டித்துத்
துங்கவேற் கரனுன றுதை தூதரி லோலை போக்க
வங்கணவந் தெயதும் வைவே லரசனா யறையக் கேட்டி. (2சு)

கெண்டலகண் படுக்குரு சோலை குலவயேந்த தியாதங் கோமான
வண்டலம் வருத்தண பைந்தா வையுங்காத தார மனை
னெண்டலத் தரசா போற்று மிருபசன் றுருப் தேயன்
விண்டலத் தமரா போற்றும் விறலுடை யவந்தி வேந்தன் (2எ)

பல்லவ தேய மாளும் பாத்திவன் பரணந் தொன்னூல்
வல்லவன் யானைத் தானை வாரண வாசி மனனை
விலலவ னுரின் மாலை மிலைநதிடு நேரி வெற்பன்
நல்லொளி முடிசோ மனைநா நனமணச சாலை நண்ண. (2அ)

யானு மங் கெயத் நீயன் நிசையளி முரன்று பாடுந்
தேனுமிழ் மலாப்பைந் தானெ நினைடிற் றேளிற சூட்டப்

பாணுவின் குலத்தோர் முன்னும் பார்த் திவரனேக நீண்டி
யூனுமிழ் படைக ளோதி யுருத்தெனனோ டியுத்தரு செயவா (250)

அங்கவர் தம்மை யெல்லா மாடலவெங் கரிக்கூட் டத்தோர்
சிங்கம தெனன வென்று சேயிழை யுனையான் கொண்டு
சங்கமா முரசு பம்பை தழங்கிட வானில வாழும்
புங்கவர் பரவுங் கூடற புரிதனிற புகுந்தபினனர். (251)

அளப்பருங் கால மனபோ டாயிழை நீயு நாணு
முளப்படும பேர்கந் துயத்திட் டிலகொரு குடைக்கீழ் மாண்டு
வளப்படு மகங்க ளாற்றி வளநிதி மறையோக கீரது
களப்படுங் கறைய் னுனறன கனைகழல் பூசை செய்து. (252)

உள்ளைவா குழைதோய கண்ணாய மழகளி றென்ன வர்வகோ
பிள்ளையா மெழுவ மனனோன பெருங்கலை யுணர்ந்து தும்பி
களையா கடுக்கை மாலக் கடவுளுக கடிமை பூண்டு
வெள்ளைவான மதியம் போல வளநதுபோ விளங்கு நாளில். (253)

அணிகெழு செழும்பொற் சோதி யவிமணி முடியுஞ் சூட்டி
மணிமுடி யநந்த நேநது மாநில மவன்பா னல்கித்
தணிவருஞ் சனன மென்னுந் தழலினுங் கொடிய வெய்ய
பிணிகெட வேட்கை யோடும பெருந்தவ மியற்ற வெண்ணி (254)

தென்றலங் கன்று சந்தச சினைமலர் வாசம் வீசுங்
குன்றமாந் தினிது வைகுங் குறுமுனி குறுக நம்பான்
மன்றலங் கோதை நீயும் யானுமாய் மருட்சி நீங்கி
யன்றவன றனனை நோக்கி யருந்தவ முழப்ப நின்றே. (255)

அரிமந றவருசெய கால யகத்திய னெமககு ஞானத்
துரியந சிவயோ கத்தை யுவந்துப் தேசஞ் செயவா
னெரிசுடாப் பிழம்பா மேனி யெந்தையைய சிந்தை தனனிற
தெரியுமவ வியோகநினறு சித்தியா முததி சோவேம். (256)

நவமிகு பம்பை நாட்டி னுபுரு வெடுதது முனனாட்
சிவநிசி தனனி லீசன தெரிசனங் கிடைத்த பேற்றற
பவமகன் றுய்ய நனமை பலித்தது பாவை நீயு
தவமதிவ விரதந் தானே தவறிடா திழைத்தி யெனறான. (257)

ஒருவருந் திங்க டோறு முபயபக்கத்தி லுற்று
வருசுதூர்த் தசிக டோறு மழுஉலான றனனை வாசந்

தருமலர் கொடுபு சித்துத் தணந்தெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாப்பே ரின்பவீ டெய்தி ஞரால். (1௩௭)

சிவன் நிருக கோயின் மேவிச் சிவநிசி விரதந் தன்னிற்
சிவன்றனைத் தெரிசித் தோருஞ் சேருவா முத்தியெனறே
சிவன்றனை யுணர்ந்து நாளுஞ் சிந்தைசெய் முனிவர் கேட்பச்
சிவனறனக் கடிமை பூண்ட சூதன முன் செப்பி னானே. (1௩௮)

விபரிசச்சருகக முற்றிற்று.

குபேரச்சருக்கம்.

ஓதமுற் றிடுபாற் கடலடுக் களைக்க ணமைத்தவா லோதன மரு
நது, நாதனற சங்கக் குழையணி காதனகைத்துழுப் புரமெரித திடுநா
ண, மாதனு வெனப்பொற் கிரிகுழைத் தேறும் வசநததை தோநனி
கடவுஞ், சூதனுக் கிணையாஞ் சூதனமற் றின்னுஞ் சிவநிசிக் கதை
தொடுத் துணைப்பான். (௧)

முத்தவெண் மணிதோ டரித்ததூல் வடத்தின் முறைமுறை
குறைவறக கோதது, வைததெனச சிதறி விரிந்தபூம் பாளை மரகதக
கமுகினிற் குலையத், துயத்தலை கடுவன பாய்ந்துறச சிந்தச சுரிமு
கக கூன்பிடாச் சங்கங், கைத்தலத தெடுத்துக் கமபள ரெறிந்து கடிந
திடுங் காம்பிலி நாடு. (௨)

கயமலா துவைத்துக் கணாதவழ் பணிலங் கான்றிடத் தோன்று
நித்திலத்தை, முயன்மதிப் பிள்ளை யெனப்பகற் காவி முகைமுறுக்கு
டைநதுதே னெழுக்கும், வயன்மருங் கெழுந்த கருமபினைக் கவரி மு
றித்திடத் தெறித்தவெண் மணிமுத, தயனமுதிரார் திடுகுற் றவளை
மேற படநொந் தாங்கது பொறுத்திடா தரற்றும். (௩)

இலைதலை விரிந்த நெட்டெற் பூக மேறறவொண் டாற்றினங் க
தவி, யலைதலைத் தவிராத் தூங்கு தீவ கனிசே ராம்பிர மனறபொறி
சிதறு, முலைமுகத் துருக்கிப் பழுததபொற் சளைக ஞற்றமுட் குடப்
பழப் பனசந், தலைவளை குலச்செஞ் சாலிள்ள வயலின் றலைத்தலை த
ழைத்துநின் றோங்கும். (௪)

இரும்புகாய்ந் தொத்த செக்கர்வா னெழுந்த விளரதிக் குழவி
யையனிகள், விரும்புபுமலர்த்தா தினைச்சிறு துதலின் வெணடிருநீ றென

ச் சாத்தி, யரும்பெனுங் கலசத துறுநறு நெய்வார்த் தடர்சினைத்
தொட்டிலவைத தகைத்துச், சுருமபுதா லிசைப்ப மென்றளிர்ச சா
ணை துயிற்றியே வளாததிடுஞ் சோலை, (௫)

இனையன வளங்கூர்ந் திடுநெடுநாட்டி விருங்கலைத் துறையெ
லா முணாநதோன, வளைதுழா யலங்கற கண்ணனு மறியா மலரடி
வந்தனை புரிநது, நினைவருங் காம முதலமுக குறும்பி னெடுமபகை
கடிந்துநீ ணிலததிற, றனைநிகரான சுதநநல் வேன்வி தததனென் று
ளனொரு மறையோன். (௬)

அன்னமா மறையோ னைம்புலப் பகைசெற் றுற்றிய வருந்தவப்
பேற்றற, கன்னலவே னெனவோர நனமகப் பெறருன கருதருங்
குணநிதி யவன்பேர், முன்னமுந் தூலின வினைவிதி முறையின மு
டிததபின் முதுககுறை யுடையோ, னுன்னருஞ் சுருதி முதற்கலை
பயிற்ற வோதின னுளததிலுற னுணர்நதான. (௭)

தூமமார திருண்டு சுருண்டுநீண் டிடுமைச சுரிசுழற் றேகையர்
மருண்டு, காமனா மென்னக் காமுறு பருவ முறறபின் கற்றைவெ
ண கதிரகால், சோமனாண் டளப்பான் முதனவக கிரகஞ் சுகம்பெறு
முகூர்ததநன் னாளோர், வாமமே கலைப்பொற் குலக்கொடி தனனை
மறைப்படி வதுவைசெய் திட்டான. (௮)

வேறு

இன்பமுற் றன்னை தந்தை யில்வயி னிருக்கு மந்நான்
மனபதை மதிக்குஞ் சீர்த்தி வளர்குண நிதியா மைநதன
புன்புல மீனூர்ந் தூழின் பெறித்திடு விதியின் கொட்பாற
றுன்பமும் பகையு நல்குஞ் சூதினமேன மனமவைத்தானே. (௯)

அறபுள னா தந்தை யறிவுறு வண்ணங் கலவிச
சொற்பயி லாதா னோடு துன்னிவெங் களகந தனனி
னற்பக விரவெப் போது நன்மதி மருட்சி கூறது
பொற்கலன் கலைபொற் காசு பொருதுநா டோறுந் தோற்பன். (௧௦)

தனையன்யான் டிற்ற நென்று தாதைகேட் டிடும்போ தெல்லா
மனைமிக வெருவி யோதற் ககன்றன நென்றுதீய
வினையம் தான சூது மறைததனள் விளம்ப முநநூல்
வனைதரு மார்பன சற்று முணர்நதிலன் வாழு நாளில. (௧௧)

ஆய்மகன் றன்னை வாவென் றழைத்துநீ யிழைக்கு மிந்தத்
தீயரு துநதை தேரி னுனையுமிங் கெனையுஞ் சிறிக்
காயவனென றுள்ளத் தஞ்சிக் கவறுக டவறு செய்யுந்
தாயநீ யாடுஞ் சூது தனையொளித துரைத்தேன் முறறும். (௬௨)

உந்நைதன னெழுக்க நீதி யுணர்ந்திலை யந்த னுளர்
மைநதாக ணைக்கை கண்டு மதிக்கிலை யென்று மாழ்கிக்
கந்தமைக குவளை ாடகண கலுழ்ந்தவ னுரைக்கு மாறறஞ்
சுந்தையிற கொள்ளா ன வஞ்சக கணிகையர் திறத்திற சோவான். (i)

வாட்டடங் கருங்கட் சூளை மகளிரமேன மனம்பைப போரைக்
கோட்டரு களாந் நாளாந் குடிப்பவா தமமைக் கூடி
யீட்டரும பொருள வுவுற நிருங்கவ ருடு வோனா
வேட்டமேன் மனம்பைப போனா யாவரே விலக்க வல்லா. (௬௩)

நுனையநீ மையினு னென்று மிசைநதுளா னிலலி னேர்நா
ளனை துயி லமைய நோக்கி யததன்முன னவளபா னல்கும
புனைமணி யாழி தனைபப் பொருக்கெனத் திருடிப் போகி
வினையவெங் கவறறி னாடித் தோற்றனை வேறென நில்லான். (i)

அநதமோ திரத்தைக் கையி லணிநதுளா னெருவன றன்னைத்
தந்தையாய வேளவி தததன் றனித்தொரு மறுகிற கண்டு
சுந்தையிற் கவலை கூடாது தெளிநதுபின் னறிவ னென்றாங்
கிந்தமா மணிப்பொன னாழி யாருனக் கீந்த தென்றான். (௬௪)

அரவினமேற் கிடந்த வையத் தமரர்கள் பதியே யானாங்
சுரவினிற் கொண்ட தன்றுன காதலகூ மைந்தன் சூது
பெரவிருப் புடையோ னேற்றென புடடகம் வென்றா னின்றிவ
லீரனமணி யுழி தோற்றான் மேவுவ னுளை யினஹம். (௬௫)

ஒதுதூற் கலைவல் லாய்நின னெருமகன் விலையி லாமென்
பேதுபோற் கோகி கஞ்செம பொன்புனை கலனகள் யாவுஞ்
சூதுபோர் பொருதா நாளாந் தொழிவிது வாகத் தோறயா
னீதுநீ யுணராய் போலு மென்றவ னெடுத்திக் கூற. (௬௬)

கன்னபா கத்திற காயந்த கதிர்நுனிச் சலானை யிட்ட
தெனனவெந் துருகி யிற்பா லெய்தியில் லவளை நோக்கி
யுனனதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ வுழையி லுற்ற
னென்னமற் றவனீ ராட நீர்த்துறை புகுந்தா னென்றான். (i)

என்னலு நென்ன லுனபா லெண்ணெய் ட்டயாபோ தீர்த
வன்னநன மணிப்பொன னுழி தருகென மறையேன கேடபக்
கன்னலிற கனிரத மூரல பறகடன கழித்தத சூயத்த
பின்னாய்ன தருவ லென்று பெடபுறப் பேச லோமே (௨௦)

நெறியிலபொய புகன்று கறபி வீரல செய்தாண மைநத
னறிவில் னுகி வெஞ்சு தாழ்யே படிற் னுஞ்
குறியுடைப் பெரியோ தூலிற கூறிப் நீதி நோக்கிற்
பொறியில விலகா விட்டுப் போவதே கடனென நெண்ணி ()

பற்றொரு சற்று மினைப் பாசிழைப் பவளச செவ்வாயப்
பொற்றொடி தனையும் பெற்ற புத்திரன றினையு நீத்தன
றுற்றொரு பதியி னெய்தி யுயாகுண வேளவி தத்தன
மற்றொரு மடநதை தனனை மணவினை முடித்து யாழநதான (௨௨)

இநதமா நிலத்தி லிருநாள் யானபுரி தவறு கண்டு
தநதையிங் கனனை யோடென றனனையுந் தணந்தா னென்று
கிந்தையிற கவலை கூடநது செயவதொன றறியான மைநத
னநதமி றுனப் கேலை யாழநதனை கணாகா னுனாப் (௨௩)

கறறிலம் பொருளக வீட்டுங் கல்விந் னொழுக்க மேனமை
பெற்றிலே மஞ்ச லெனபா பிறரெவ ரொருவா பாலும
பற்றிலே மற்று முள்ள பாசனத் தோரக ணடபுரு
சற்றிலே மென்று மாழகிச சலிப்புட னிருக்கு நாளில். (௨௪)

அரனிர வதனி லீச னுலயந தனனி லோலிப்
பிரனுயா பூசை செயபச செல்லுவான பினை ரெய்திக
கரவினி லமலற் கேற்று மழுதினைக் கவாநது மீளவா
னிரவினி லற்ற நோக்கி யிருந்தனை றுயிலி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி னோடங் கியாம மோர நானாகும் பூசை
புரிதர நோக்கி வைகி வைகறைப் போது தனனி
* லரியநல விரத மாற்றி யமலனை யருசகித் தேத்தித்
= துரிசறு மறையோன கண்க ளெகியே துயிலக கண்டான (௨௬)

ஆண்டவ னெழுந்து போகி யழுதினை யெடுப்பக் கண்ணிற்
காண்டலசெய யாது மங்குங் கனைசுடா விளக்கைக் கையாற்
றாண்டல்செய் தீசன் முன்னாச சோற்றினைக் கவாநது கொண்டு
மீண்டொரு மறையோன காலில் விநாந்தனை மிதிக்க லுற்றான்.

மிதித்தவப் பொழுதி லநத வேதியன் விழித்தது நோக்கிக்
கொதித்தனன களவ னென்றே கூகரூர லெழுப்ப லோடுங்
கதித்தவெந திறலி னேரக கடிநகா காப்போர கேட்டங்
கதித்தனா வநது பறறி யவனறலை யறுத்திட் டாரால. (௨௮)

வேறு.

அவ்வேலையி லிகலநதக னடலகொண்டிடு தூதர்
கைவேலயி னவியஞ்சிலை கணைவெங்கதை கொண்டே
மைவேலையில விடமெனறிட வந்தங்கவ னிருதோ
ணைவேதர விசித்திரத்தவா நடைகொண்டது கண்டே. (௨௯)

கடுவெங்கரி யுரிக்கொண்டகண் ணுதறன்கண நாதர்
வடுவினறிய மணிதுனறிய மானத்திடை வந்தே
விடுமினக ளிவன்றனை யெனசென்று விலகக்க
கொடுசென்றிடு நமதுதா குறித்திங்கிவை சொலவார். (௩௦)

பொருடங்கிய மறைவாண ரொழுக்கம்புற நீத்திட்
டருடங்கிய வவைசொற்றவை யறிவினறி முனிநது
மருடங்கிய சூதாடிநல விலைமாதனா மணந்து
கருடங்கிய மனத்தான்சிவ னிருமாலியங் கவாந்தான் (௩௧)

உய்யும்வகை யேதிங்கிவ னுறுமிப்பவ மதனிற்
செய்யுநதவ முளதோவெனச சிவகங்குலி னுதரம்
பெய்யுநதழ னிகாவெம்பசி பெரிதாயெழத துயினீத்
தெய்யுங்கணை மதனைச்சுடு மிறைதாளினை கண்டான. (௩௨)

அடலசோவிடை யுடையானெதி ரவியுஞ்சுட ரதனை
மடல்சோமலாக கரத்தாலொளி வரத்தூண்டின னதனான
மிடல்சோகொடு வினையாவையும் வீத்ததான்றுயர் நீத்தான
கடலசேர்நெடு நிலமீதுயா கலிங்கத்திறை யாவான். (௩௩)

என்றேசிவ கணநாத ரியம்பச்சமன் னூத
ரன்றேயவ ரடிபோற்றினிந றருள்சேர்குண நிதிதோட்
குன்றேய்பிணி யவிழ்த்தாங்குநீர் கொடுபோமென விடுததுச
சென்றேபுலிக குழுவன்னவா தென்றிக்கினி லுற்றா. (௩௪)

வேறு.

ஈச னன்பரக் காலையிற் குணநிதி யென்பவன் முகநோக்கிக்
காச ணிநகபொன் மமகரித் துயர்புகழ்க் கலிங்கநா டளிககின்ற

வாச மாலிகை யருந்தமன மதலையா வளங்கொளுத் தமனென்னு
மாச கனறபே ரொடுபிறந திடுதியென றறைநதன ரகல்கினரா.

அனைய னப்படிசு கலிங்கநாட் டிறைமக னாகமுற பவநதனனிற்
றனையு ணாந்நுறத தொடாழுதக குறைவினாற் சங்கரன குலாதோ
கனைசெ முஞ்சுடா நெயவிளக்கேற்றிநற கடிமழு நறுநதுபம [நுங்
புனையு மாமலா சாததியே யருசசனை புரிநதறம பலசெயதான். ()

இன்ன வாறுபற பலதினந தீருமங்க ளியற்றியா யிரஞ்செனனிப
பன்ன காதிபன சுமநதபா புரநதுநீப் பட்டழிச திடுமொககு
ளன்ன மானுடச சட்டைநீத துததரத தனகைமா நகாகாகு
மன்ன னாகிவீற் றிருநதன்ன யாவரும வநதடி தொழுதேதத (௫௭)

சிலப கறகழிந திட்டபின் நெண்டிறை திரிவர நதிருழ்நது
நலமி கததருங் காசியிற் சிவலிங்க நாட்டியாச சனைசெயதா
னிலகு பேரொளிச சுடாப்பிழம பாயசசசியிருத தியசடைப்பெம்மாந
கலக வாள்விழி மலைமக னோடுமக கணத்தினில வெளிப்பட்டான.

உன்ன ருந்தவம் வியநதனந் தனதநின் னுளத்தினில் விருப்புறற
தினன தெனறுரை தருதுமென் றுரைத்திட விரவியா யிரவகோடி
துன்ன ருங்கதிர் விரிததுநின் றனையமெயச சோதியுன னுருக்காண
நன்ன லந்தரு கண்ணினை கூசிடா நலவரந தருகென்றன. (௫௯)

காக்கு மாலயன் காணொண வடிவவன் கட்டிலங் கதுவுறறு
நோககு மாறருள் செயதன்ன மழலுமிழ் துதலவிழிப பெருமானும
பூக்கு மாமலா மணமெனப் பொருநதிய புனிதனை யெருளுன்று
நீக்கு மாற்றி தாவுறை நிமலையைப் பாததிது நினைக்கின்றன். (௬௦)

திது தீர்த்தருள் சிவன்றிரு மேனியிற் செறிநதுறைந் திடமுன்னா
யாதுநற்றவ மியற்றின ளிவனென வெண்ணினோக் குறவெறபின
மாது ளங்கறுத் திட்டன ளோர்விழி மறைநததங் கவறகநா
னோது மாமறை யளவிடற் கரியவ னுமையவட் கிவைசொல்வான்.

ஊறினின் றவப் பெருமையை வியந்துளத்துவந்தன னினைக்கின்றன்
வேறி வன்புரி தவறிலை முனியலை விழியிவந் கருளெனனச்
சீறிவெம்பொறிக் கனலெனக் கன்னுதன் சிந்தையுந் நெழுங்கோப
மாறி யம்பிகை யம்பகம் வழங்கினன பொறகணரூப வயங்கிழால்.

விழியி ழுநத்து பெற்றபி னிமககர்தம் வேநதனும் வியப்போடவ [த
வுழியி ளம்பிறை முடித்தருள் சடாடவியுடைவிடைக் கொடியோனை

கழிவருங்கயன் மருட்டுவாட டடநெடுங் கட்சவு ரிமைவேரி [முன.
பொழிசெ முநதுண ரிறைததுநற றுதிபல புகழ்நதுவீழந் தெழுதின
மன்று ணட்டமே புரியரன் னைகளான மறநவ ணுடறைவந் [பொற்
தி று தெட்டடுந் பெருநுடைததோழருயிருசுதியென றிசைத்தான
கு றுறுக்கிடைய தனநிதிப் பெருந்கொடு குலவுபுட பகம்பெறநே
யன்று தொட்டவ ன்னநைம் நகர சளித்தவ ணிருக்கின்றன. ()

முனப் மாசிவ நிகழினி ன மாலிய மெடுத்தருந் திடறகீசன
முனப் விநிதி விளக்கினத தூண்டிய முறபய நைனாலே
நனபு விததல மரசுரிந் தளகைமா நகாதனக கிறையாகிப் [ன் ()
பினப் ரணநினைப்பிரிந்திடத் தோழமைப் பெருமையும் பெறலுற

சேற்றி னாசெழுந் தாமரை கண்ணனுந் தேடருந் சிவனமெயயி
நீற்றி னுனறிருந் கோயிலி னுயாசிவ நிகளரி னெயகதிப் [ண
மேற்றி னாபெறும் பேற்றினை விரித்தெடுத்த தியம்பவேண டிடினெ
னுற்றி சாமுகம் படைத்தருள விரிஞ்சனு நவின் றிடற கரிதாமால

அனறி யெண்ணிரண்டாமுப சாரத்திற கடுததவை யநநாளிற
குனறி யததுணை யீயினு மாயிர கோடியாயப் பலனலகு
மெனறி ருட்குறும் பறவெறி கனைசுட ரிரவிசெங் கதிரென்னத[ன்.
துனறி ருஞ்சடைத் துறவாகேட டிவப்புறச சூதனண் டிரைசெயதா

குபேரச்சருக்க முற்றிறறு.

சாலிகோத்திரச்சருக்கம்.

கீழனிமலை கயல்கள்வளைக் கொடிகுதிப்ப தெனக்குழைபாய்
கருங்கட் பைந்தாசு, குழனிமலை முலையமுத மணமிறைவாய கமழ
முததங் கொடுப்போன போரி, னுழனிமலை கடககரிதென மருக்கனு
ளந் தடுமாற வவுணாக் கொன்று, பழனிமலை குடிபுகுநத பகவனி
ருசரணமலர் பரவி வாழ்வாம். (க)

அங்கிராப் பிரகுவிட பன்றி சியத்திரிகா சிபன்சு பேதன
பங்குமில்வான மீசுசு பங்கன்சா பாலியருட் பரத்து வாசன்
றுங்கமுறு புலத்தியனற் சுசிலனு ரதனமரிசி சுசுனமார்க் கண்ட
னெங்குமிசைபெறுசனகன முற. லன்முற்படு முனிவ ரிவர்க் யாரும்.

பாடளிகு மதவளிகும் பசுநதுளவோன் முதலமரா படிவா யாராகருங், கேடளிக்க வருங்கடுவுண டவனருளசோ சூதனமுடங் விள ர நோக்கிப், பீடளிகருந தவ முனிவ சிவநிசினோற றவாககிற் 5 த ப்ன பேரினப், வீடளிபப தனறிய்கம விழநதனவு மளிகுமோ வினம பு கெனரா. (௩)

அரவுமதி முடிததசடை யானிரவிற் கண்படைநீத தருசசித தானல, குரவுதுகன படுத்தினெடு நிலத்தினியிரு செலவமெல்லாங் கொடுக்கு மைந்தாய், விரவுகொல் முதற்பரவ வலவினையின கொபி டுகி வீடு நலகும், பரவுமிதி னிகழகாதை யொன்றுளதென றுயாசு தன பகாவ தானுன. (௪)

காலிகோத திரத்தியலபிற புரதருளுங் கண்ணன் முதல கருதப் கொண்டுக, சூலிகோத திரததவாகொண டெயிலொருமுனை றழற்க ளித்த தொல்லோன றிங்கண், மோலிகோத திரவருளேபொழி ணடி யறையுமறை முறையி னினறேன, சாலிகோத திரனெனப்போ தரி ததுடையா நெருவனுளன றவத்தின மிககோன. (௫)

வேதியாதங் குலத்திலுயா விணமணிகண் மணியெனவே விளங் கும் வேத, மோதியுணாந தறிவரிய கிலக்கடலின கரைகடந் திட மெ றால வல்ல, வாதியனா வென்றுசநதி வந்தனைகண் முப்பொழுதும் வழுவா தாற்றிச, சாதிமுறை தவறா னீதியுட னெடிதுதினஞ் சரி க்கு நாளில. (௬)

வமபவிமுங் குழனமனைவி மக்கள்சுற்ற முதற்குடும்ப மலிய நா ளுஞ், செம்பவள விதழக்கமலை திருக்கடைக்க னைக்கமின்றிச சிறு மை மொயத, வெம்பரம் னருளிதுவோ வெனசெயவே நென்னமன த செண்ணித செனபாற, கும்பமுனி வரனிருக்கு மிடநசேடிச செ வ்வெனன் குறிக்குக கொண்டே. (௭)

தடங்கரைகொண டிரங்குதிரை சுருட்டியெறிந் திமெபெருநீச சலதி பேமுடி, தடங்கையினிற் கொண்டமுதற் குடித்தகுறு முனிவ னடி சூழ்கிப் பாறநி, விடங்கலுழ்ப்பற பணிவாயி லகப்படுமண டெ மொன மிடிவாயப் படடேன, றிடங்கொடுள்ளந தேறியுபயம் படி யடியேற் குளநருடகண் செய்தி பெனருன (௮)

ஆங்கவனு முளகதருளகூ ரத்தணனை முகநோக்கியவனி மீ திற், றீங்கசுற்றுஞ் சிவநிசினோற றிடிவலறுமைப் பெருங்கடலின றீரங்கா ண்பாப, பூங்கமலத தயனாலும் புலரிய போகமெல்லாம் புசிததுப்

பின்னர், நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென றுறுதியுட னிகழ்த்தி
ஔஞல். (௯)

ஆனையசிவ நிசினோற்கு முறைமறையா கமப்படிநீ யடிய நே
னுக், கினைப்பரி செனவிரித்தீண டியம்புகென விருக்குமுனனா வியம
பும் வேதந, தனையுணருங் குடத்தனய னவவிரதந தனேகோற்குந த
னமை யெல்லாங், கனைகடலுண டருடிருவாய மலாந்தவனுட் புலங்
களிக்கக கழறிப் பினனும (௧௦)

பொன்னிலமே வியபுலவா புகழ்விரத மிதனிலமை புகலற பா
ற்றே, வெநநிலமுந கொழத்தருந் தலத்திலிருந திவவிரத மியற்ற
லுற்றா, னன்னிலவித தெனவோங்கிச சினனாளிற் பெரிதுபய னல
கு மெனன, வநநிலமு மெனக்கறியச சொல்லுதிநல லொதிபயிலு
மறிஞ வெனனான். (௧௧)

சீதவனம் பொழியுமிருட் கொண்டனிறங் கொண்டிடு மெயச
செய்ய செங்கண, மாதவனம் புயனறவள வாரணத்தின வரும்கவா
ன வானில வாறோ, பாதவன சம்பரவ வுமையாளோ டெமையாளும்
பரமன் வையும், வேதவன மெனதுலகி லொனதுளதங் கதனறகை
யார் விரிகக வல்லார். (௧௨)

முன்னுருவம் பலவெடுத்து முயனறுசெய்தீ வினைக்கிழங்கே மூ
லமாகப், பின்னுருவ மெடுத்ததுலும் பித்தருமத தலத்திறக்கப பெற
றாரென்னிற், பொன்னுருவச சடாமெளலிப புனிதனா ரகப்பிரமம
போதிக் தாதித, தன்னுருவந தருவதனா லத்தலத்துக் கினைபுகலசச
ரிவே றுண்டோ. (௧௩)

பொன்னிமுத னதிப்புனல்பாய் புலவுகமழ் கடற்றீரப் புளிநந
தோறுங், கன்னியினம் பெடையொடனனங் கலந்துவளங் காடமும்
றைககாட்டி வேணிச், சென்னிதனின மதிமுடித்த சிவபெருமான ச
ந்நிதியிற் றிருமுன னாக, வன்னிமர மொன்னுளதாங் கடியாவினைக் கா
செடும் வன்னியாமால் (௧௪)

விண்ணவாபு சனேபுரியா மறைபொழுதும் வழங்கியவே திய
னகோலகோடி, மண்ணவரை வருத்துகின்ற மனனானெறி பிறைத
தொழுகும் வணிகா முனனா, வெண்ணவரும் பின்னவாசந் சரசாதி ய
ரிவையாமற் நிவரீ றாகப், பண்ணவாநா டெனத்தருமத் தலமேவும்
பொழுதெநதப் பதகரேனும. (௧௫)

சிறையுறுமிப் பிறவியெனும் பிணிகருடைந்தீர் வம்மினது தீர்
ப்பன யானென, நறைபறையிற் கறங்குதிரை மறைநதிகை ணடை
நதுகுடைந் தாடிக் கோடித், துறையதனிற படிநதுமுதற் சுருதிதொ
ட்ட வாரிதனிற றேயநது தொனணான, முறைவழுவா துன்னிணர்
கன்னிகையிற் துன்னியநீர் மூழ்கி யேறி. (௧௬)

விடமுனிய வருமமையச் திமையவாககா வுணடுவட விண்டு ப
ண்டு, சடமுனியிற் குனிததுநகைத் தெயிலொருமுன றழற்கனித்த
தலைவற் போற்றிற், றிடமுனிய பொருளனைத் ஞ சித்தியுற் முத்தி
யிலுஞ் சோவ ரெனறே, குடமுனிவன சுருதிவனப் பெருமை பெய
லா மவறகறியக் கூறிப் பினனும். (௧௭)

அத்தலமா ஞாகாசி யமபலமற் றெவற்றினுகு மதிக் மென
றே, முத்சலமும புகழுவரு முனிவரனை வருமொழிநதார் மொழிய.
நினற், வெததலமு மதிககுமிநதத் தலத்திலிருந் திவவிரத் மியற்றிற்
சித்தி, கைத்தலத்தில வைத்தநெலவிக் கனிபோலக் காண்டியெனக்
கழறிப் பினனா. (௧௮)

நலவலனை யதனமலை நங்கையொடு கிராதருந் நண்ணிக் காளி
ற், செலவலனை வருங்காண வெலவலருச சுனையெனச செயிரத்தப்
போசெய, மலவலனை யுளத்திருத்தி மறைவலனும் வாதாவி மடியச
சிறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைநகா மே
வ லுற்றன. (௧௯)

உற்றவனுற் றிடும்புனித் தீரத்தமெலலாம் படிந்தாடி யுயர்பொ
ற்கோவில, சுற்றிவலம் வந்துகொற்ற வீரகத்திச சேதகன்ற டொ
ழுது முனனா, ளற்றமினா மறைநறைப்போ தாலருசசித் தருளி
றைசே வடிக்கள போற்றிக், குற்றமில்லா ழைப்பழித்த மொழியம
மை துபுரத்தான குமபிட டேத்தி. (௨௦)

ஒருபொருளை யுணாந்திருக்கண் பனிதூங்க முப்பொழுது முய
நால வேதத், தருபொருளா மருசெழுத்தை நெஞ்சழுத்தி யறுதொ
ழிலோ தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைத்தும் படைத்த
ளிகருந் தன்மையினா மண்ணோ விண்ணோ, ரிருபொருளென நி
மெயனமாற் கெட்டாத பதம்பெறுவா னிதயத் தெண்ணி. (௨௧)

சிவநிசியாஞ் சதுர்த்தசியிற் றிங்கடொறுந் துயிலுணவு சிறிது
மின்றித், தவமுயல்வா னீராடி விலவமுடன் கந்தமலர் சந்தஞ் சாத்

திப, பவமறமந் திரநவின்று பரிந்துநிவே தனம்புரிநது பாடி யாடி,
நவநகமாச சிவபூசை நாலுயா மமுமுடிதது நடதது நாளில. (1)

சூடுகடைய தலைச்சேவற றுவசனைப்பெற நெடுததவிடைத் துவசன்
பெற்றற, னேடுகடைய மனககமலத திருசதியருச சித்திமோ ரிரவி
னாப்பண, கோடுகடைய கயிலைநடை கொண்டனைய வெள்விடைமேற
கொண்டி கூடதற், காடுகடைய மலைமகளோ டெதிராநினருன மறறவ
னனண களிகக மனனே. (2௩)

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடியும் பிரமாங்கா மரமுரன்று பிரசமாந்
த, நறைகாட்டுங் கொணறைபந்தா ணிசகிலகு திருமாபு நயன மூ
னறுய, கறைகாட்டுங் கருநாம நொசகிண புயநான்குங் கண்டி மு
சுதி, . துறைகாட்டுங் கடற்றீரச சுருதிவனத் திறைவனடி துதிச
தல செயவான. (2௪)

வேறு

களககோலவல விடமுண்டருள் களததாய்கவின் நருஞ்சா
மளககோமளத திருமேனிகொண மலைமதின மணுளா
தளககோகன தககண்ணினன நருவேடனைச சுமிக்
குளககோவுடை யானேருறிக குளககோவுடை யானே. (2௫)

சுடுஞ்சுரத தடிமென்றுறு சுவைகண்டவை யுதவுங்
கடுங்காணவா குலநதோன்றிய கண்ணப்பனை யாண்டாய
தெடுங்காயகனை யெனமாஸ்வரத துனனாபுர முள்ளு
யாடுங்காாமுகத தானேயொரைந தழகாமுகத தானே. (2௬)

சமபுகிளை கிளையினகிளை சாணபவர மீனா
மொய்ப்புற்றிடு கொடிமன்னவன முன்னேகொடு வந்தா
யமபுறகன முடியாமவிற லரிதேடரு மடியாய
சமபுகுதறையானேகயக கடிபுககுழையானே. (2௭)

சாசுருபிரிப் புனலவைமையி னிடிடங்கரை நொடியிற
றுரசசொரி மணகூடை சபநசேயடி பட்டாய
கோரசன மிககாகிய கொககினைசிறை யாகி
னாச்சடை யானேநினை யாரசகடை யானே (2௮)

கலைமாமறை யயனிற்று கற்பகதொறு நலகுந
தலைமலை புனைந்தாயவட தருநீழ லிருந்தாய்

கொலையார்கதி ராழிப்படை கொண்டேசலந் தானே
மலைமாதிடத் தானேயிம மலைமாதிடத் தானே. (௨௬)

சிலைத்தாண்டனி லுத்திதேதோங்கிமண் டிகைத்தேங்கமுன் சிரித்தே
யுலைத்தாண்டுபொன னிறகதீயவ னுடற்கீண்டிடு மரியை
யுலைத்தாவகுயிர கொளச்சிம்புள தாளுயயி லாழுத
தலைத்தானையி னுனேபுலித தலைக்கானையி னுனே. (௩௦)

பண்ப்பாம்பரைப் பரவைகருநம பரவைப்பெரு விரக
முணாச்சாவகென விடுஞந் தாற கொள்கதத நட்டாய
மண்புதுகன் குடைநுள்கிமை வ லணமயிர லைத்
துண்புது கணி யானேயிம மலைமாதிடத் தானே (௩௩)

சுதைக்குபநன முலைமாதிடத் தானேயுலிச
வரை குமபழி தனைமாதிடத் தானேயுலிச
பனைமாதிடத் தானேயுலிச
துண்புது கணி யானேயிம மலைமாதிடத் தானே. (௩௪)

சலத்தானமிகுங்கொடியே-லிசை தருவீணையின கொடியோன
புலத்தானரி யிருநானகுடன பொருதனறடல் புரியு
முலத்தோடலை நெரிபட ிர னுட்கும்படி யுனறு
மலைமாதிடத் தானேயுலிச தருவீணையின கொடியோன (௩௫)

துண்புது பிறவிப்பிணி தொலையுமபடி நிலையா
மண்புகியி னிழுதிடடென வகநெசுரு கிப்பூ
நனபங்கய நிகாநிபபத் நாளுநதொழு மடியாக
கின்பநதரும பித்தாவர மெனைவீரும பித்தா. (௩௬)

வேறு.

என்றுபல துதிக்கறி யானந்த மிருத்தபுன விருகண் சோரத்,
துன்றுமயிப புளகமெழப் பரவசனய் வீழ்நதெழுநது தள்ளி யாடிந
தனறுணைச்செவ சுரங்குப்பி முடியிலவைத்தப படியினினறேண் த
னனோ நோக்கிக, கன்றுசினக கருங்காலன ற்னையுதைத்த செவசால
ன பூறு மனறே. (௩௭)

உவரிவளை நெடுநிலத்தி லுடற்கணிலா கண்டலன்போ லுவப்பி
னேடுந, துவரிதழ்வாய மனைவிமகா சூழ்மிரு போகமெல்லா துய
த்துக கற்றைக, கவரிசிலர் புடையிட்டக கணங்கனெதிர கொண்ட

ழைப்புக் காய நீத்துத், தவிர்தய மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதி
யெனச சாற்றிப் போனான. (நக)

அஃதுமுத வளகைநகாக கதிபதிபோ னிதிபலபெற் றவனி மீ
1) 3, னுன்றபல போகமெம் லாந துயதட நெடு நாடகழித்தத துதித்
ய வாணோ, நின்றுதொழப பஞ்சலியும புலிமுனியுங காணநித்த நி
ருசுதந திலிஷ்டமன்முத் ில டியபொற்பூவடிவாரு சேவடியின ம
ரு வி னுனே. (நக)

ஈதுமுத னிகழகாணத பாறேனுஞ் சிவநிசினோற் றிடுவோர் பேறி
ங, கொழுவதெ னுந் திமைச சனபெறுவ ருலகமதி னுடலம்
புடாற, ருதவிழபூய (காணறயந காச சடைமுடியோ னிருசர
னாரு சாவா ரெனய ரு முனி வரனமுனிவ ரனைவருங்கேட் டெளம
புச சொனனா னமனனே (நக)

வேறு.

வாழி மாதவர் வாழி னுநெறி
வாழி மாநிலம் வாழிநல லாளினம்
வாழி நான்மறை வாழி மழைமுகில்
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே. (நக)

சாலிகோத்திரச்சருகக முற்றிற்று.

ஆச கூடிய விருத்தம், எகடு.

சிவராத்திரிபுராணம்

முற்றிற்று.

மகாபுராணாத்தாய, டாக்டர்

உ. வே. யா. பி. ராஜ்

